38. ÉVFOLYAM, 31. SZÁM

Ára: 3,– Ft

1982. AUGUSZTUS 5.

Ludas Matyi

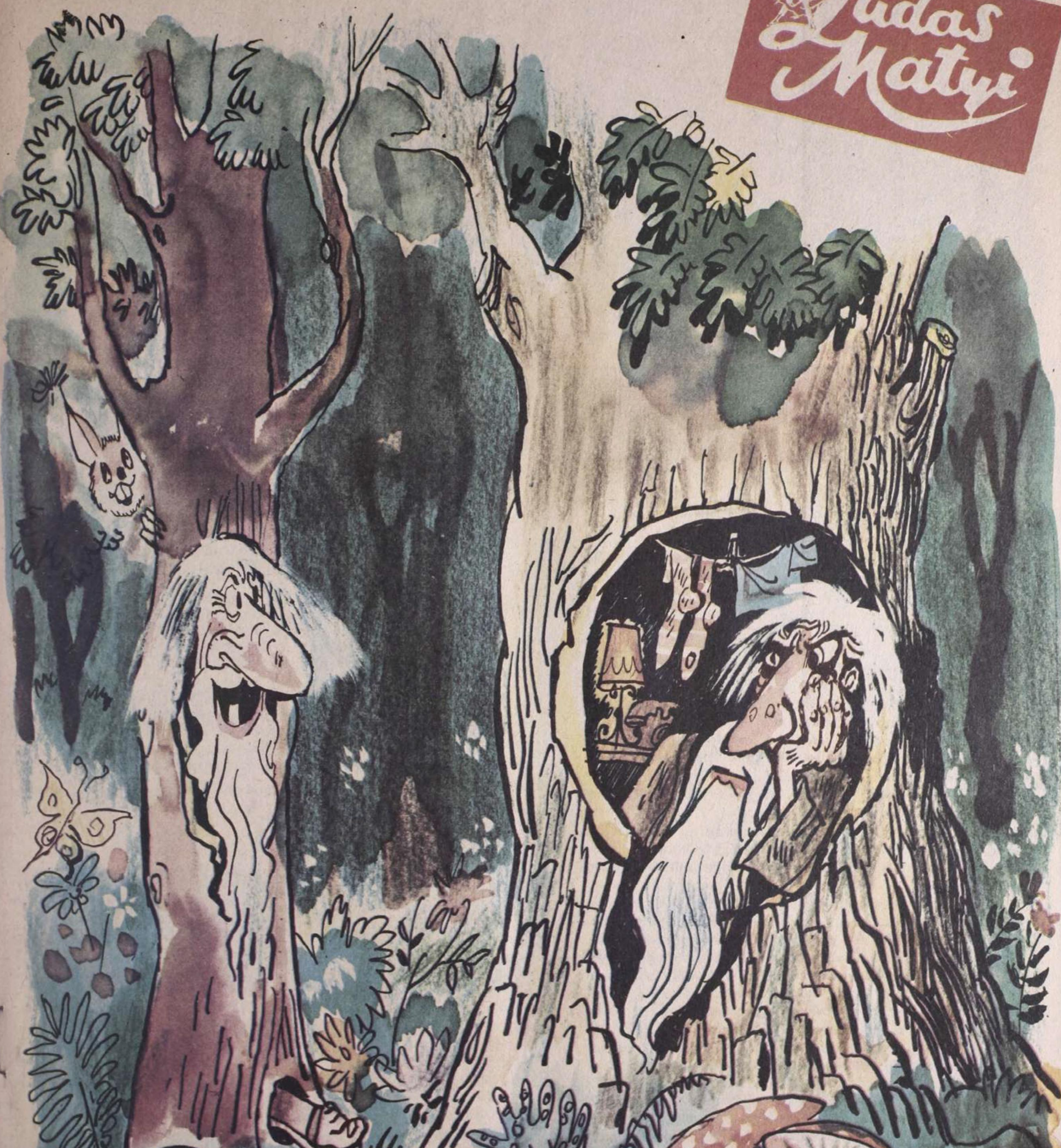

Szűr-Szabó József rajza

REMETÉK

– Képzelem, mennyi lakbért kell majd magának fizetni!

KISVÁROS

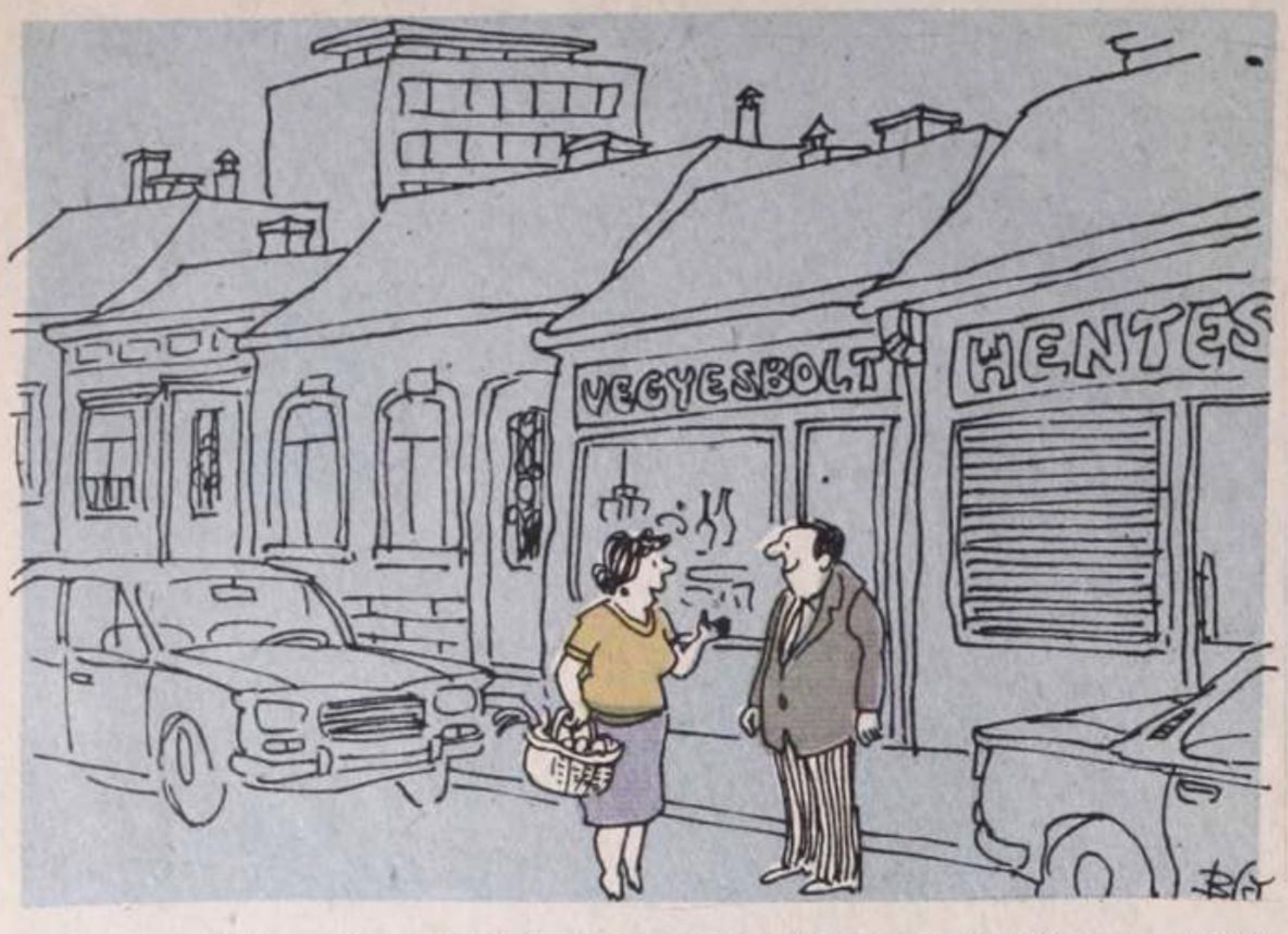

– Szeretjük a képviselőnket, mert valahányszor idelátogat, feltöltik áruval a boltokat és kitakarítják a várost.

Kapufa-díj

Gyakran nézem a tévében a focimeccseket, valamicskét értek is hozzá. Csak egyvalamit nem értek. Ha valaki berúgta – vagy befejelte – a labdát a 7,32 m széles és 2,44 magas kapuba, akkor a társai ráugráltak, agyoncsókolták, a nézők pedig ordítottak, tomboltak, zászlókat lengettek. Ezzel szemben, ha valamelyik játékosnak sikerült eltalálnia a keskeny kapufát, akkor a társai csalódott képet vágtak, a nézők pedig felhördültek.

Szerény véleményem szerint sokkal nehezebb lehet egy talán 15 centis kapufát eltalálni, mint egy csaknem 18 négyzetméteres kaput. Ezért igazságtalannak tartom, hogy csak az legyen nemzeti hős, aki a legtöbb gólt lőtte.

Kapjon díjat az is, aki egy VB-n, vagy egy NB-n először rúg kapufát. És nemzeti hősként ünnepeljük azt is, aki a legtöbbször találja el azt a keskeny lécet.

Abból a honoráriumból, amelyet ezért a cikkemért a Ludastól kapok, ezennel felajánlok 10 (tíz) forintot egy „Kapufa-díj" megalapítására. És remélem, hogy példámat majd sokan követik.

Persze, ötletem megvalósításának társadalmi és munkaerőgazdálkodási kihatása is lenne: „Kapufa-díj Bizottság"-ot kell kinevezni (amelynek tagsága bizonyos rangot jelentene). A kapufa-találatok ellenőrzésére minden meccsre megbízottat kell kiküldeni (akinek persze napidíj jár). A megbízottak jelentéseit pedig külön iroda dolgozná fel. Mindezekre az állásokra minden bizonnyal sokan fognak pályázni, ez pedig sok protektornak ad majd munkát.

A sajtó, a rádió és a televízió is új feladatokat kapna: a sportszakértők elemezhetnék a szép kapufa-találatokat, elmarasztalnák azt, aki lesből lőtt kapufát stb. A közönséget is bevonhatnák a kapufa-kampányba: díjat kapna, aki megjósolja, hogy egy-egy meccsen, NB-n, VB-n, olimpián hány kapufa-találat esik, és melyik csapat lövi a legtöbbet. És bizonyára a Totó agytrösztje is kitalálna valami új szelvényfajtát, amelyen kapufa-találatokra lehet tippelni.

Ötletemet díjmentesen felajánlom további ötlettermelésre. Mindössze annyit kérek, hogy az országos (és a későbbi nemzetközi) Kapufa-Bizottságnak én is tagja lehessek. Nagyon jól festene ez a rang a névjegyemen.

Hevesi Endre

Neki a fának

Megró minket levelében E. M. budapesti olvasónk, mert keveset foglalkozunk a külpolitikával. „Szinte szó nélkül elmennek a szatírába kívánkozó nagy témák mellett. Például: elődeinek fényes kudarcai ellenére, miért próbálkozik Reagan elnök újból és újból az embargóval, a gazdasági zsarolással? A szovjet gázvezetékek ügyében hozott tilalmakkal miért bősziti maga ellen legjobb szövetségeseit? Persze, a szövetségeseket sem értem, miért csodálkoznak, Reagan eddigi tevékenysége után mi mást vártak volna?"

Volt lapunknak hajdan egy kedvelt rovata: „Ludas Matyi megmagyarázza." Az volt a módszere, hogy egy-egy friss, aktuális kül- (vagy bel-) politikai kérdésre, egy régi, de odaillő viccel válaszolt.

Próbáljuk meg feleleveníteni ezt a régi játékot.

Szóval, nem érti ön, kedves E. M., miért lepi meg Reagan elnök politikája nyugat-európai szövetségeseit? Majd én megmagyarázom!

Két zsidó ül a moziban ... Hoppá, már az indítással baj van. Ez így már nem időszerű. Kezdjük elölről:

Két rendőr ül a moziban ... Ez sem jó, ez még nem időszerű. Akkor válasszunk egy áthidaló megoldást:

Fehér és Fekete ül a moziban. A vásznon izgalmas jelenet: egy cowboy menekül lovon az őt üldöző indiánok elől. Megszólal Fehér: „Fogadjunk, hogy a cowboy nekimegy a fának, leesik a lóról és az indiánok elfogják." „Kizárt dolog!" – hitetlenkedik Fekete. „Van rá egy százasom!" „Áll a fogadás!" Abban a pillanatban a cowboy valóban nekihajt a fának, lebukik a lóról, utolérik és elfogják az indiánok. Fekete sóhajt, megadja magát: „Nyertél. Itt a százas." Fehér restellkedve bevallja: „Nem volt tisztességes a játék, én ugyanis tegnap már láttam a filmet, tudtam mi fog történni." Fekete megnyugtatja: „Tedd csak el a pénzt, megillet. Ugyanis én is láttam már tegnap ezt a filmet." „Akkor miért fogadtál mégis?!" „Mert nem hittem volna, hogy ez az őrült cowboy még egyszer nekihajt annak a fának ..."

Kielégítő a válasz, kedves olvasónk? A viccet egyébként – ha tetszett – továbbadhatja, elmesélheti ismerőseinek. Csak még a legelejét kellene kitalálni. Mit szólna egy ilyen variációhoz:

Schmidt és Thatcher asszony ül a moziban ...

Radványi Barna

MINDENKI NYARAL

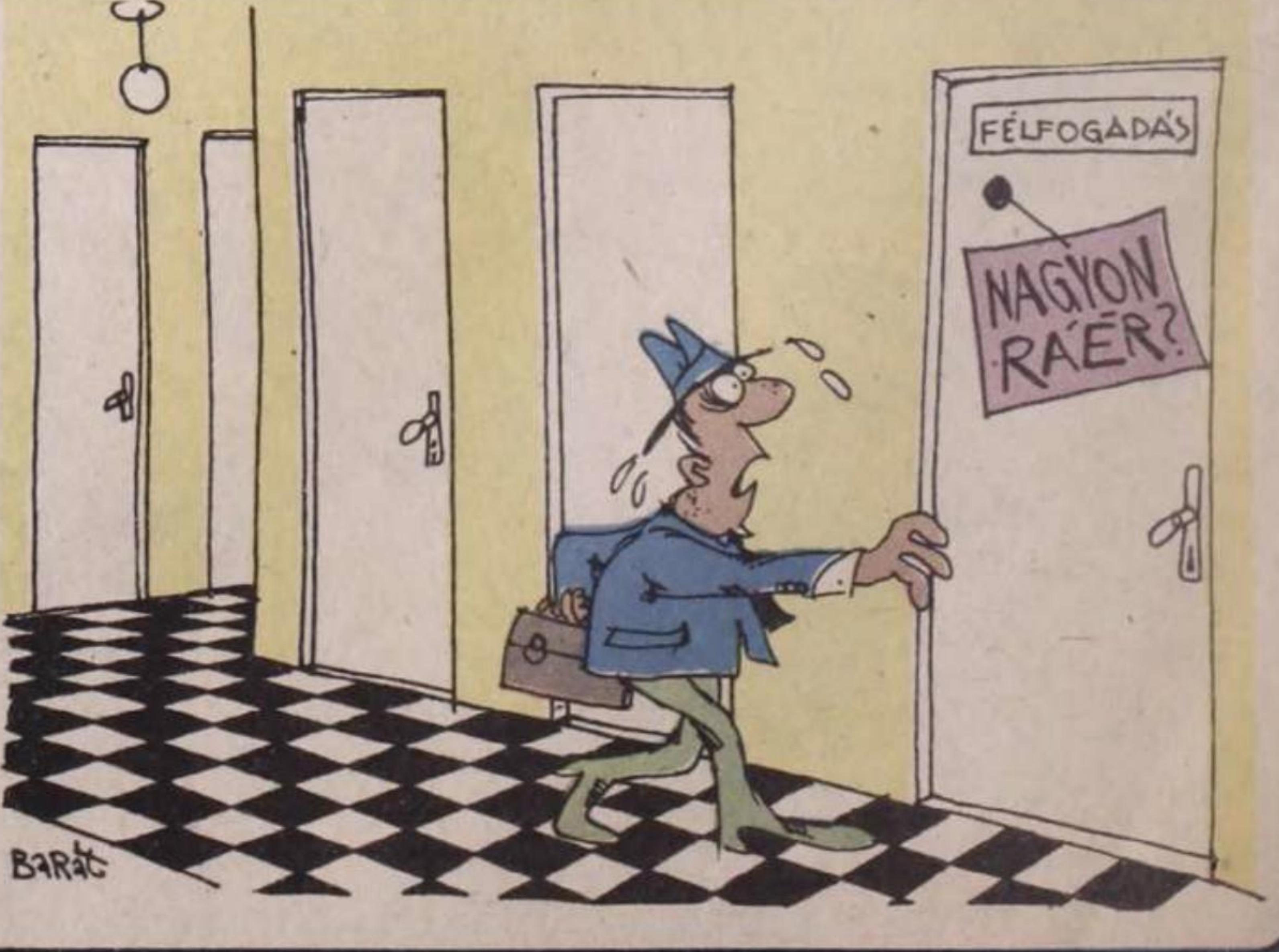

LAKÓTELEP ÁTADÁS ELŐTT

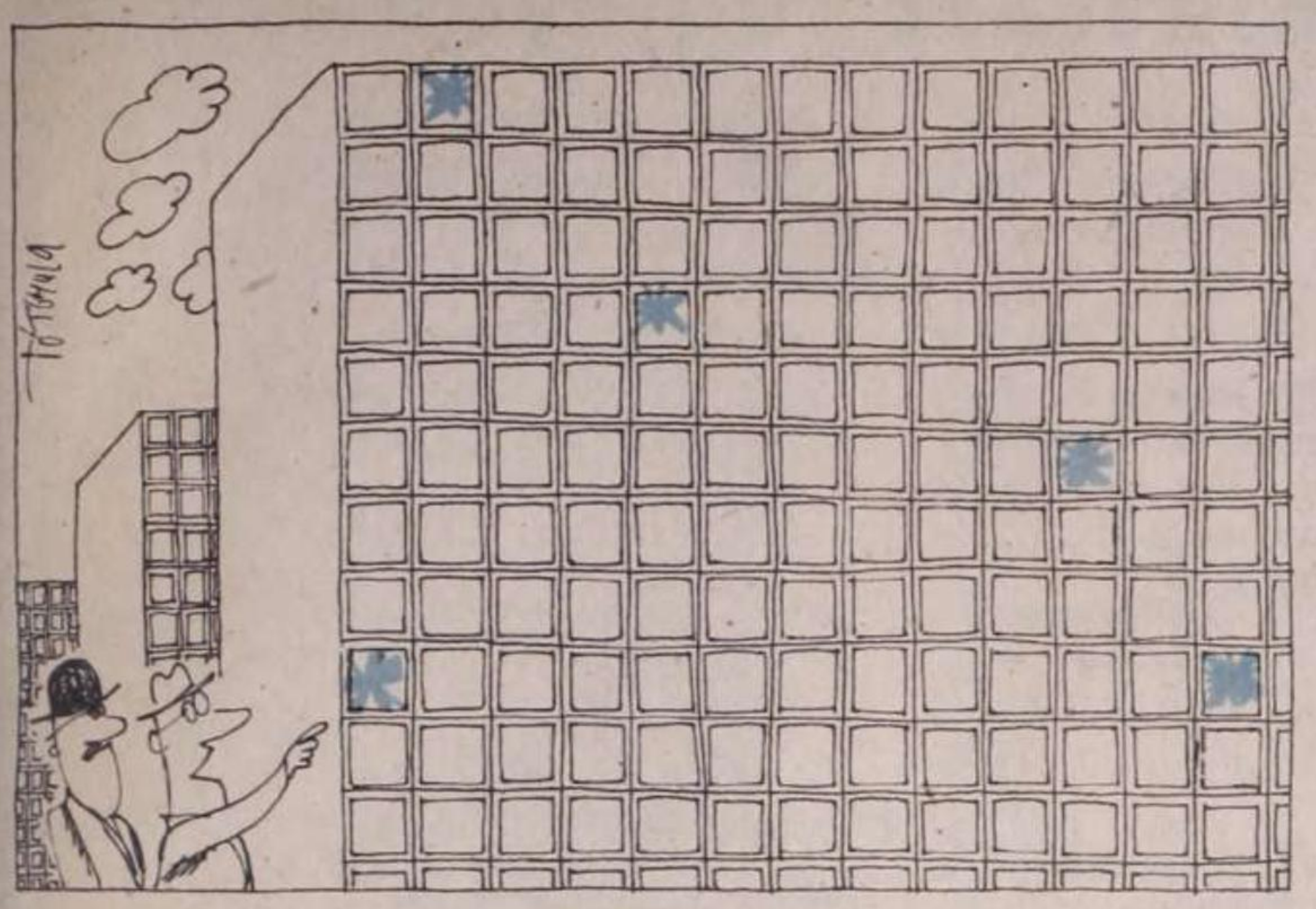

– Ezt megjátszom a lottón.

LIBANONI HELYZETKEP

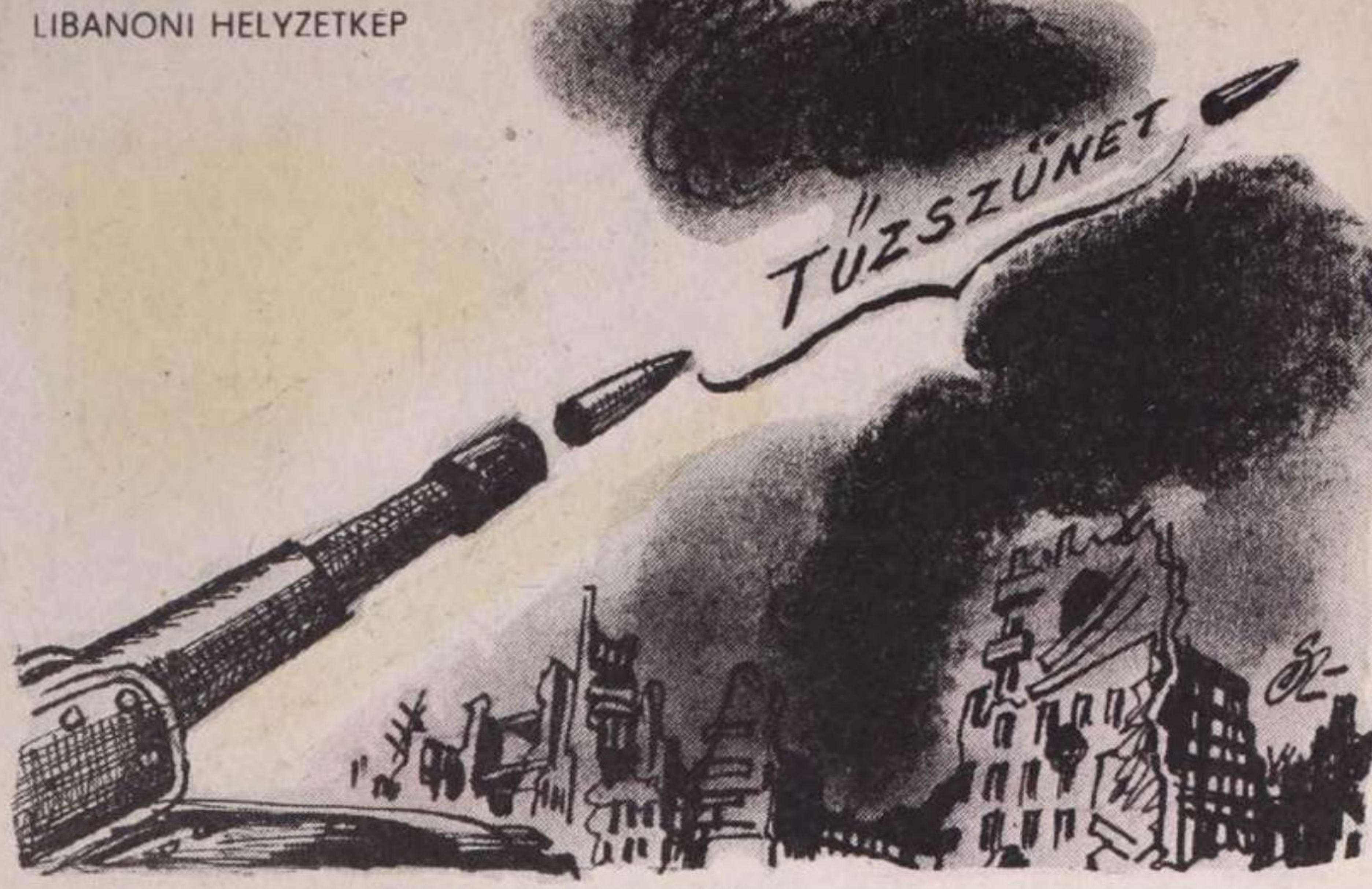

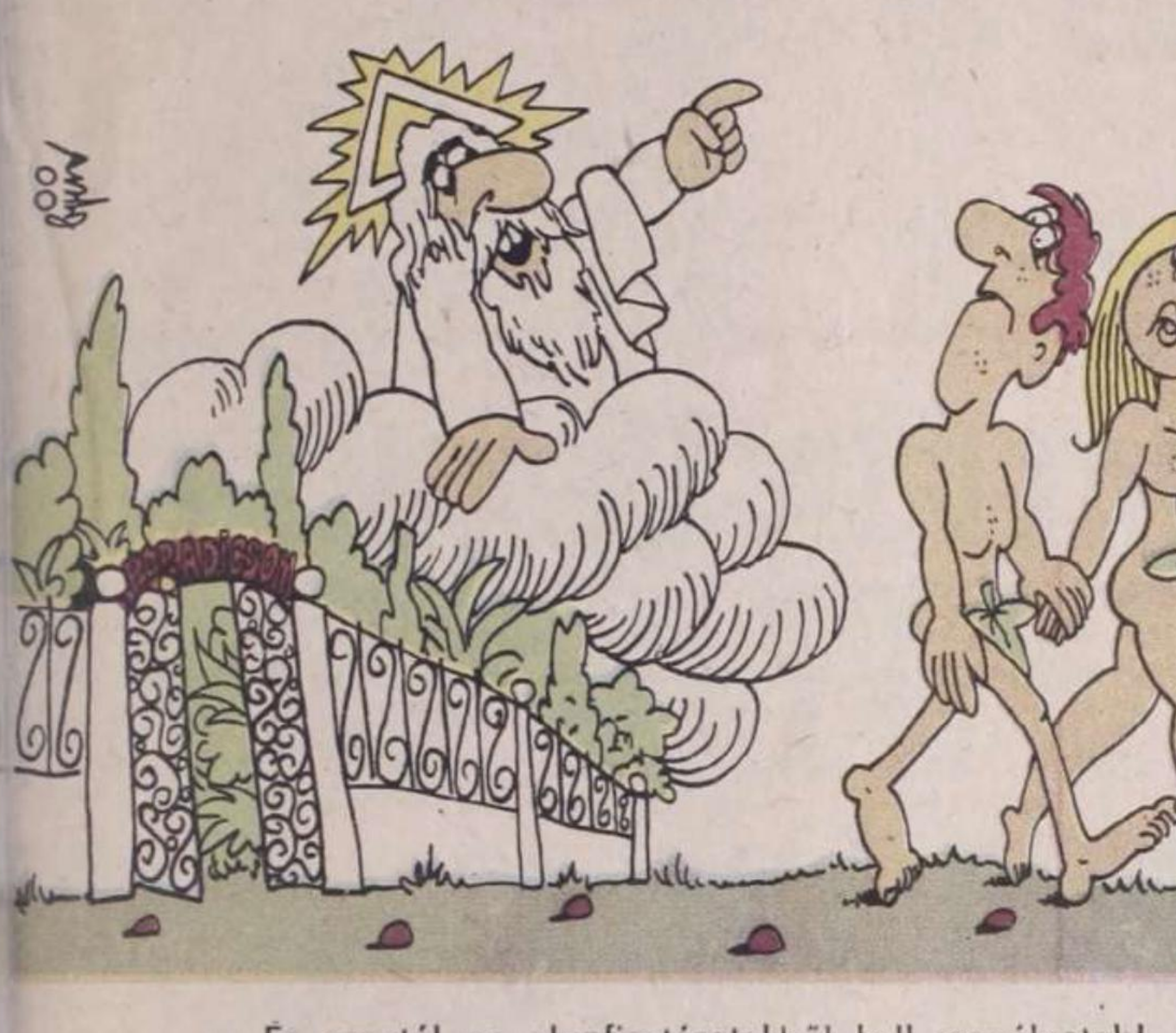

– És ezentúl az alapfizetésetekből kell megélnetek!

HÁLÓSZOBÁBAN

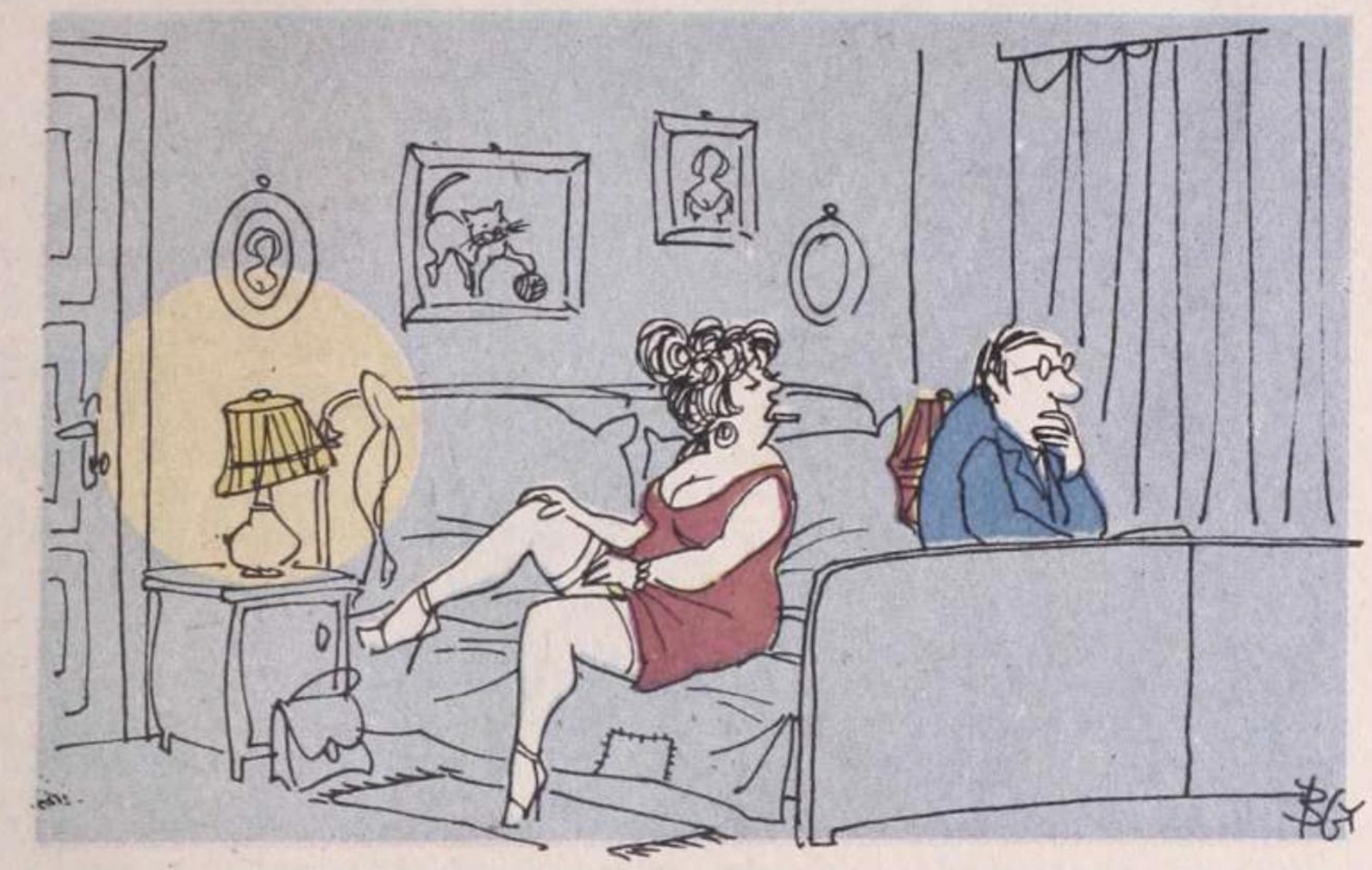

– Mi van hercegem, azt hitted, hogy ez a Buckingham-palota?

Hegedűvel a víz alatt

A szerkesztőség megbízott, hogy szárnyaljam túl a víz alatt való hegedülés világrekordját, amit az a bambaképű amerikai fiúcska állított fel részint frakkban, részint a tévében.

Minthogy számomra a szerkesztőség legbornírtabb óhaja is vérrel írott parancs, frakkot béreltem és kimentem a strandra. Bamba képet nem kellett bérelnem, az volt nekem otthon, még a nagyapámtól örököltem.

Na, másnap estefelé már be is jutottam és mondom az úszómesternek, aki nem látszik a saját deltáitól:

— Kérem szépen, én szeretnék itt . . .

— Szó sem lehet róla. — mondja. — Az nálunk tilos.

— Még nem is tudja, mit akarok.

— Teljesen mindegy. Nálunk minden tilos.

— De én csak hegedülni szeretnék a víz alatt frakkban.

— Az pláne tilos. Még mit nem? Ez kérem pihenőhely, az ön cincogása csak zavarná a vendégeket.

Meg kellett kérem, hogy ezt az utolsó mondatot írja le egy darab papírra. Az egyik hangszóróból ugyanis a Nyúlszáj együttes vartyogott hegyeket rengető akusztikával, a másik hangszórón pedig Bádovics Puncsikát szólongatta a női napozóhoz egy magáról megfeledkezett tüzérhadosztály, ki tudja, mi célból.

— Idefigyeljen — mondtam az úszómesternek —, és akkor mi van, ha hegedülök egy kicsit a víz alatt, ezt követőleg körbeúszom a nagymedencét egy tányérral a fogaim között és a kegyes adományokat aztán elfelezzük?

— Hetvenöt százalék! — mondta az úszómester és bepofozott a strand gyepszőnyegére.

A füvön több ezer pucér ember gőzölgött és volt a szemükben valami rémes, ahogyan néztek rajta. Egy kicsikét megrittyent bennem a bátorság, ahogy ott végigvonultam talpig frakkban, a hegedűmmel. Atyavilág, ezek még külföldi uralkodónak néznek és a gyerek is tudja, hogyan járt Zsigmond német-római császár, amikor 1415-ben erre a strandra vetődött. Később kiderült, hogy tavasz óta az őszi sört várják, de a tartálykocsi már útban van és a tervidőszak végére várható, hacsak közbe nem jön egy másik strand.

A vízbe ereszkednem nem volt egészen egyszerű. Olyan sűrű volt, hogy röplabdázni lehetett a tetején. Végül mégis sikerült a sarkammal léket vágnom. De ahogy a frakkomat víz érte, azonmód zsugorodni kezdett és a legmókásabb helyeken szorított, holott rendeltetésszerűen használtam. Hiszen mire való egy frakk, ha nem arra, hogy hegedűljenek benne. Magyar frakk, legyintettem csobbanva és hozzáláttam, hogy felállítsam a kottaállványt, amely a víz alatti hegedüléshez mintegy elengedhetetlen. Olyan sötét volt odalenn, hogy télikabátot lehetett volna akasztani rá, de ez nem szabott egy öltést sem, mert a szolfézst amúgyis mindig csak ugattam. Ám alig kapom az állam alá jó stradiváriusomat, nyervogni kezd odafenn egy túlkelt női hang.

— Jenő, te ezt tűröd? Jenő, engem itt döföl valaki a víz alól a vonójával.

— Megint hülye vagy Jolán, majd kapsz mindjárt egy oltári fülest! — recseg Jenő, de mégis lenyúl és a spirilliumok, coccusok, mikrobák s egyéb nyomelemek közül a felszínre cibál a csokornyakkendőmnél fogva. — Te meg mit ökörködsz itt, aranyapám? — tüntet ki egy aranyfogú bájvigyorral. — Adsz egy huszast és viheted a csajt.

Mondom Jenőnek, hogy víz alatt ritkán hordok magammal aprót, de majd elhegedülöm a nótáját és ezzel újfent alámerülök.

A mélyben rég letűnt idők édesbús emlékei úsznak felém. Sörösdugók, májkonzerves bádogocskák, napolajas tégelyek. A Rózenhügel nagymama is arra lebeg, na, gondolom magamban, ennek is örökké a szamárságon jár az esze, aztán csoda, hogy két éve hiába keresik idehaza.

A világrekordot aztán nem javítom meg.

Amikor a vonót a könnyűbúvárok elegáns mozdulatával a húrokra tenném, akkor jut eszembe, hogy én még a büdös életben nem hegedültem.

Majd pont a víz alatt fogok megtanulni.

Egy ilyen strandon . . .

Peterdi Pál

IKREK

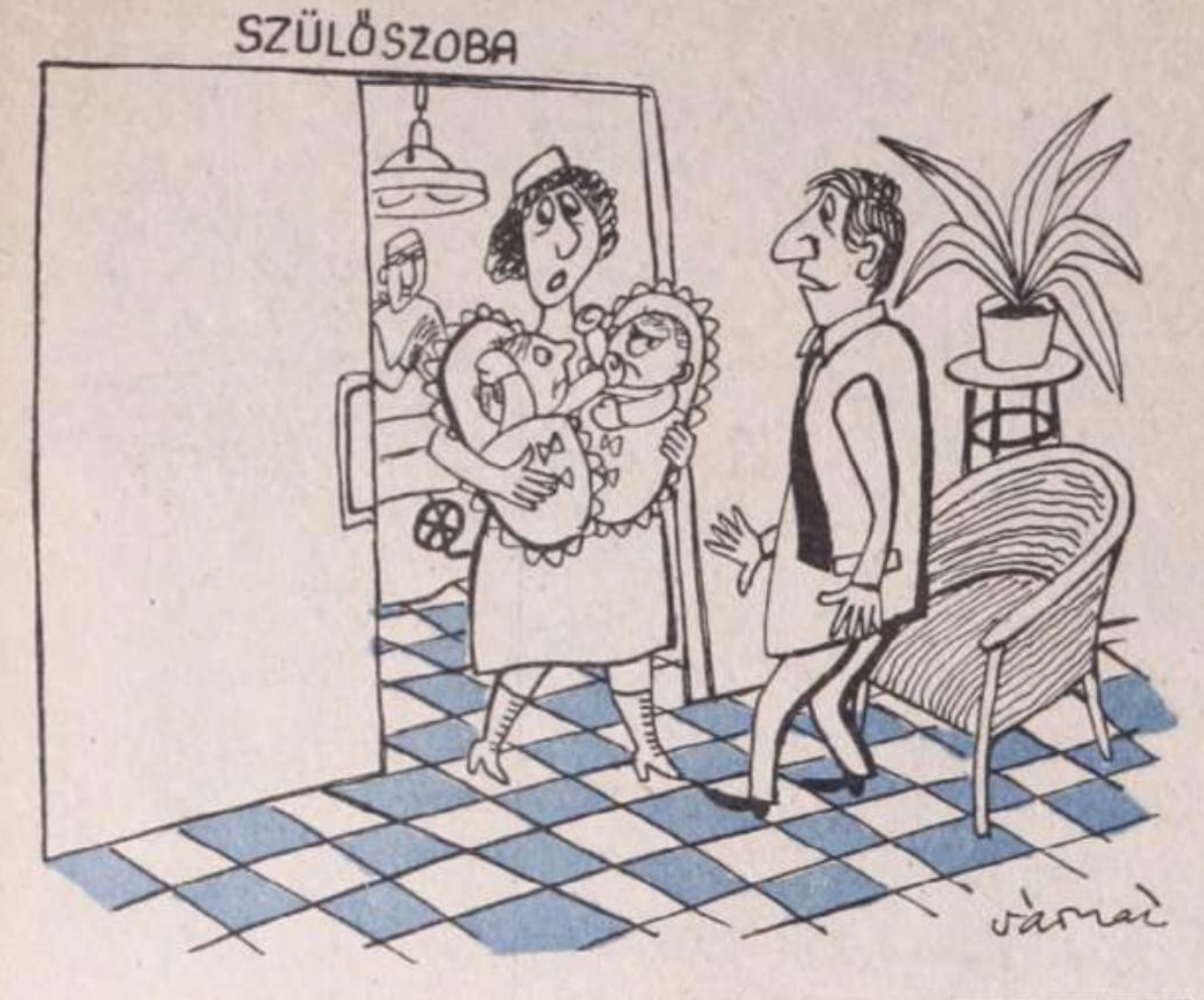

ÉSZLÉNY

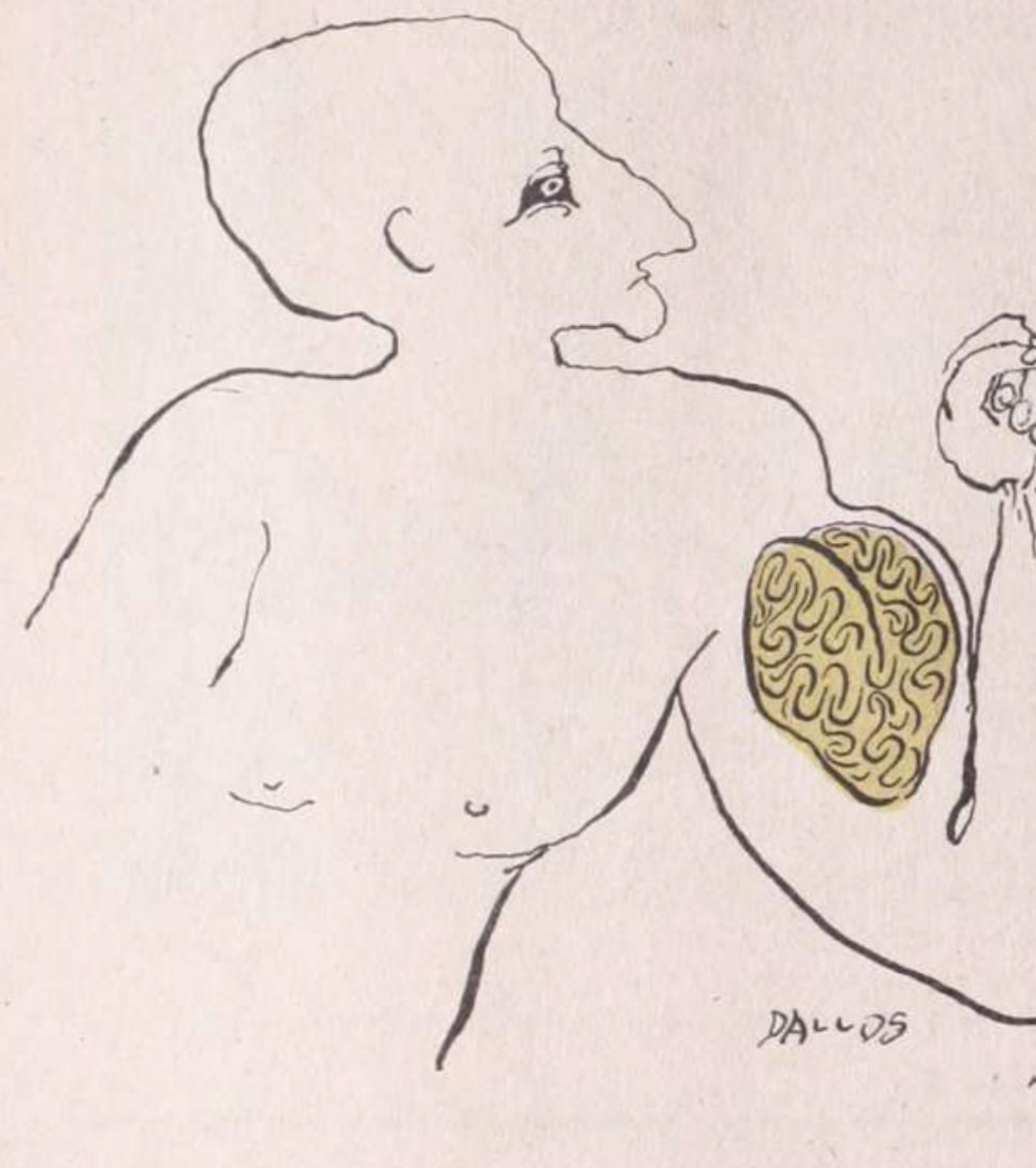

LUDAS GALÉRIA

Rajzolóművészeink országjáró karikatúra-kiállítása augusztus 2-től 22-ig Tamásiban, a Gőgös Ignác Művelődési Központban tekinthető meg, naponta 10 óra és 18 óra között.

NUDISTA MADÁRIJESZTŐ

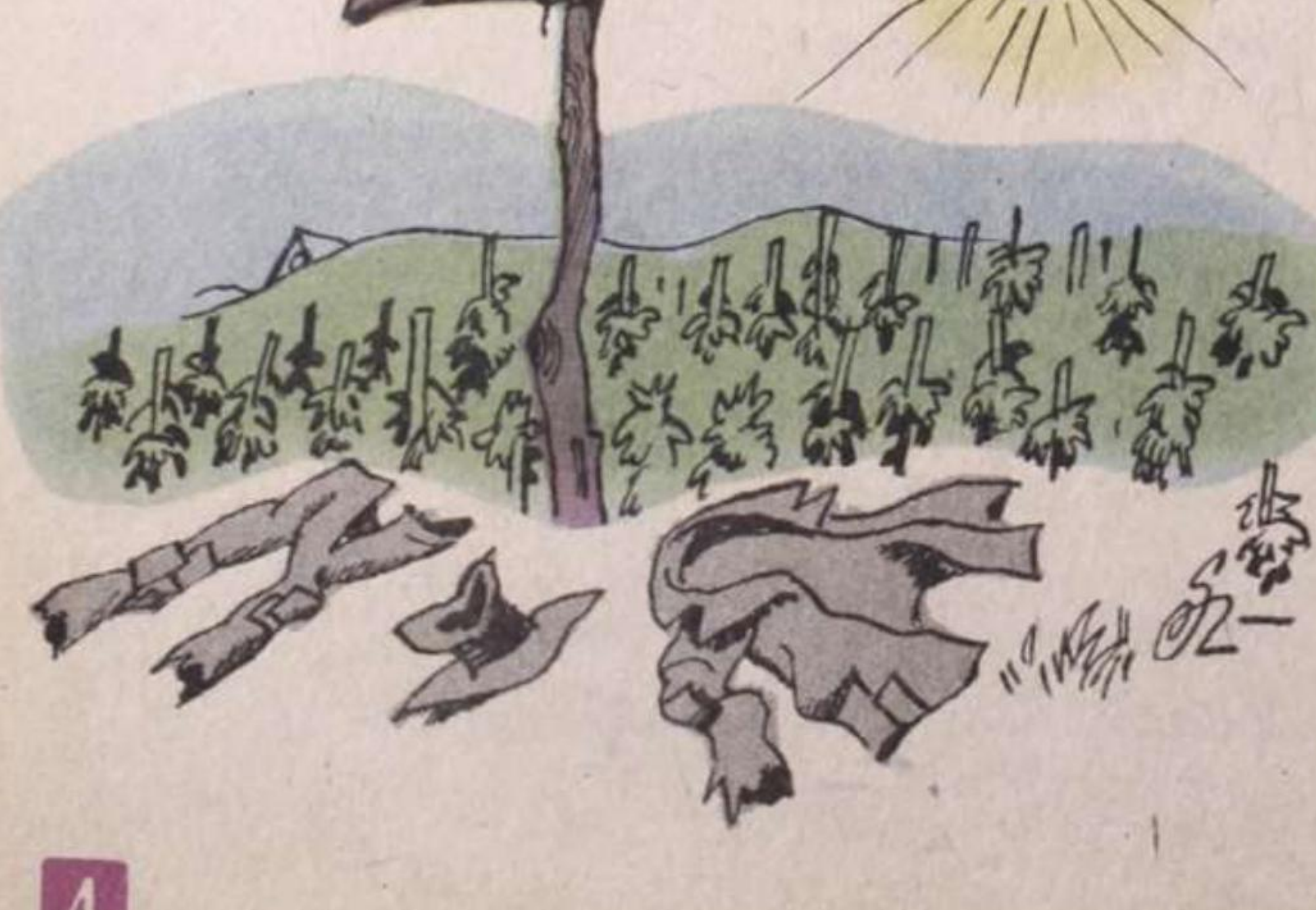

MUNKAHELYI DOHOGÁSOK

Furcsa munkavédelmi helyzet:

Védőszemüveget ad a vállalat, de a szánkra nekünk kell lakatot tenni.

*

Már nem tudja leinni magát a sárga földig. Nemrég parkettázták az irodáját.

*

Bevásároltunk ezzel a számítógéppel. Csak a száraz adatokat, tényeket közli, dönteni ez sem mer!

*

Beszélni nehéz... Visszabeszélni még nehezebb. Pláne a munkahelyen.

*

A szövetkezet vezetői körültekintő emberek. Az uborkafán ott lóg a figyelmeztető tábla: „Kapaszkodni tessék!"

*

Furcsa pasas... Drága, nyugati márkájú kocsival furikázik, közben állandóan a főnöke szekerét tolja.

Nem mindig az a bölcs, aki a munkaértekezleten nagyokat mond, hanem aki nagyokat hallgat.

*

Külföldről érkezett:
Azt kívánták tőle, hogy találja fején a szöget, közben minden kalapácsot eldugtak előle.

*

A természet jóságos ajándéka: félanalfabéta munkavállalótársamnak kinőtt a bölcsességfoga.

*

Beadott egy újítást, hogy a szükségből erényt kovácsol. Azóta hol az üllőjét nem találja, hol a kalapácsát.

*

Az egyik főnökömnek gyerekes szokásai vannak: hol az orrát, hol a beosztottját piszkálja.

*

A műhelyben olyan nagy a zaj, hogy a dolgozók véleménye állandóan süket fülekre talál.

Kiss György Mihály

FÜLÖP GYÖRGY:

NOSZTALGIA LEXIKON

H

HUSZÁRTISZT

Milyen snájdig, milyen nyalka!
Követi őt asszonyfalka,
bortól, csóktól sohse retten,
híre hízik operetten.

HINTÁSLEGÉNY

Zsiványtrikós hintáslegény...
Nagydumás volt, ámde szegény.
Szegen lóg a régi jelmez,
ma már társasházat szervez.

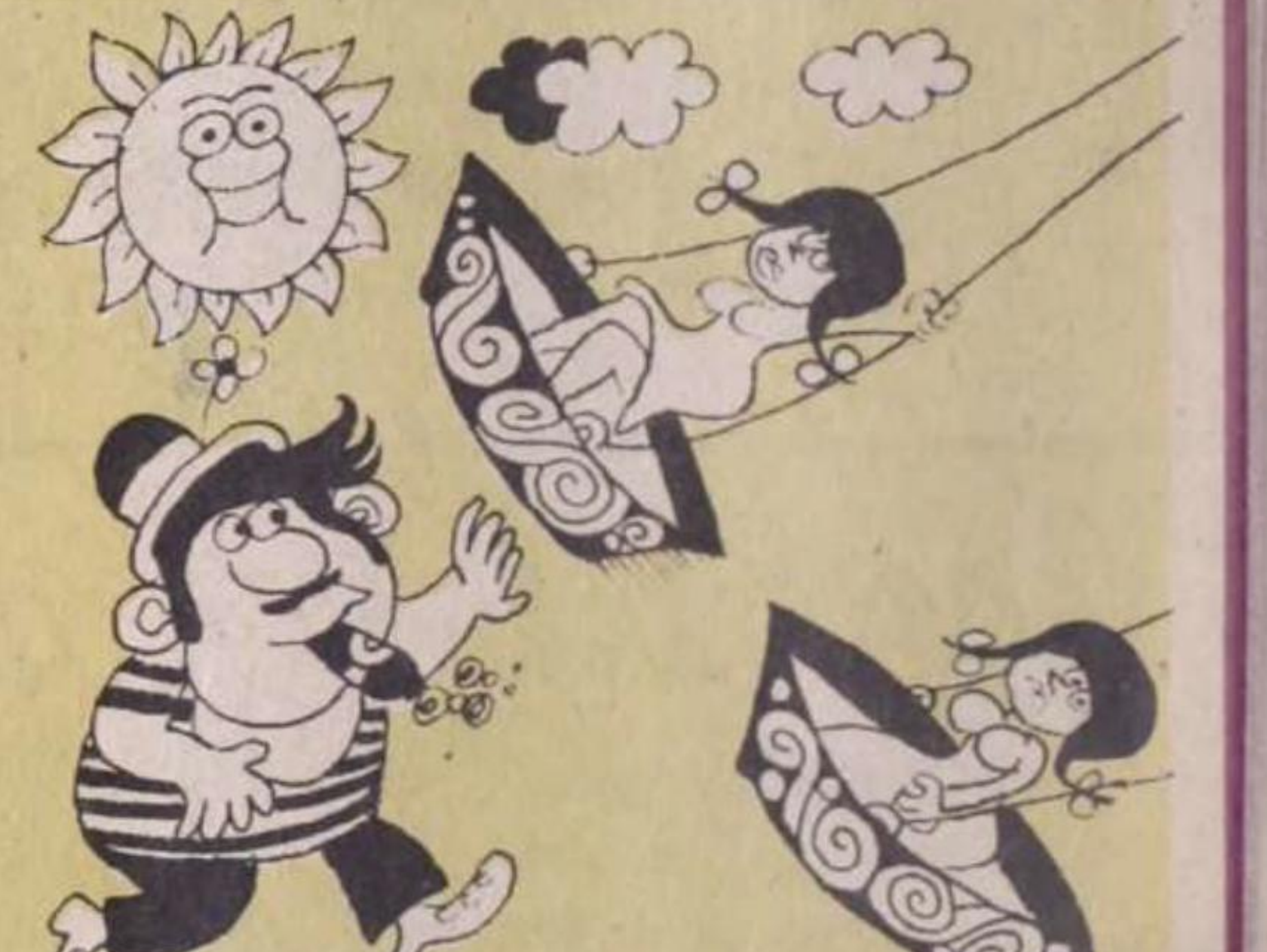

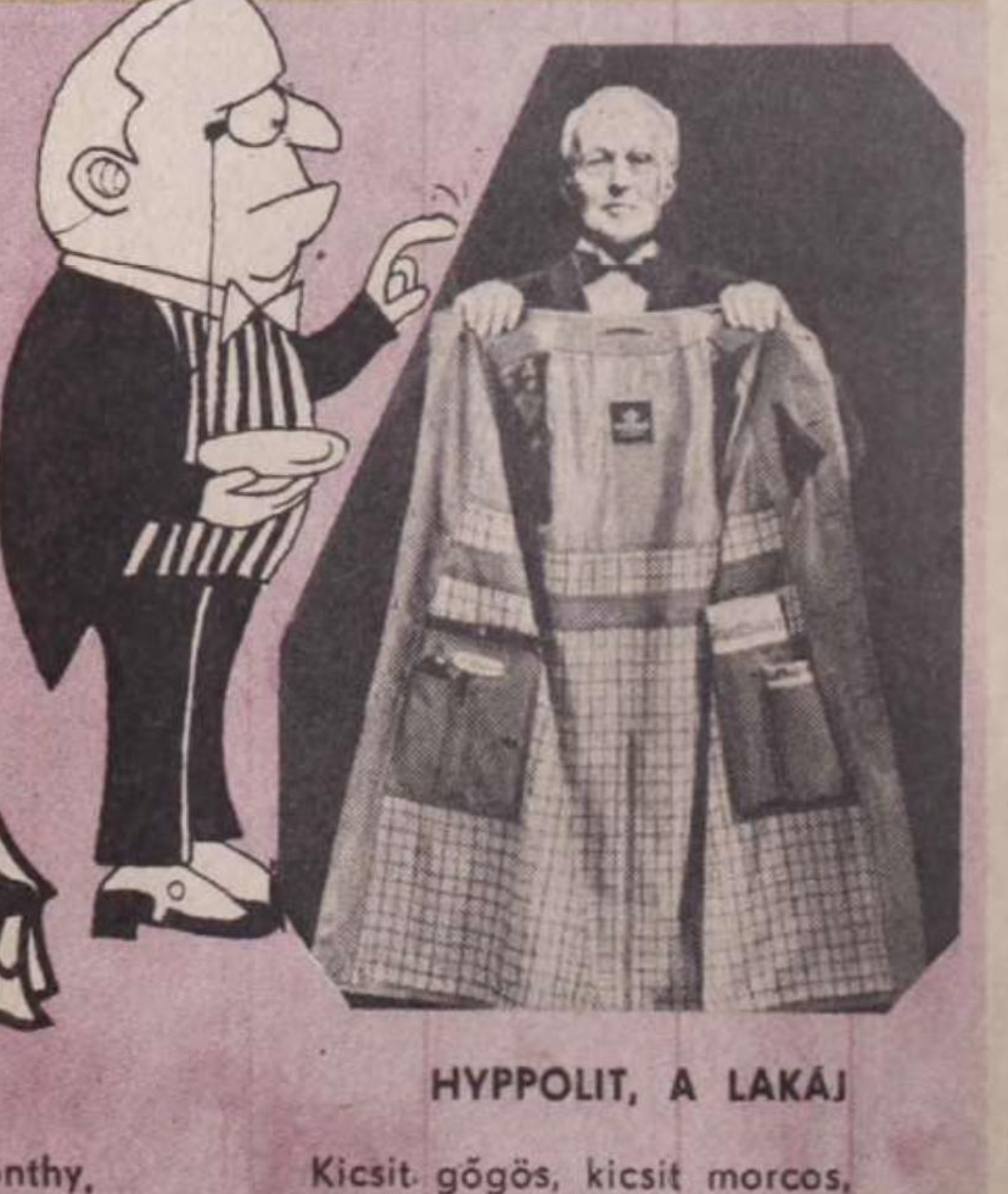

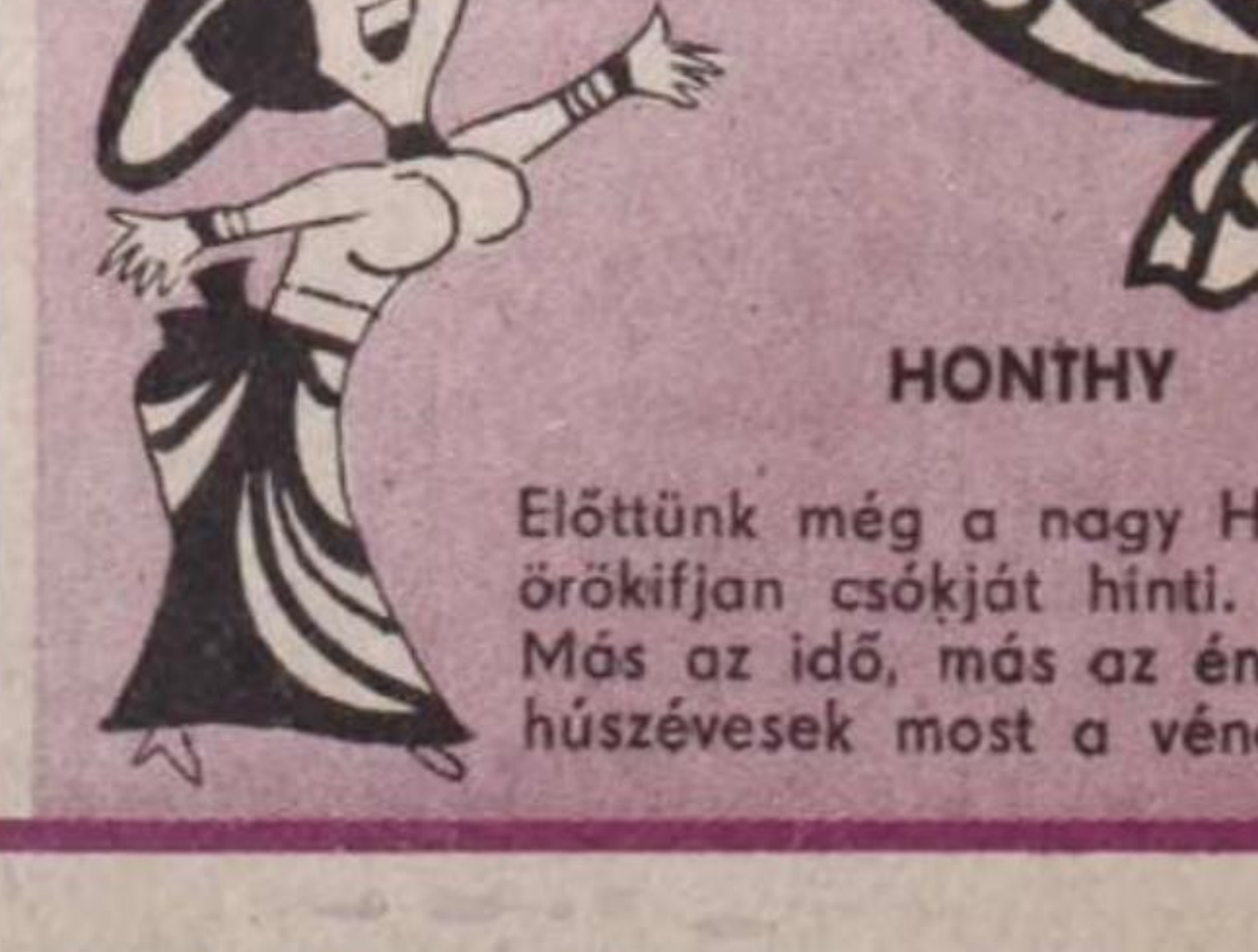

HONTHY

Előttünk még a nagy Honthy,
örökifjan csókját hinti.
Más az idő, más az ének,
húszévesek most a vének!

HYPPOLIT, A LAKÁJ

Kicsit gőgös, kicsit morcos,
ez volt Hyppolit, a Csortos,
bár nem szavalt száját tépve,
ha belépett, be volt lépve!

LEROBBANT PESTI BÉRHÁZ

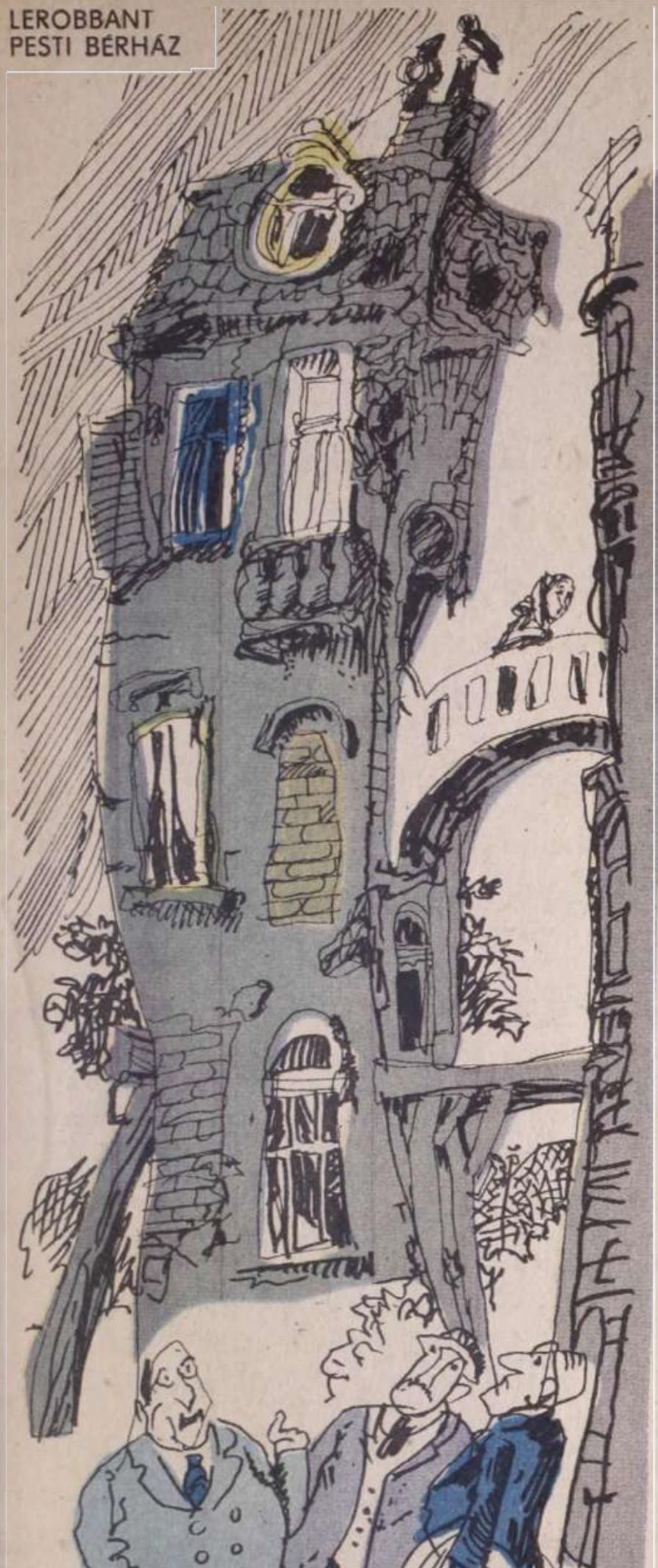

– Azt hallottam, hogy az IKV kiadta egy amerikai filmstúdiónak, akik horrorfilmet akarnak itt forgatni . . .

A HATALOM SZOBRA

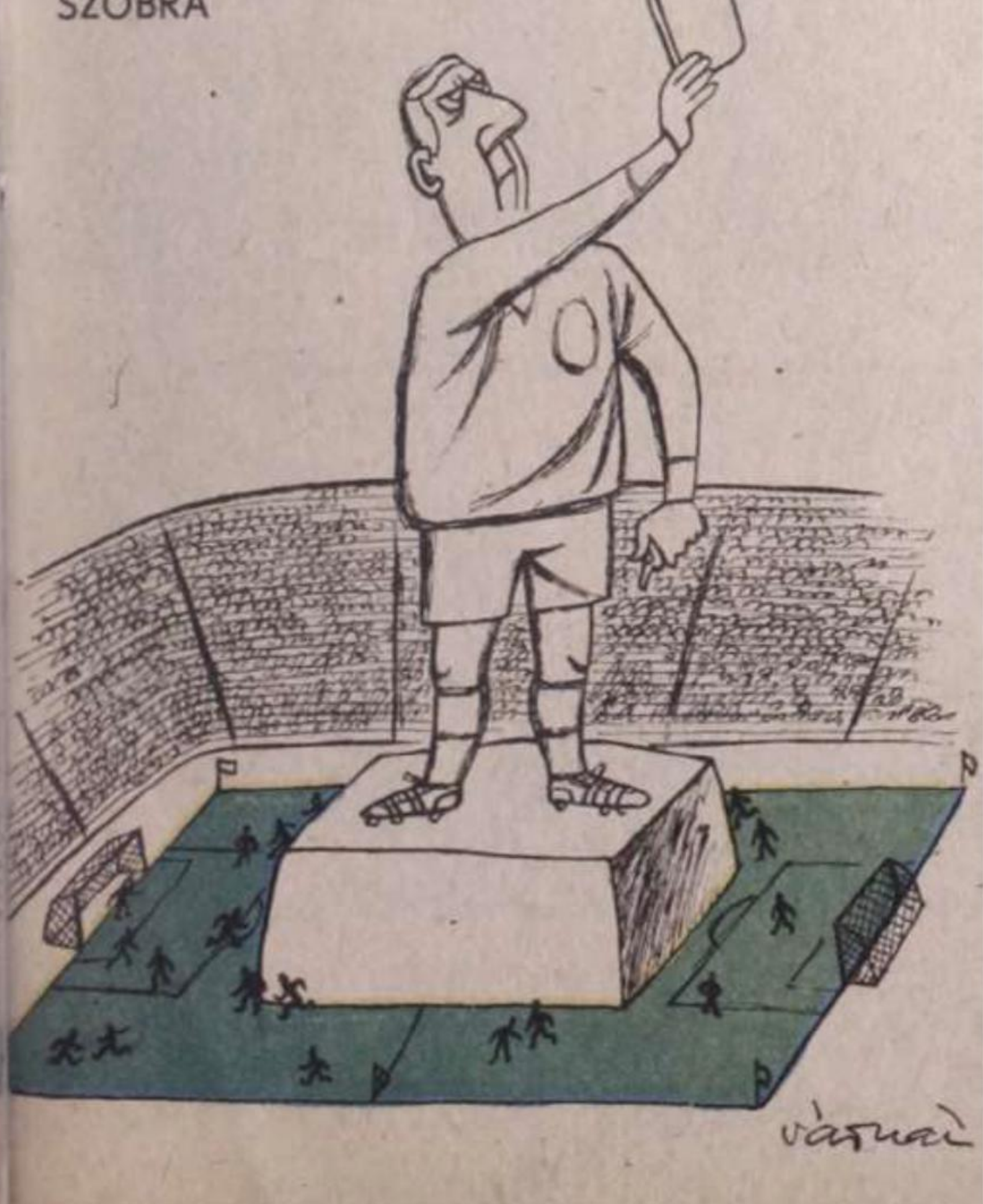

AZ UTOLSÓ CSEPPIG

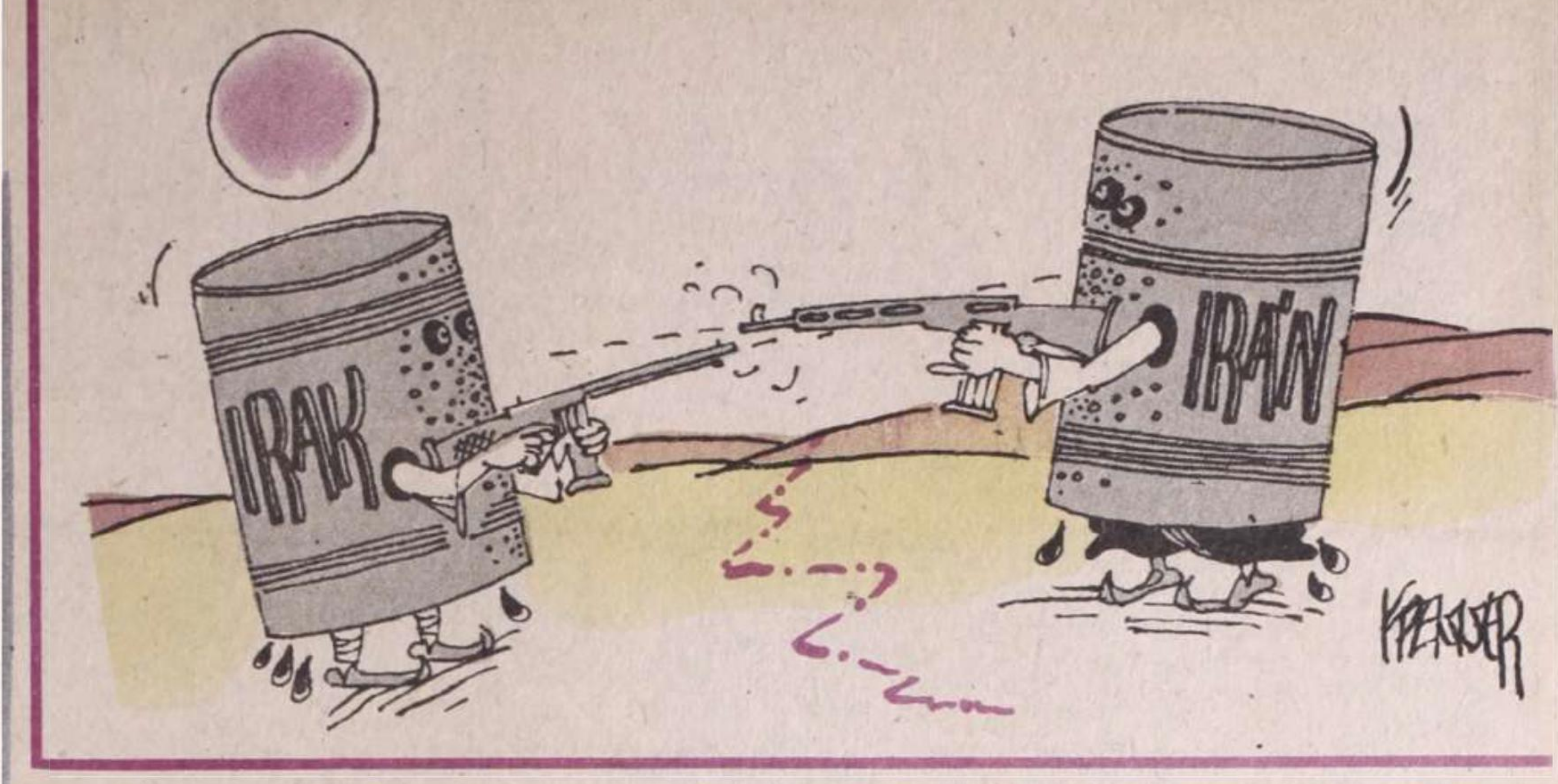

HÁZASSÁG A RÁK JEGYÉBEN

Barátom (nevezzük Lulunak, már csak azért is, mert még véletlenül sem Lajos) odaadó, mi több, megszállott híve az asztrológiának. Élete kétharmadát horoszkópkészítéssel és hosszútávú személyes prognózisokkal tölti. Egy hónapja engem is lerohant, mert mindig kell neki valaki, akin kiélheti a mániáját. Megtudakolta, mikor születtem, majd pedig azt, hogy mikor született a hitvesem. Mivel az évszámokra nem volt kíváncsi, megmondtam.

— Óriási! — harsogta. — Hisz ez nagyszerű! Tehát mind a ketten Rákok vagytok! Képzeld el, mi is azok vagyunk a feleségemmel!

— És mi ebben a nagyszerű? — kérdeztem.

— Na hallod? Két Rák házassága, az valami egészen speciális dolog. Állandó a veszekedés, civakodás, csattognak a Rákocskák ollói, hehe, papperlapapp, papperlapapp . . . Nem így van?

— De igen — sóhajtottam.

— Pontosan így van. Mindamellett még mindig nem tudom, hogy mit találsz ebben nagyszerűt.

— Eh, te semmit sem értesz. Mindez csak a felszín. A látszat. Mert az a tömérdek pofázás, odamondogatás, mit mondják, hát az abszolúte érdektelen. Egy bagatell, kérlek. Ezzel szemben, ami az alapokat illeti, nincs, apám, szolídabb, nincs masszívabb házastársi kapcsolat, mint két Rák frigye. Tapasztalatból tudom.

E találkozás után napokig boldogan fütyörésztem az utcán. Többen össze is súgtak mögöttem: pszt, hallod? gyakorol a Hacki!) Egyszóval, ha én — legalábbis imádott Rák-társam szerint — egy mamlasz vagyok, aki mosogatás közben megint rajta hagytam a zsírt a serpenyő alján meg a levesestányér felszínén — nos, ez csak a felszín, egy bagatell, és az egész szöveg mindösszesen csak azt bizonyítja, hogy mi ketten mennyire összeillünk. Nem csodálom, mert a feleségem viszont széthinti az egész lakásban a szivarja hamuját, amiért én is nevezhetném mamlasznak, ám én szerényen csak trehány némbernek nevezem, aki elfelejti, mire valók a hamutartók. Mire megkapom, hogy miféle hamutartók, azok-e, amelyeket sorra eltörtem az utóbbi időben, amilyen egy kétbalkéz vagyok, vagy netán azok, amelyeket ígéretem szerint majdan beszerzendek. Mondja ő, azzal végigviharzik a lakáson, mint az Elza nevű hurrikán, én pedig alig győzöm eloltogatni a nyomában a fölöslegesen égve hagyott villanyokat, mert felgyújtani, azt bezzeg tudja őket, no de, hogy el is oltaná, amilyen egy . . .

Nos, szóval, amint látható, megdicsőültem: ennyi súrlódás, beolvasás, miegymás napnál fényesebben bizonyítja frigyünk megingathatatlanságát, melyet mind az álmos, mind az éber könyvek egybehangzóan tanúsítanak. És ebben az eufórikus, mondhatnám idvezült lelkiállapotban jártam-keltem napokig, sőt hetekig. Csak úgy süvöltöttek szavaim az áradó szerelemtől, amint leteremtettem hitvesi Rák-társamat, amiért ruhavásárláskor megint egyszer megfeledkezett a családi kassza befogadóképességéről, s kéjesen olvatag gyönyörrel hallgattam andalítóan szívhez szóló vallomását, mely szerint jellemző, hogy egy ilyen hólyagnak (istenkém, ez mind én vagyok!) nincs annyi pénze, hogy évente legalább feleannyit költhessen a felesége ruházatra, mint a procc Skrampurgerné, pedig hát annak a férje is csak egy nímand.

Egyszóval ilyetén felhőtlen lebegésben mélyítgettük éterien szerelmes frigyünket. Egészen tegnapig.

Tegnap ugyanis derült égből találkoztam barátommal (akit, mint tán még emlékszünk, azért neveztünk el Lulunak, mert annyira nem Lajos, hogy az még nem is igaz). Lulu nem volt egyedül, forrón összetapadva lejtett el előttem egy tizenévei derekán járó hölggyel, akiről már csak azért is lesírt, hogy nem a felesége, mert neje őnagyságát van szerencsém (?!) ismerhetni, míg ezenközben ezt a cuki kis bestiát, sajna, kettőnk közül ő ismerte meg először, amilyen formám nekem van.

— Sanyi! — ordítottam rá Lulura.

Úgy állt meg, mint aki épp a Holdról pottyant alá. (Nem tudom, hogy aki a Holdról pottyan alá, az megáll-e; ő mindenesetre megtette.)

— Na — mondta savanyúan. — Mi van?

— Izé . . . Csak egy asztrológiai felvilágosítást szeretnék tőled . . .

— Á, az más — derült föl. — A szerelem várhat, első a munka. Miről volna szó?

— Csak annyit árulj el, te istenátka: miféle szöveg volt ez a múltkor, a Rák jegyében születettek házasságáról? Hát nem azt mondtad, hogy annál masszívabb nincs? És most tessék, mit kell látnom? Hogy te, aki szintén Rák vagy, akárcsak a kedves fe . . .

Lulu, aki a reá vonatkozó megállapítást arcszínével igazolta, gyorsan a szavamba vágott:

— Amit a Rákokról mondtam, azt szentírásnak veheted! Csak nem vonnád kétségbe a tudomány eredményeit? Mit gondolsz, vajon Lenke — itt a kissé odébb ácsingózó éltesebb tinédzser felé bökött állával — micsoda? Csak nem Bikának nézted?

Azzal sarkon pöndörült, belekarolt a hölgybe, s elvonult, Rák a Rákkal, szinte belehátrálva az egyik masszív házasságból a másikba.

Én pedig rémületemben még az este könnyes szemmel vallottam szerelmet hitvesemnek, amire ő ellágyultan borult a karjaimba és némi idő elteltével istenének nevezett.

Most aztán lesz, ami lesz. Legföljebb elválunk.

Timár György

Ülök, a tévé előtt...

Ülök a tévé előtt, a képernyőn a Zenebutik című műsor, melynek során mindenféle muzsikák váltogatják egymást, honi zenekarok és külföldi filmekből vett részletek, operaénekes áriát dalol, csihi-puhi zenekar tombol, szóval afféle zenei vegyes felvágott az egész, mintha kissé hevenyészetnek látszana, de ezt nem merem felelősséggel állítani, mert bár a zenét (már amelyiket!) nagyon kedvelem, érteni nem értek hozzá. No — mondom magamban — erről úgyse lesz véleményem, szundikáljunk egy kicsit, hosszú még az este. És mire ébredek? Egy régi dallamra riadok fel. Koós János énekli a kislányt a zongoránál fekete-fehérben, archív felvétel, látszik a dalénekes fiatalságán. Hogy kerül ide ez az avítt sláger?

A zeneszerző tiszteletére újítottuk fel, aki — immár mint nyugatnémet állampolgár — hazalátogatott Pestre, ahonnan körülbelül tíz éve disszidált. Interjút is csinált vele a Zenebutik műsorvezetője, kiderült, hogy nagyrabecsült vendégünk plasztikai sebész ott kint, sora nyilvánvalóan jól megy, most újra kezd a zenével foglalkozni, szóval: sikeres ember. Csak gratulálni tudok hozzá. Örülök, hogy személyesen is megismerhettem a tévé jóvoltából. Amire aligha kerülhetett volna sor, ha itthon marad.

*

— És hogyan tetszett uraságodnak a bohózat?

— Márminthogy melyik? Mert szombaton este is volt egy, mégpedig magyar és vasárnap is volt egy, de az osztrák volt.

Arról beszélek, amelyikben egy afgán agár fedeztetése képezte a konfliktust.

— Aha. Nagyon élveztem. Hízott a májam, amikor hallottam, hogy a közönség milyen harsányan mulat. Arra gondoltam, hogy milyen jó dolog nevetni. Az ember ilyenkor elfelejti búját-baját, elfelejti a világ ezer gondját, ez aztán kikapcsolódás a javából! Hiába no, nagy dolog a humor!

— Emlékszik rá, hogy amikor a kis Kabos megtudja, hogy a szomszéd szobában nem a lánya vőlegénye van, hanem egy fajkutya... ccc!

— Ez akkor volt, amikor a közönség már a hasát fogta nevettében s valaki a nézőtéren valósággal nyerített, ugye?

— Nem tudom. Én nem a közönséget figyeltem, hanem a színdarabot.

Sokat veszített. Mert azt tapasztalni, hogy ötszáz ember milyen pokoli jól mulat, nagyszerű, sőt megrendítő élmény. Mintha hájjal kenegettek volna, amikor hallottam, sőt, a kamera jóvoltából olykor láttam is, hogy a nézők félholtra kacagják magukat. Eszembe jutott, hogy olvastam egyszer Buga doktortól egy cikket, abban felsorolta, hogy a nevetésnek milyen üdvös hatása van az emberi szervezetre, hogy jót tesz a tüdőnek, erősíti a hasizmokat, sőt elősegíti a jó emésztést is.

— Maga a hasizmokkal és az emésztéssel foglalkozott, miközben Agárdi piros tréningruhában, a fején hósapkával ugrabugrált?

— Igen.

— És személyesen nem is nevetett?

— Nem. Bevallom őszintén, én sírtam.

— Atyaisten! Sírt?

— Igen. Megríkatott, hogy a közönség mennyire szomjazza a humort, hogy valósággal ki van szolgáltatva neki, hogy szinte koldus módjára esedezik valami kis röhögnivalóért... Mindegy, hogy mi, csak nevetni lehessen rajta... Majdhogynem megszakadt a szívem a sajnálattól. De nem kevésbé sajnáltam a humort is, szegényt...

— Hát azt miért?

— Hát hogy annyira ki van szolgáltatva a közönségnek.

Tabi László

NÉPSZERŰ TÉVEMŰSOR

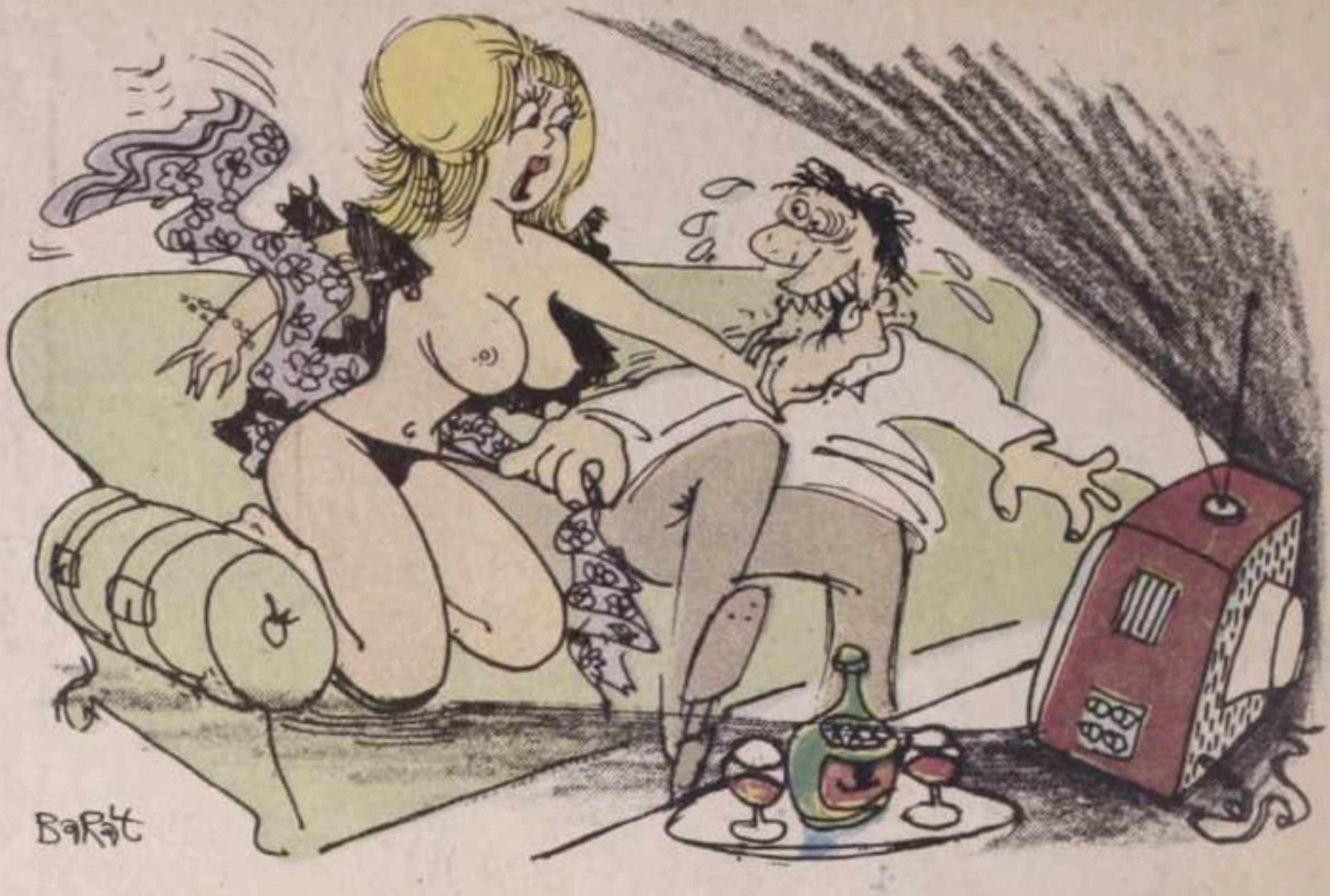

– Én bolond. Csak most kapcsoltam...

LAKÁSKULTÚRA

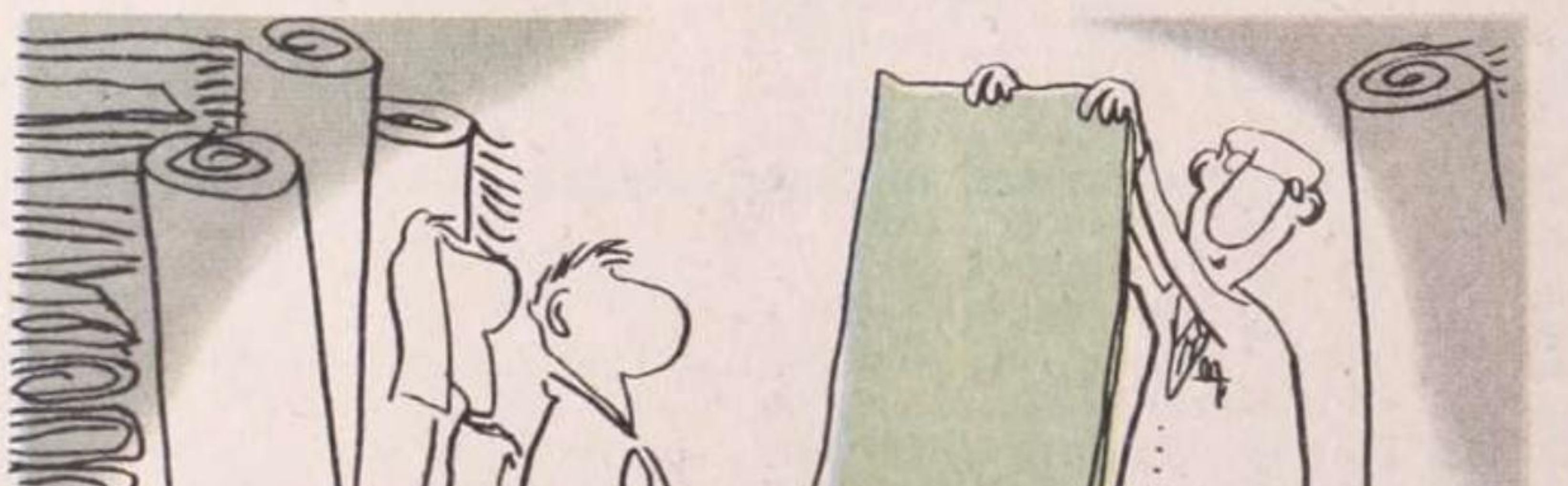

– Lakótelepi lakásba ezt a faltól-falig szőnyeget ajánlanám!...

KITARTÓ AUTÓSTOPPOS

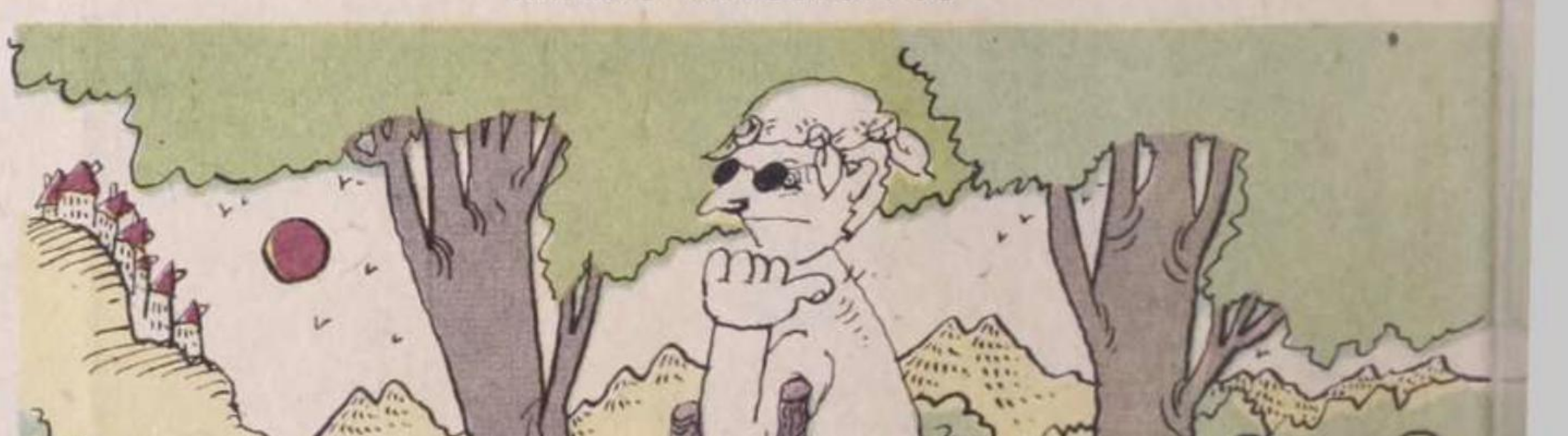

JANCSI ÉS JULISKA

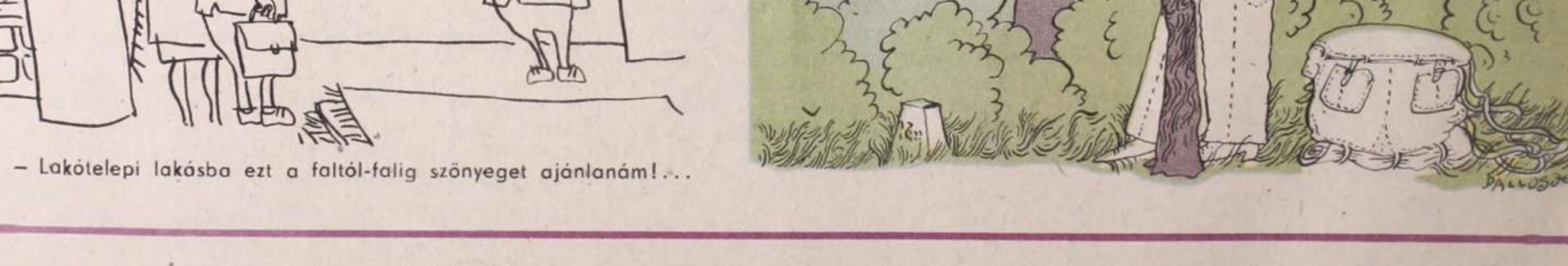

– A Vasorrú bába már nem lakik itt! Megvettük a mézeskalács házikót hétvégi nyaralónak...

KEZDŐ BEATEGYÜTTES

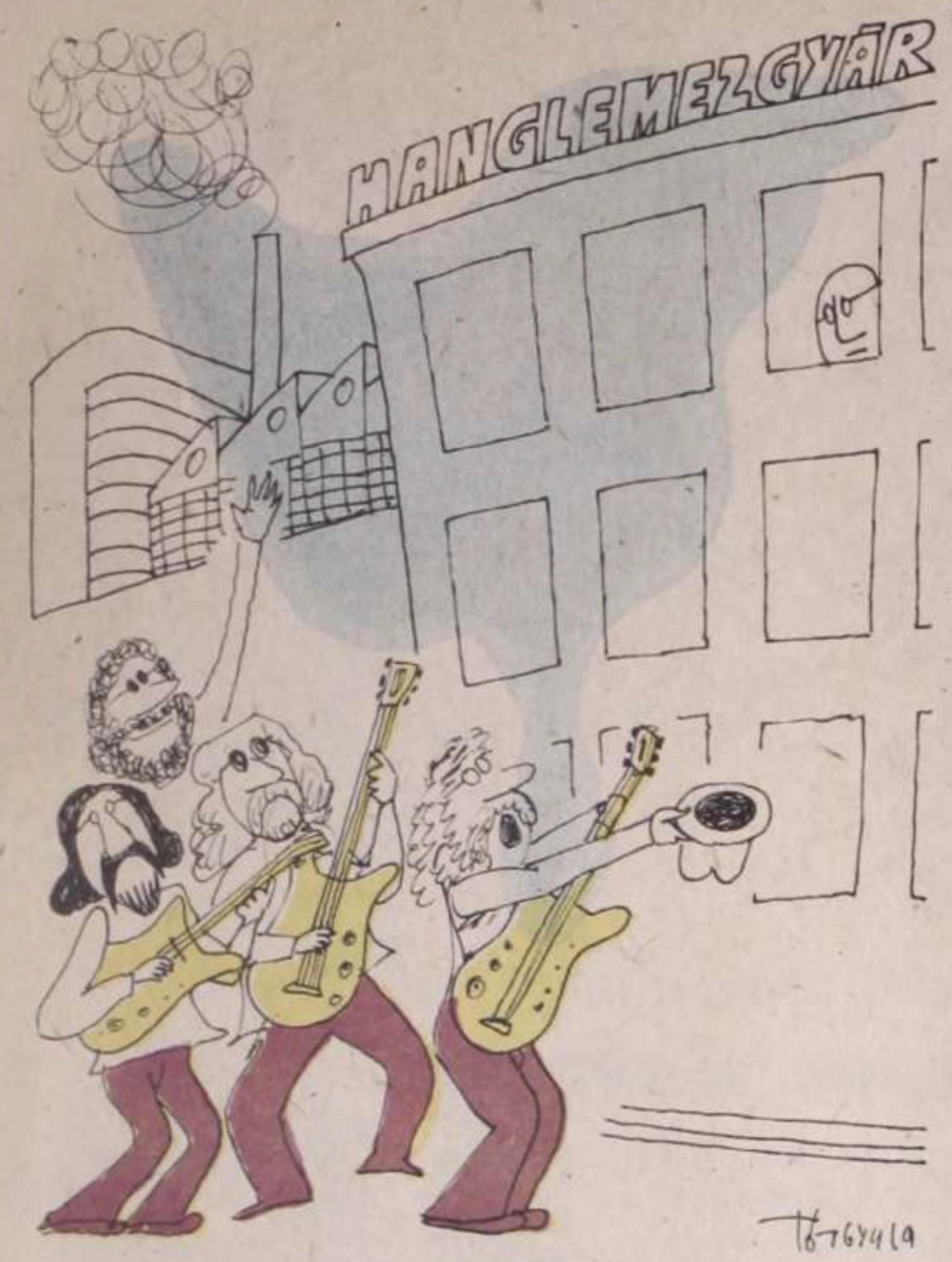

– Könyörgök . . . csak egy kislemezt! . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Este a feleség így szól a férjéhez:

— Szívem, kérlek, ma ne menj el a sörözőbe. Unatkozni fogok idehaza.

— Megértelek, szívem, de ha itthon maradok, akkor mindketten unatkozni fogunk!

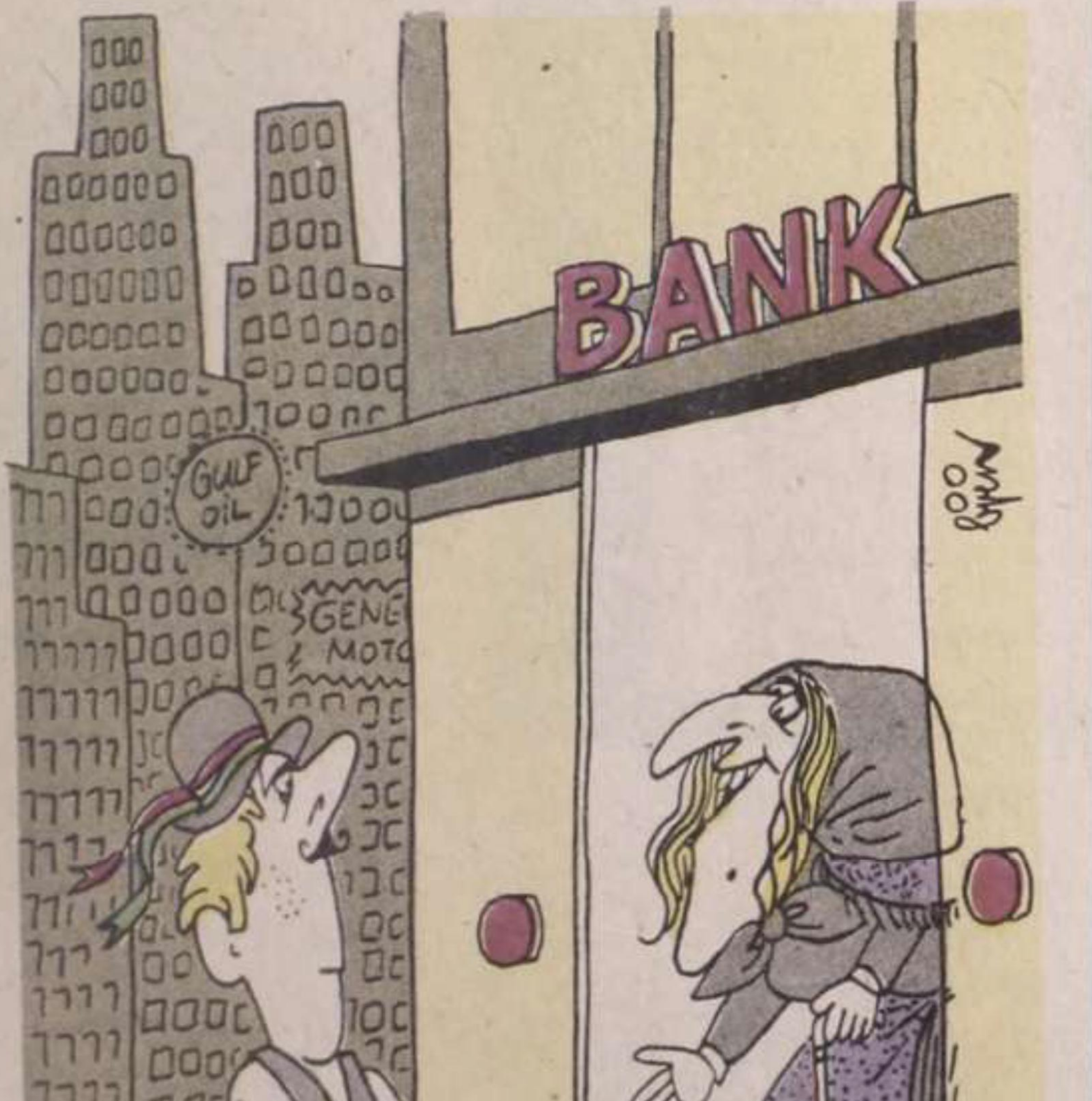

– Államkölcsönért jöttél, fiam? Szerencséd, hogy öreganyádnak szólítottál . . .

HOGY LETT OLCSÓBB A SÖR?

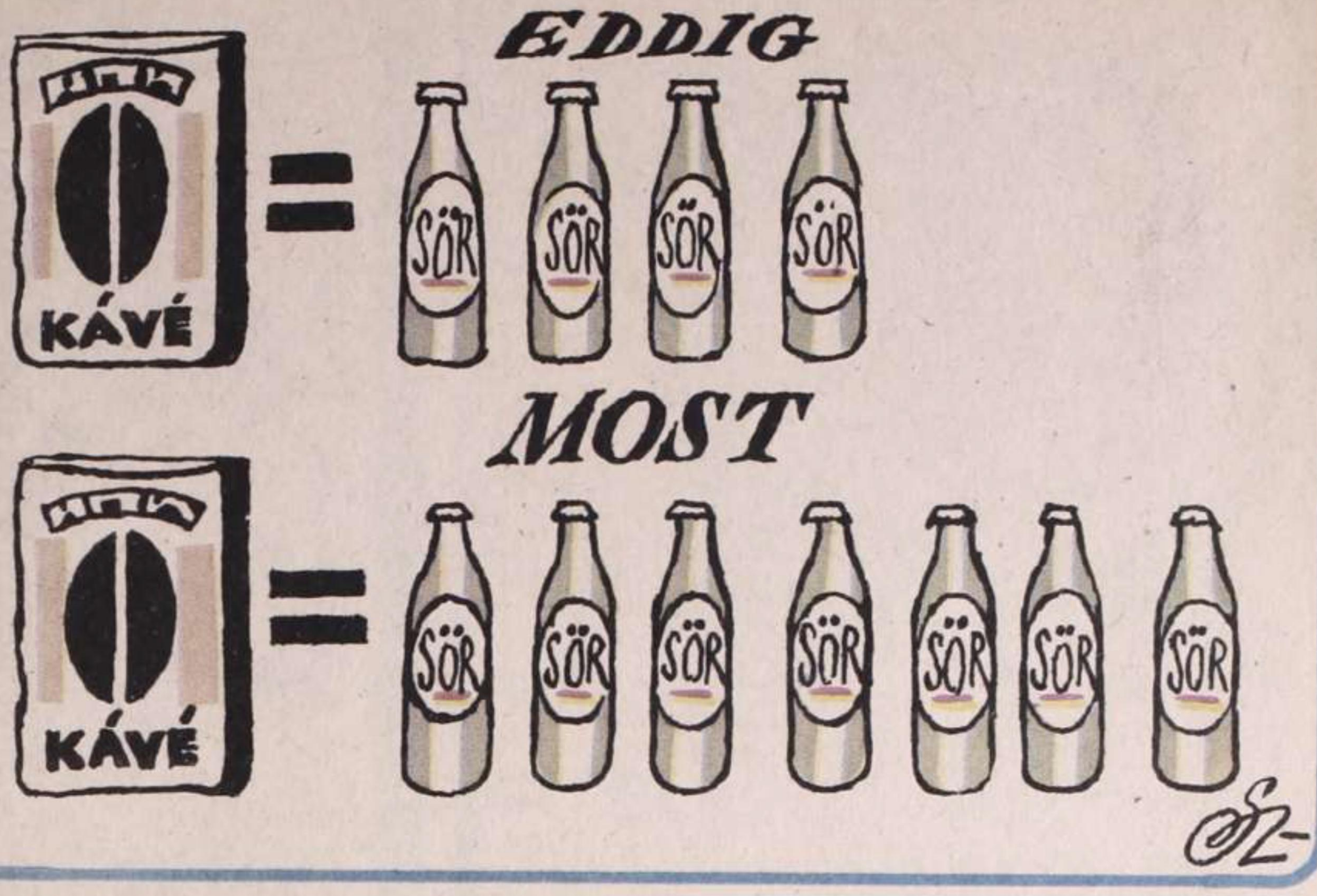

Rágcsálók

Bemegyek a fodrászüzletbe, nyári pangás, a tükörsor előtti tíz szék közül csak kettő foglalt. Partedlivel a nyakában beszappanozott öregúr kuporog az egyiken, mellette tanoncfruska ül, köszönésem nem viszonozza, csak unottan rág.

Rágógumit rág.

Helyet foglalok egy „várakozó-listás" karszéken.

Peregnek a percek.

Öregúr mérgesen dünynyög.

Én ülök, fruska rág.

Öregúr mérgesebben és hangosabban dünnyög, fruska fel, hátra, kisvártatva csinos, fehér köpenyes fodrásznővel vissza.

Fodrásznő arcán elnézést kérő mosoly, kezében egy fél fasírt. A fasírt másik fele nyilván a szájában, mert ő is rág, pantomimmal jelzi, hogy nyugi, már a végén jár.

Én ülök, a fruska rág, az öregúr egy szebb jövő reményében hallgat.

A fodrásznő a fél fasírtot átteszi a bal kezébe, jobbjával fölveszi a borotvát, elmélyülten tanulmányozza az élét, közben a második számú fél fasírtot az első után küldi, és miközben gyorsított ütemben rág, nekikezd a beszappanozott fejnek.

•

Négytagú család andalog a Nagykörúton. Egy mozgó étkezde. Hot dogot zabál a családfő, az anya staniclíból meggyet vagy cseresznyét eszeget, a kisebbik fiú őszibarackot rág boldogan, kis pocakjára rácsurog a nemes gyümölcs leve, a nagyobbik srác az apja példáját

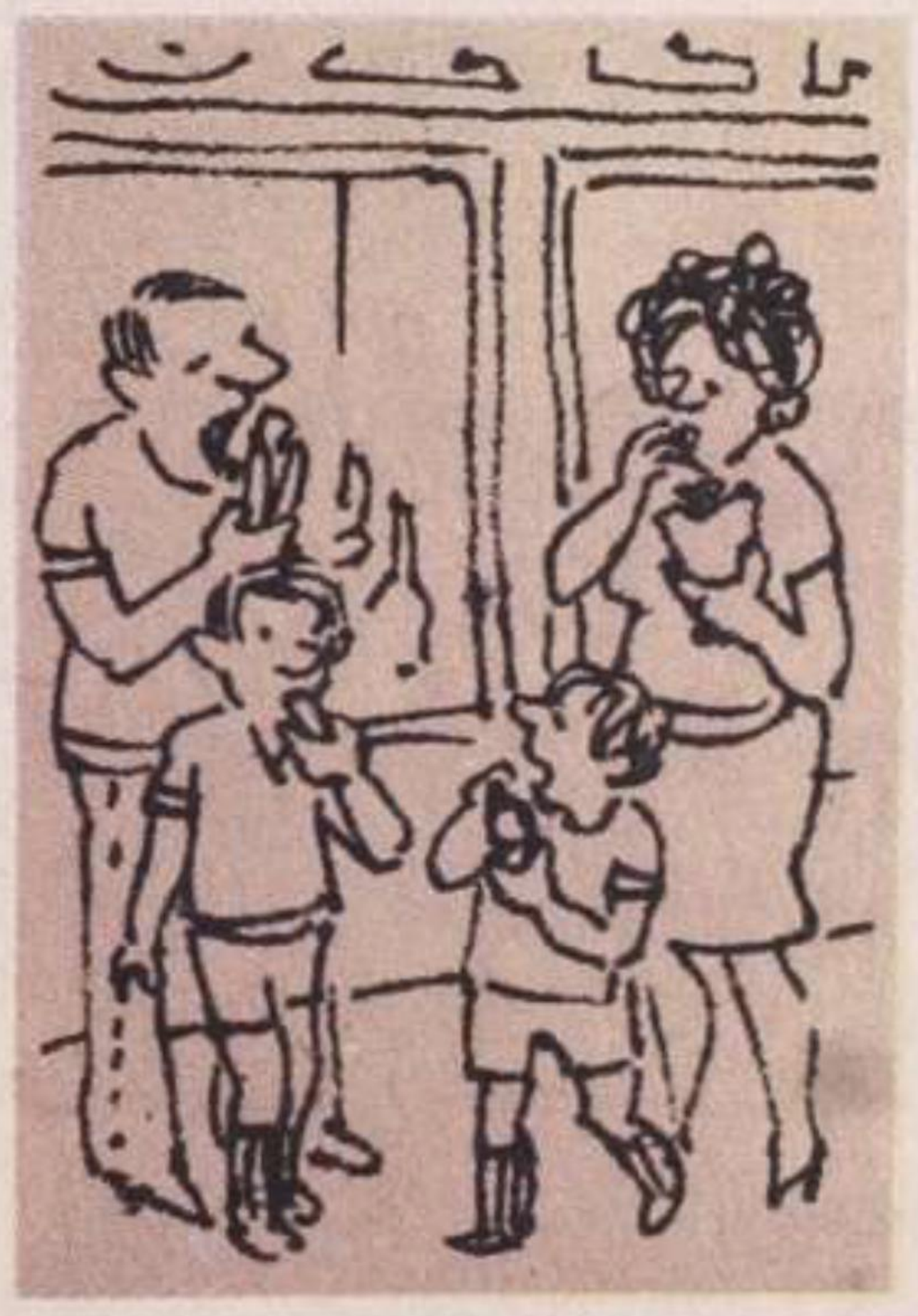

követi, ő is óriáskifli felébe dugott virslit harapdál. Az egészben az a nagyszerű, hogy táplálkozás közben nemcsak sétálnak, hanem beszélgetnek is, a kirakatokat is nézik, még arra is vigyáznak, hogy össze ne ütközzenek a többi járókelővel.

Ez az utóbbi a legnehezebb. Mert a pesti utcán majdnem mindenki tömi a hasát. Itt ketten fagylaltot nyalnak, amott lángoscsipegetők közelednek, Ropiropogtatók vágnak át a zebrán, sajtos korongot csócsálók, szendvics-habzsolók sietnek tova . . .

•

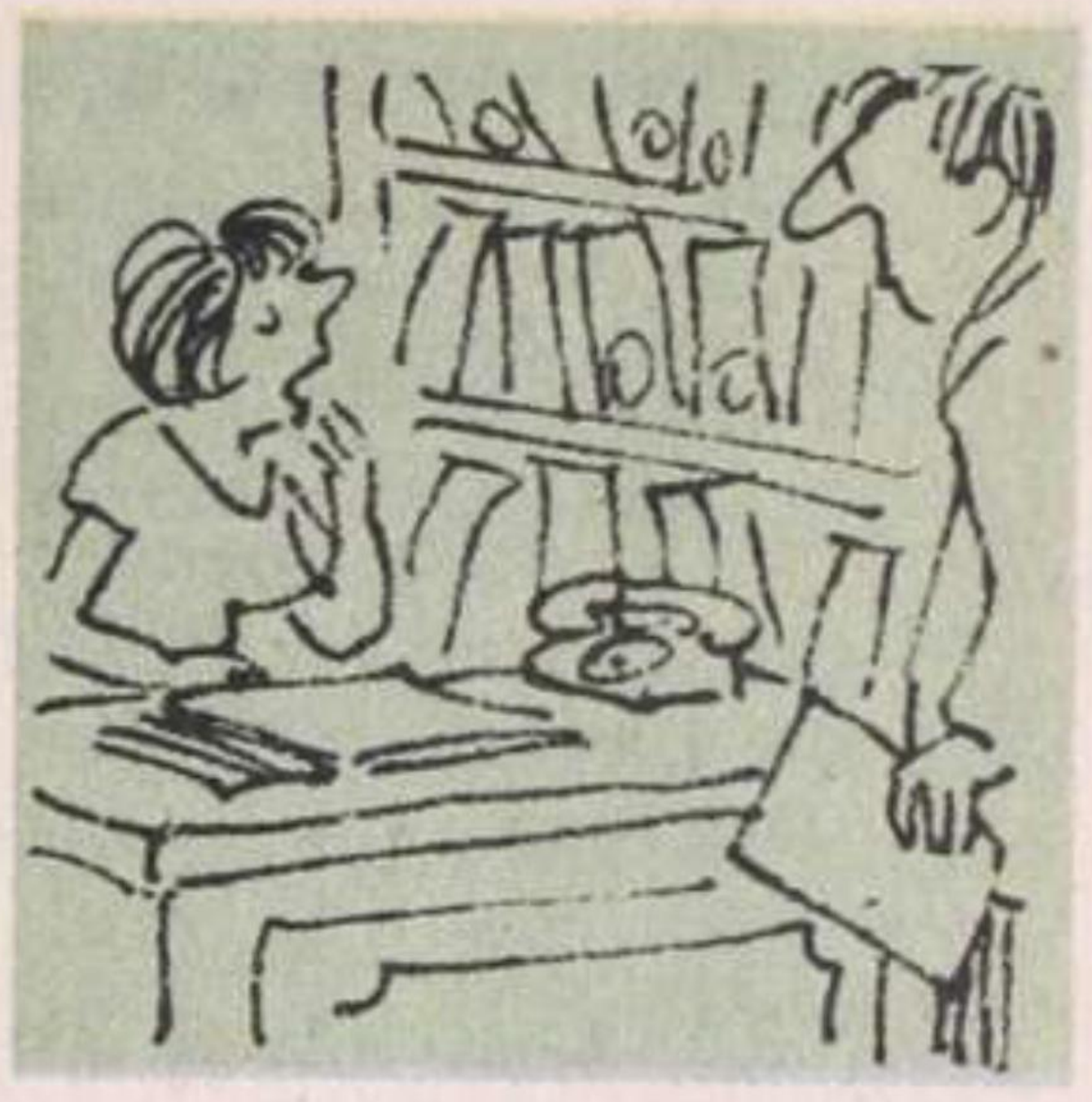

Becs' szóra, jártam hivatalban, ahol igazán szakszerű és előzékeny módon tájékoztatott az illetékes tisztviselőnő az ügyemről, de olyan furcsán, oldalvást. Az íróasztalfiókban ügyintézés közben ugyanis újborsót fejtett a lelkem, akkor jöttem rá, amikor egy-egy különösen guszta szemet bedobott a szájába, amúgy nyersen, mint a desszertet.

•

Hová akarok kilyukadni a fenti esetekkel kapcsolatban? Arra a tudományos felfedezésemre, hogy a pesti embernél az evés — automatizálódott! A pesti ember mindent meg tud csinálni, bármilyen munkát el tud végezni úgy, hogy közben gépiesen majszol, falatozik, rág, csipeget, harap, hörpöl . . . Olyan ez nála, mint a lélegzetvétel, nem kell rá külön gondot fordítania. Mint ahogy a hal úszik, a virág illatozik, a . . . Egy pici türelmet, mindjárt találok egy harmadik érzékletes hasonlatot is, hisz három a magyar igazság, csak előbb megkeresem a kovászos uborkámat, gépelés közben kiugrott a számból, itt kell lennie valahol a tudományos feljegyzéseim között . . .

Kürti András

KISKERT-TULAJDONOSOK

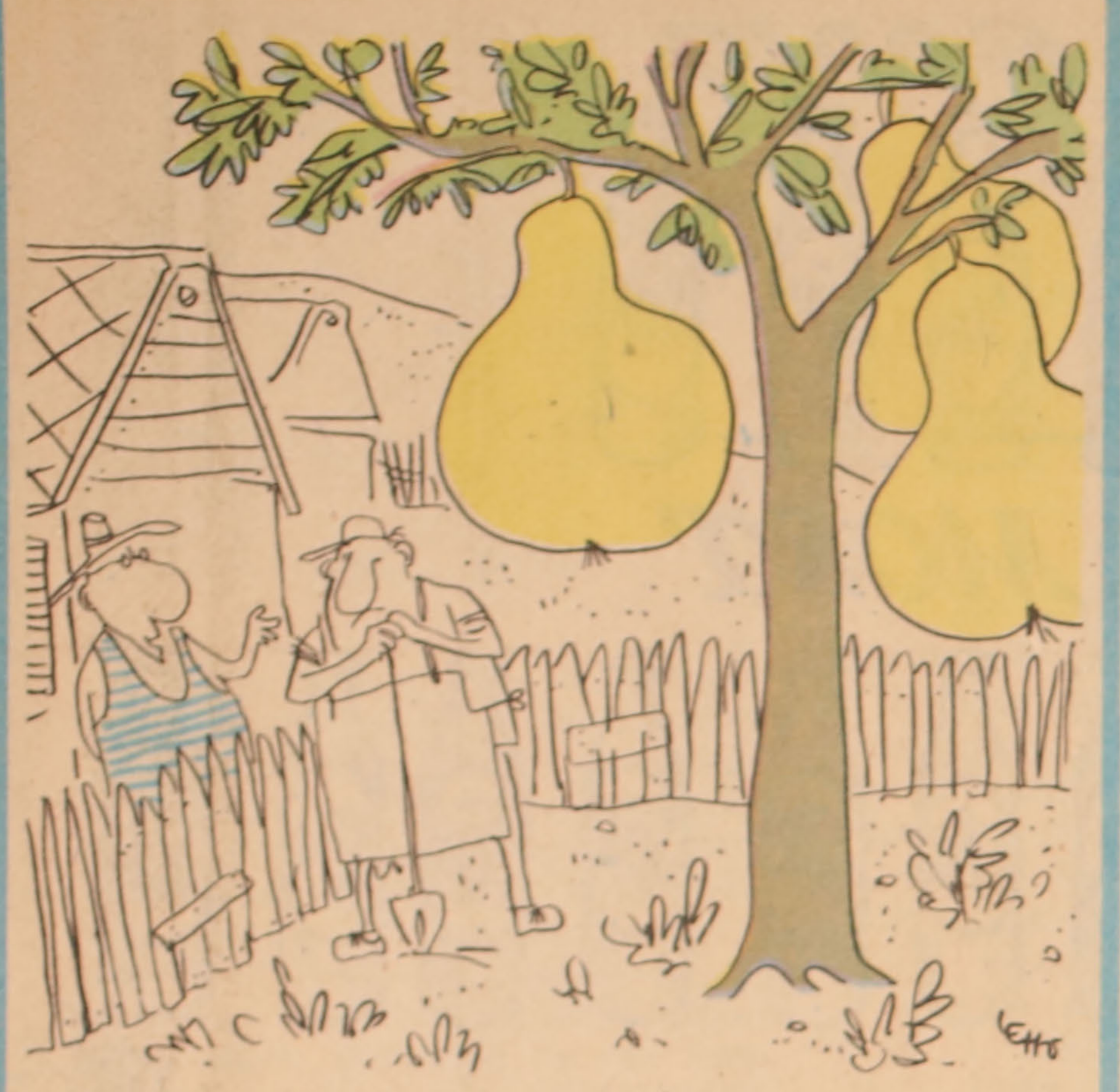

– Nem, öntözi őket elégszer, azért ilyen sápadtak!

PUKKASZTÁS

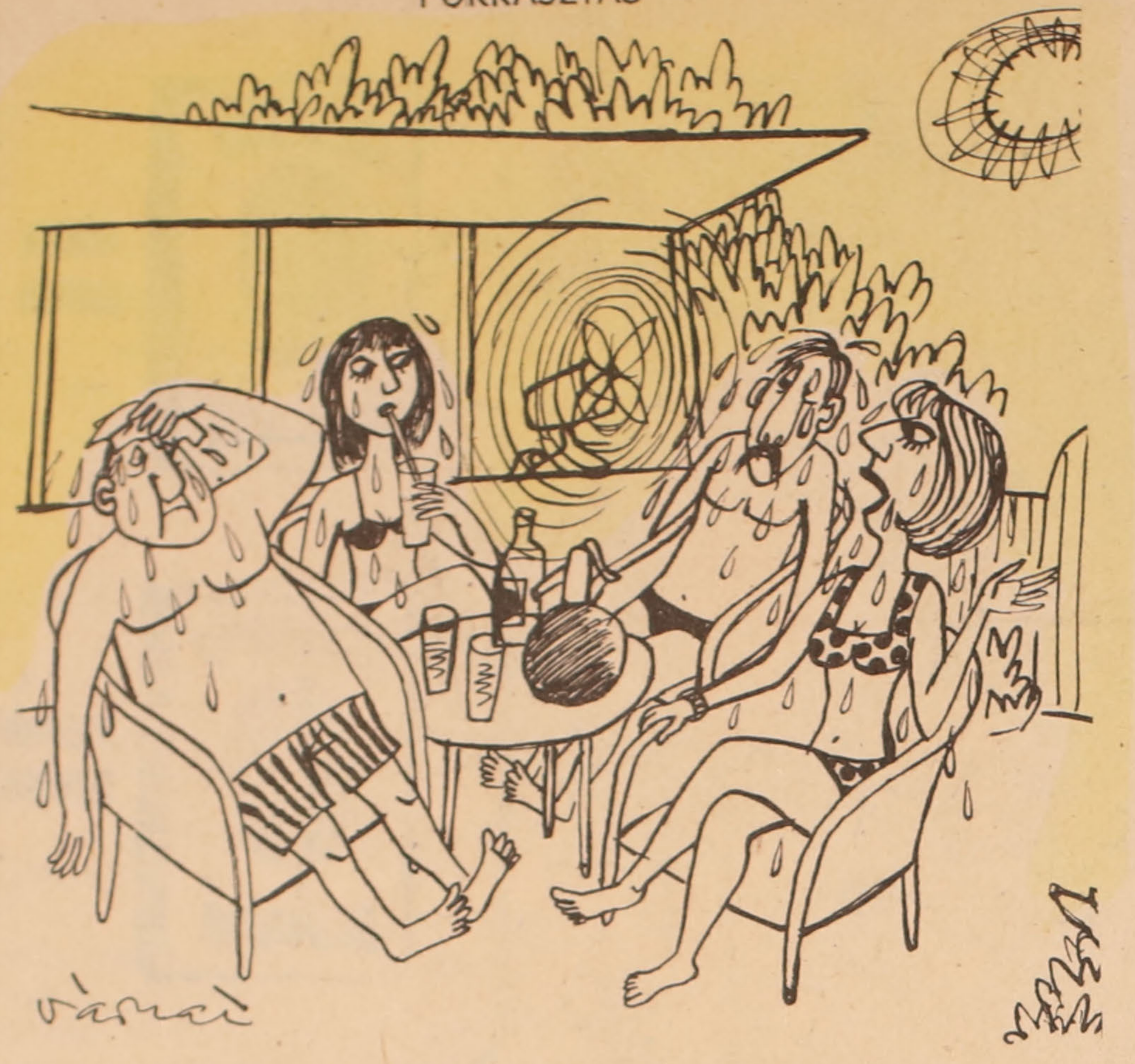

– Kérlek, hozd fel az új nercbundámat a Merciből, fázom!

KÁNIKULAI FORGATÁS . . .

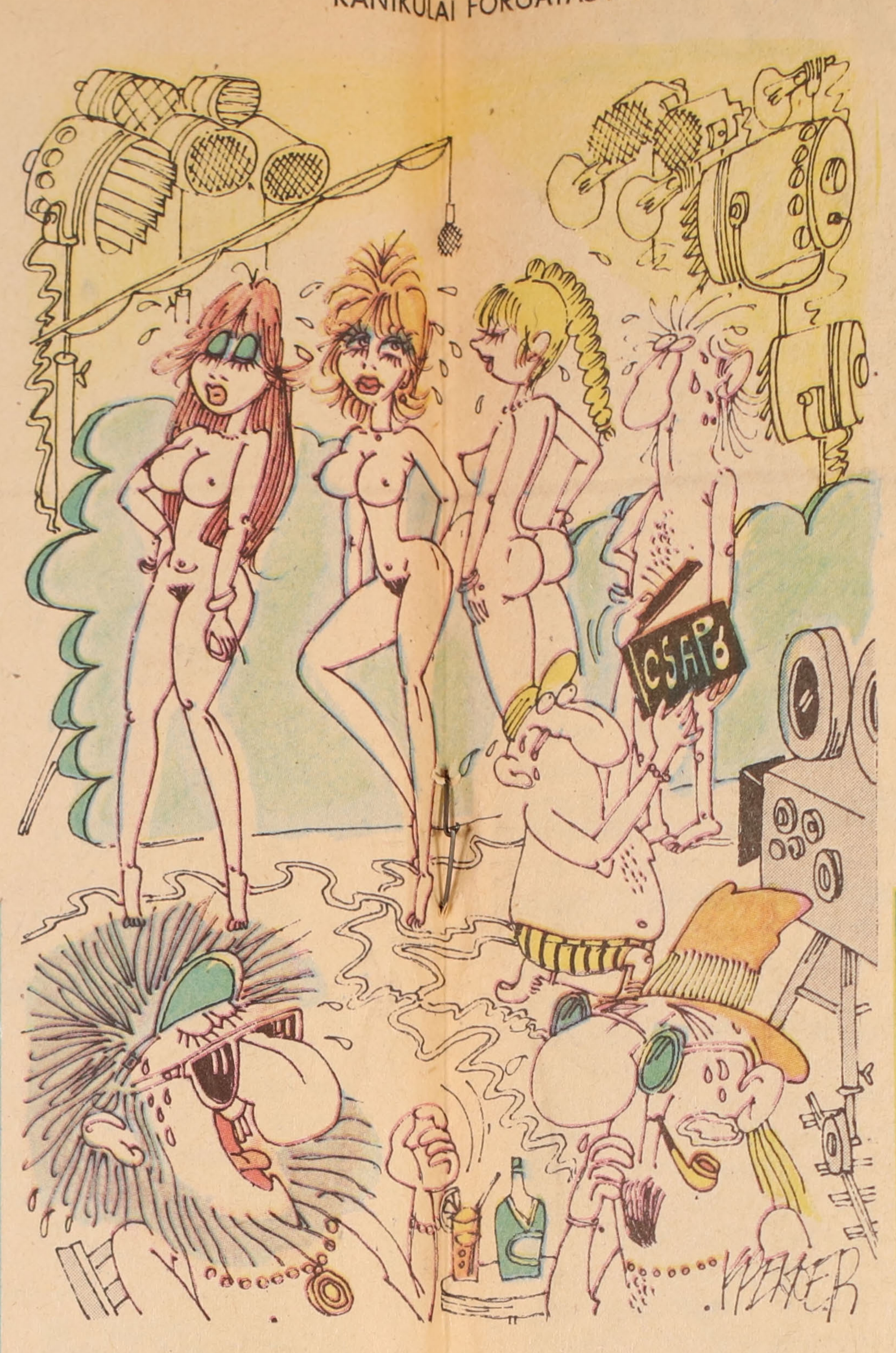

– Még szerencse, hogy az utóbbi időkben nem forgatok kosztümös filmeket . . .!

GENERÁCIÓS PROBLÉMÁK

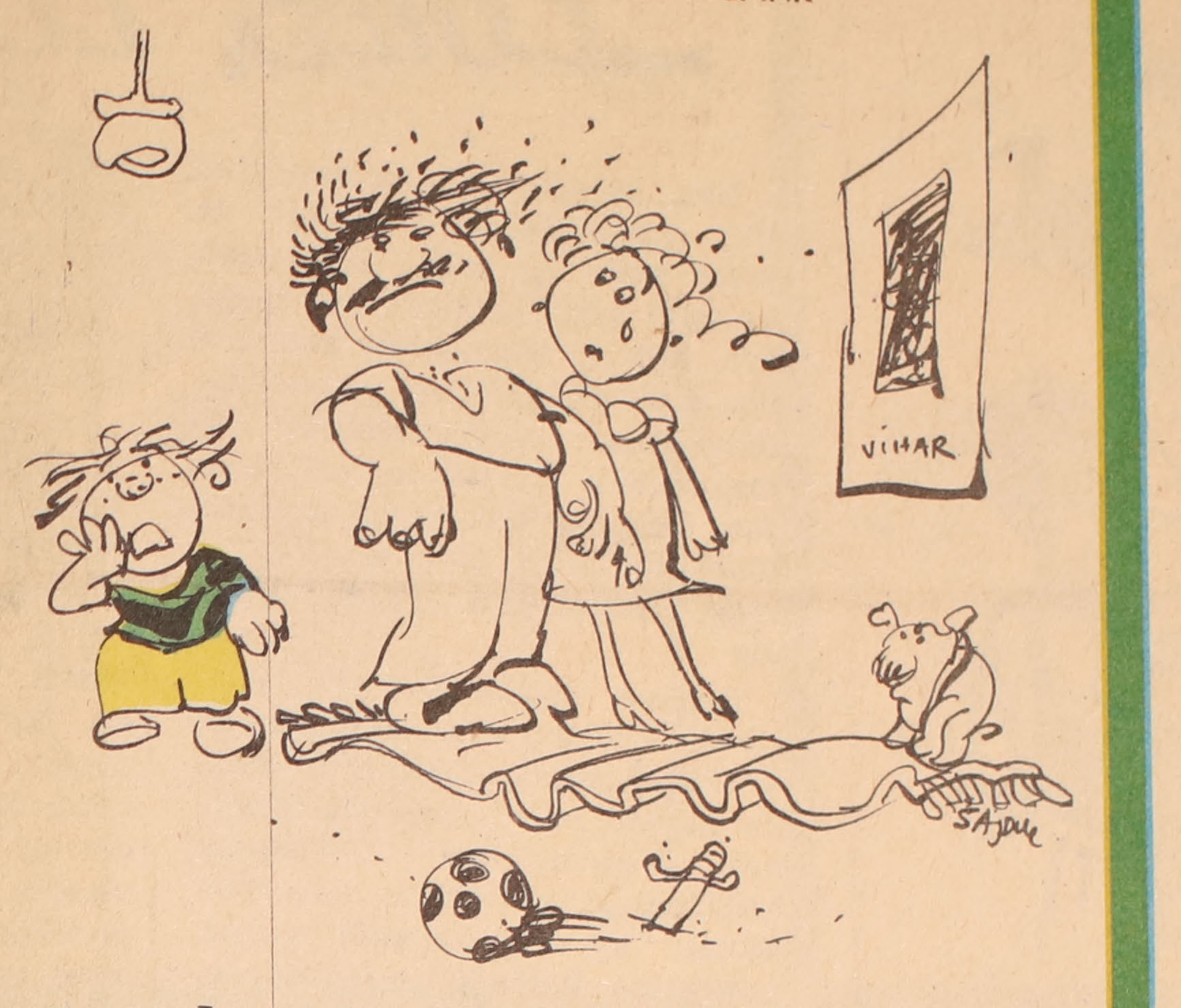

– Ezt a pofont az unokádnak fogom továbbadni . .

MENŐ KISIPAROS

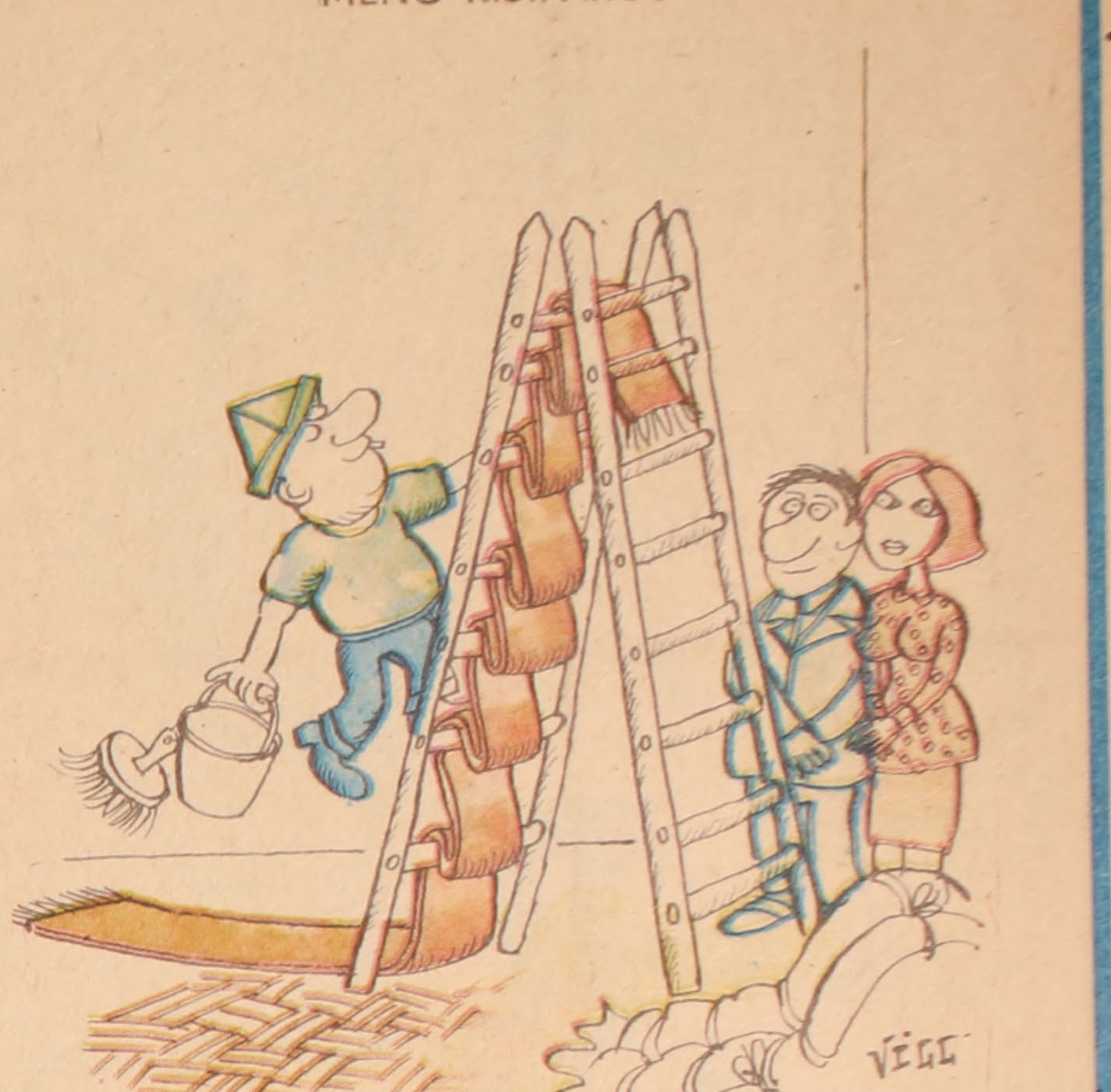

JAPÁN CSODÁK

Mostanában a japánok olyan fantasztikus miniatűr műszaki csodákkal lepik meg a világot, hogy én is szeretném meglepni őket néhány újdonsággal.

Óramozi:

Ez egy karórába épített, ezer néző befogadására alkalmas filmszínház, ahova a jegyüzérek megkerülésével úgy juthatunk be, hogy egyszerűen ráülünk az óránkra. Az óramozi a japán filmeknél percenként 300 liter vért spriccel, míg egyes magyar filmeknél csak csörög. Éjszakai előadás esetén rá kell feküdni.

Zsebáruház:

Ez egy olyan nagyáruház, amelyet az ember útonútfélen a zsebében hordhat, miközben bármikor addig turkálhat a saját zsebében, amíg megtalálja a kívánt holmit. A zsebáruházban 150 beépített rendész működik, akik percenként kétszer megmotozzák és levetkőztetik az embert, ha valami gyanúsat észlelnek rajta.

Mikropénztárca:

Ez egy olyan pici erszény, hogy elfér benne a fizetés, de soha nem találja az ember. A mikropénztárcában 280 ezer parányi vészcsengő van, amelyek azt jelzik, mely helyeket ajánlatos elkerülnie bevásárlás vagy szórakozás közben az erszény tulajdonosának. A mikropénztárca tartalmaz még ezenkívül 3600 nyúlcipőt is, amelyeket az éjszakai szórakozóhelyeken a számla kifizetése előtt kell felhúzni.

Minilabor:

Ez egy olyan pirinyó laboratórium, amely elfér az ember szívkamrájában. A minilaborban 10 orvos működik, de az embernek nem kell várakoznia a különböző vizsgálatokra a szívkamrája előtt. Az itt dolgozó orvosok a nap bármelyik időszakában elvégzik a vérvételt és a vizeletvizsgálatot, s ezért hálapénzt sem fogadnak el, mert nincs szívük hozzá.

Láthatatlan autó:

Ez egy olyan icurka-picurka személygépkocsi, hogy szabad szemmel már nem is látható. A láthatatlan autón több tízezer sorszám is elfér, így a Merkur nagyobb tételt akar importálni belőle Japánból. Néhány láthatatlan autó tulajdonosa emiatt mindennap megiszik mérgében féldeci benzint, aztán tülköl.

Miniatűr tejútrendszer:

Ez egy olyan nagyszámú csillagból álló rendszer, hogy az ember a fülébe dughatja. Akinek miniatűr tejútrendszer van a fülében, azt nem érheti bántódás a földön, mert oda repülhet, ahova akar. A miniatűr tejútrendszer viszont egyelőre még olyan drága, hogy csak azok a gazdag emberek dughatják a fülükbe, akik kisistennek képzelik magukat.

Ezért is tervezem a miniatűr kisisten előállítását . . .

Tormai László

HŐSÉGBEN

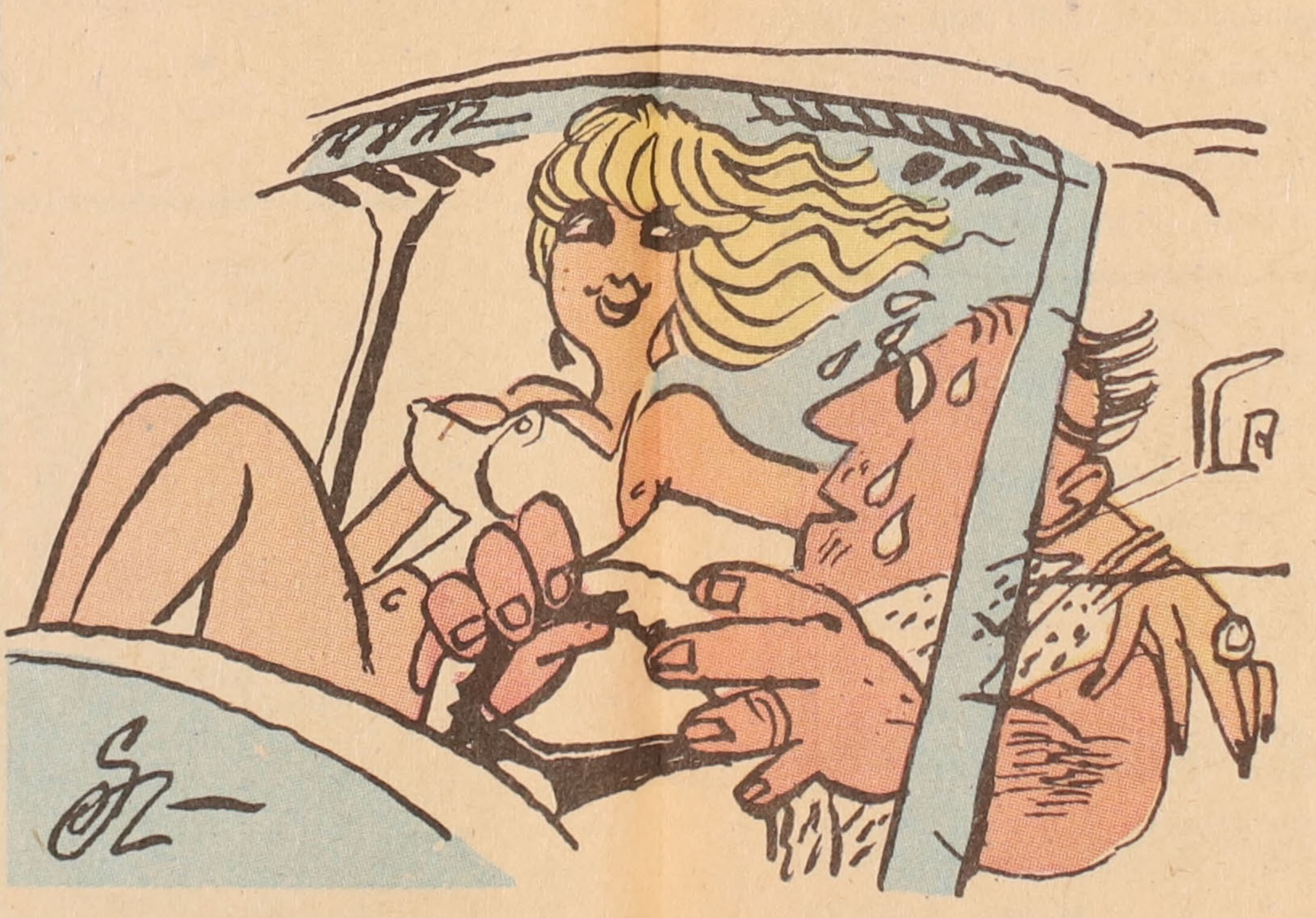

– Most látom, hogy nem a feleségem hoztam haza!

TIPIKUS FIATALOK MEG A TÖBBIEK

Ahhoz képest, hogy hajnali három óra volt, Csámcsogi néni igen erősen nyomta a csengőt.

— Nem csak csövesek meg digók vannak — jegyezte meg kis nehezteléssel a hangjában, amikor kinyitottam az ajtót.

Mi üthetett ebbe a Csámcsogi nénibe? Csak nem a lassan felszálló légmozgások ártottak meg higgadt értelmének?

— Azután a rockerek és a hippik — hadarta az idős lakótárs.

Csámcsogi néni már évek óta házunk szócsöve volt és ebben a minőségében alkalmanként katasztrofális élénkségről tett tanubizonyságot. Legutóbb például Morzsa bácsit, a nyugdíjas éjjeliőrt keltette föl délelőtti álmából, hogy megkérdezze: a zeneszerző Rossini nem rokona-e véletlenül Paolo Rossinak, az olasz gólzsáknak? A megbolygatott munkaerő hiába morogta első bódulatában, hogy Rossini legfölebb, ha főnévi igenév lehetne Rossi mellett, elaludni már nem tudott.

— S akkor még nem is szóltam a rockerekről, a popperekről, a teddykről, az újhullámosokról, a rockabilly bébikről és a punkokról — folytatta, s közben ujjaival számolta, nehogy valamit is kihagyjon. — Az újságban olvastam!

Olyan dumája volt ennek a Csámcsogi néninek, hogy még az angol királynő hálószobájába sem igen jutott volna be, úgy felidegesítette volna az őröket!

— Ja, és a tipikus mai fiatalok! — ütött a homlokára beszélgetőpartnerem. — Ezeket sorolja fel az ifjúsági magazin. Leírják, hogy melyik csoportot mi jellemez.

Hálóingének rejtett korcából utánozhatatlan mozdulattal újságot kotort elő.

— Nézze csak például a rockabilly bébiket — mondta. — Az újság azt írja, hogy a teddykhez hasonlítanak, általában harminc év körüliek és a nosztalgiaklubokban, illetve diszkóban ütnek tanyát. Sörrel és nyugati márkás szeszesitalokkal dobják fel magukat. Érti maga ezt?

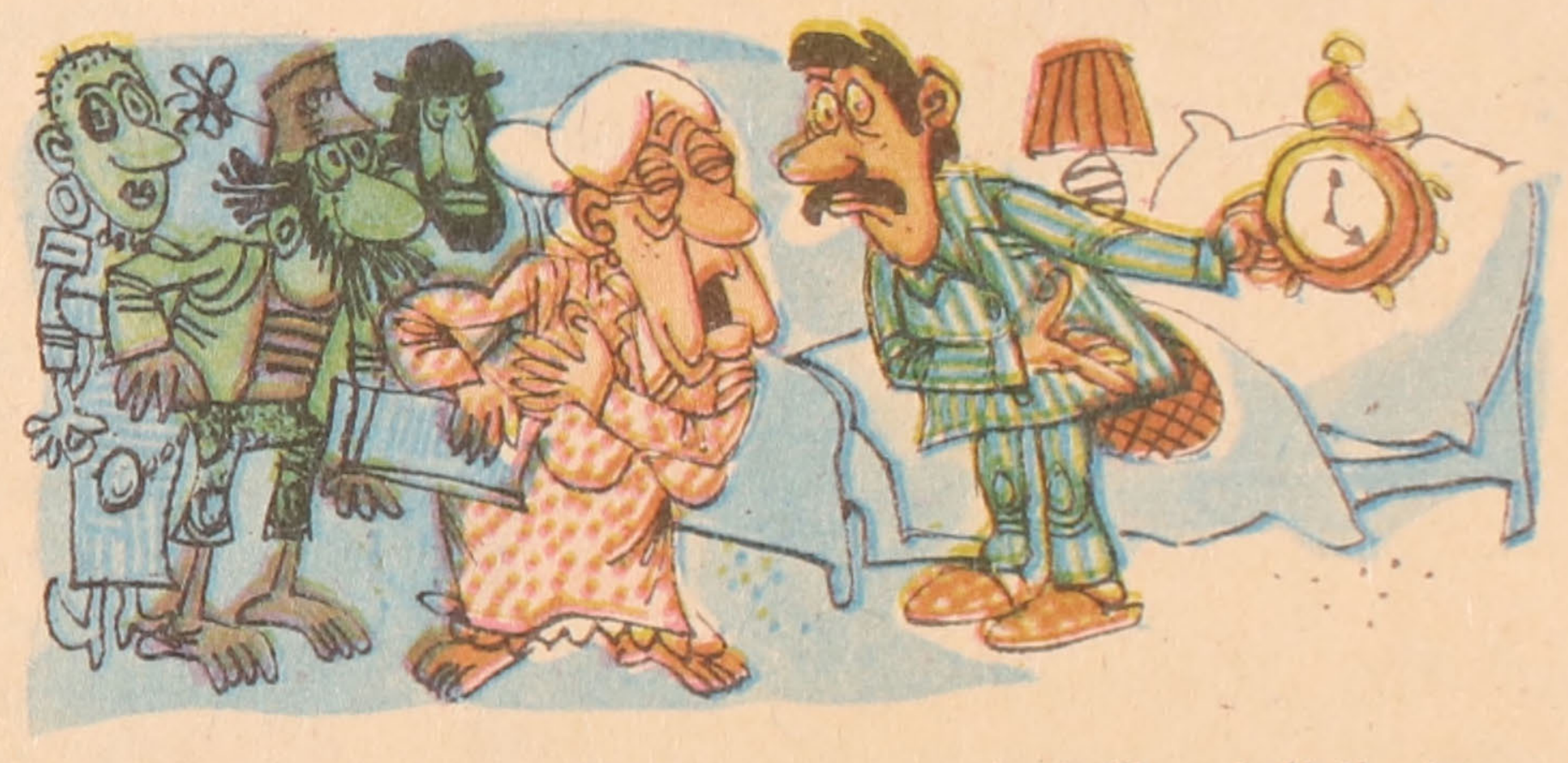

— Hát persze. Ebből világosan kitetszik, hogy a Csámcsogi néni nem rockabilly bébi. Ilyen egyszerű.

Megpróbáltam becsukni az ajtót, de szelíd erőszakkal betornyosult az előszobába.

Az időseket miért nem osztják be csoportokba? — emelte föl vádlóan a kezét. — Meg a középkorúakat? Azt hiszi, a mi korosztályunkból nem jönne ki legalább tízféle csoport?

Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikáteszen eluralkodott az izgalom. Bal fülcimpája hatalmasan remegett, jobb kezét ökölbeszorította és a szájába vette.

— Nem lehetne ezeket nappal tisztázni? — kérdeztem egy olyan ember meggyőződésével, akit hajnali fél négykor hülyeségekkel nyomorgatnak.

— Csak a fiataloknak lehetnek típusaik, meg kedvenc zenekaraik, más korosztályoknak nem?

Eszembe jutott egy mentőötlet, talán sikerül megfékeznem a mindenre elszánt lakótársat.

— Hány lába van egy küklopsznak? — kérdeztem, csak úgy mellékesen.

A csel bevált.

— Az attól függ, hány lábú küklopszról van szó? — motyogta zavartan Csámcsogi néni, de látszott rajta, megroggyant az ütéstől.

Illedelmesen elköszönt, majd lassú, jólértesült mozdulatokkal elindult a lakása felé.

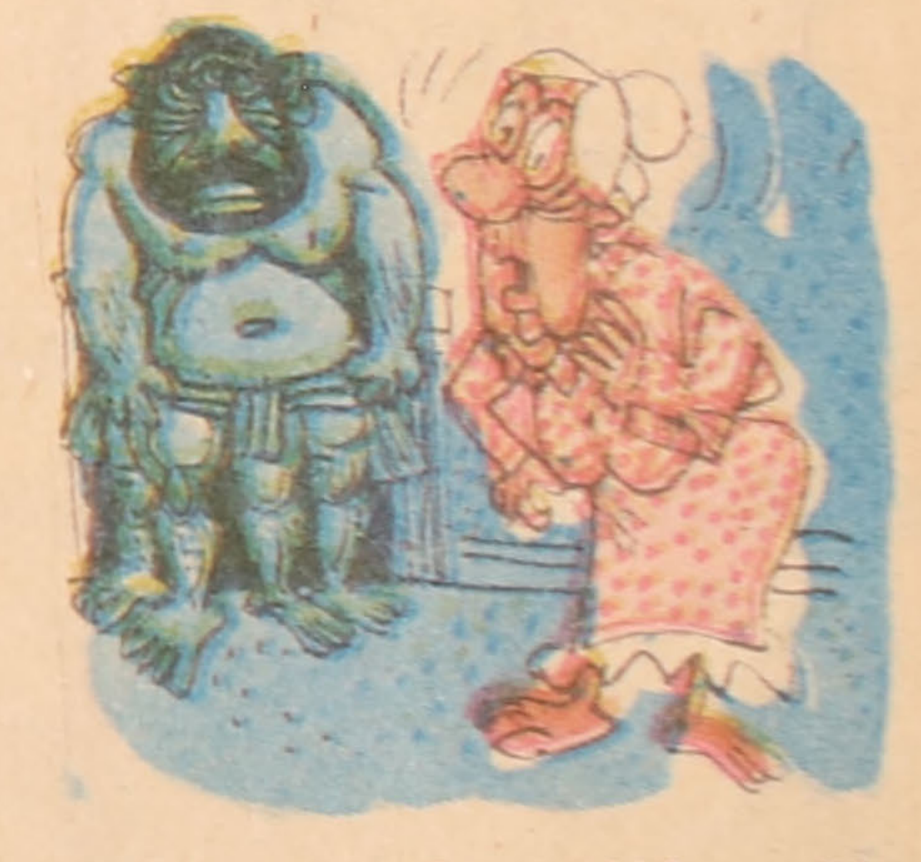

— Délután jön Tüszőke, a kisunokám, — szólt vissza még a lépcsőfordulóból. — S még nem tudom, teddy-e vagy rockabilly bébi?

— Volt a családjukban egyenesági elmebeteg vagy rockabilly bébi?

— Nem.

— Na látja, akkor csak teddy lehet az a gyerek — zártam le a vitát.

Még hallottam, amint Csámcsogi néni néhányszor bizonytalanul elismétli a kifejezést, nehogy elfelejtse.

Aznap megint nagyon meleg volt.

Föld S. Péter

NYUGDIJBAN

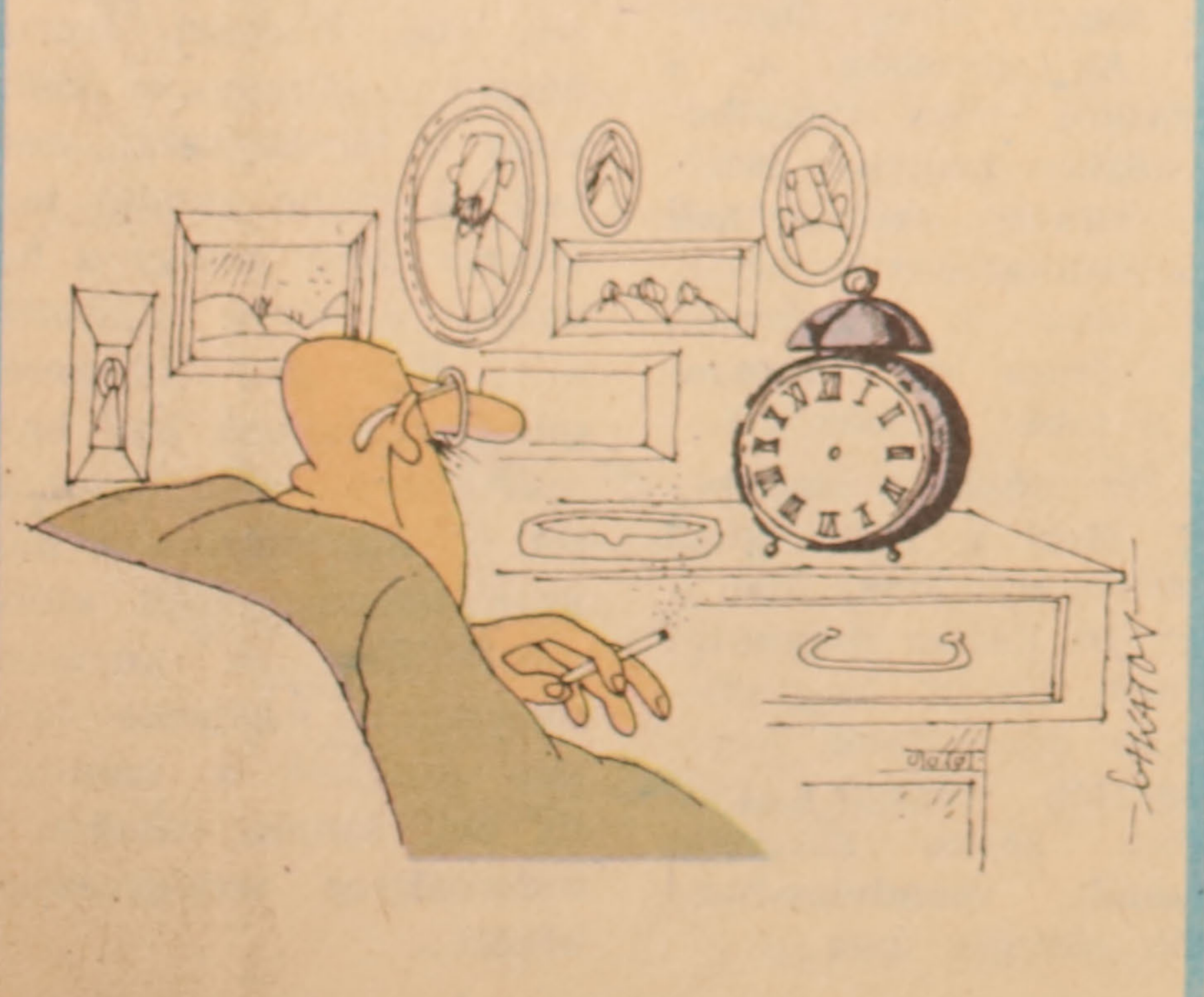

BIZALMATLANSÁG

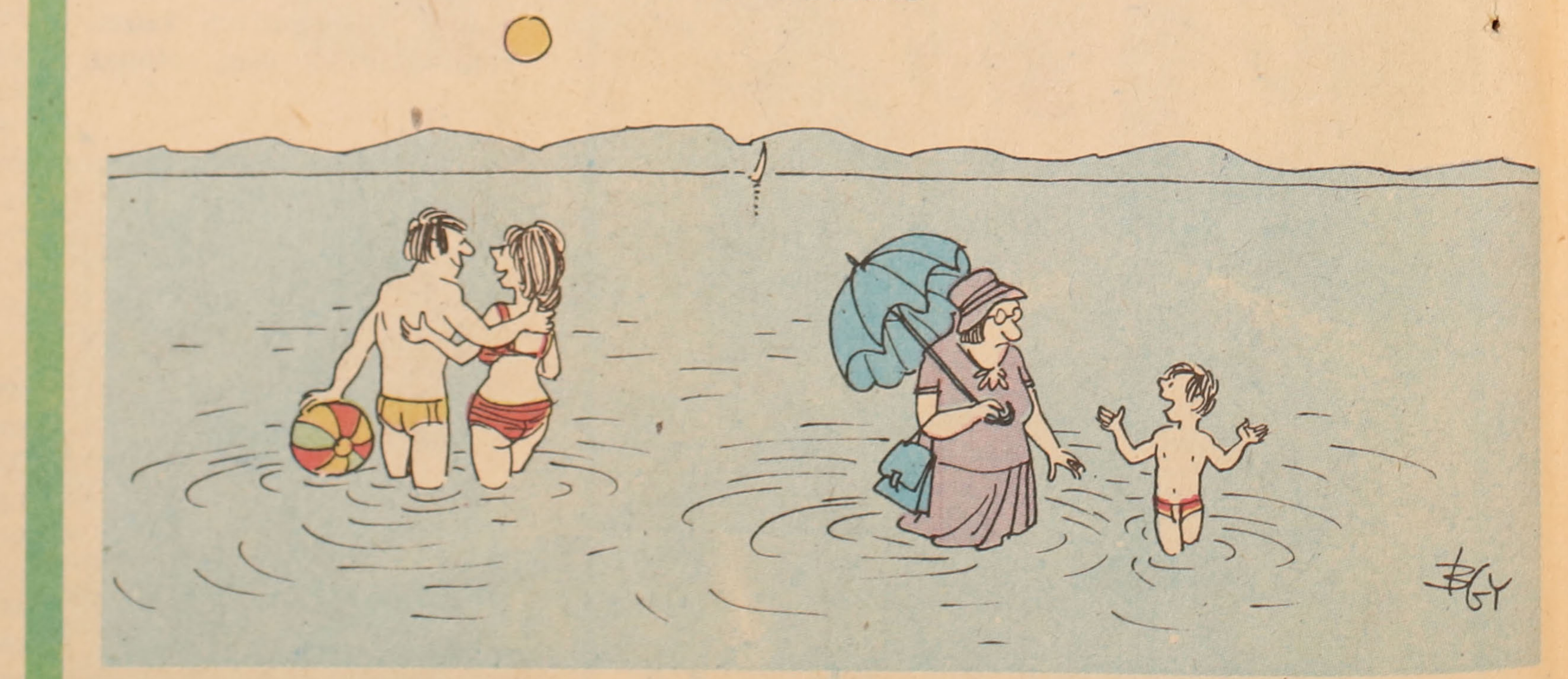

– Látod, nagyi, igazat mondott a rádió, tényleg meleg a víz!

ZÁLOGOSDI A HÁZIBULIN

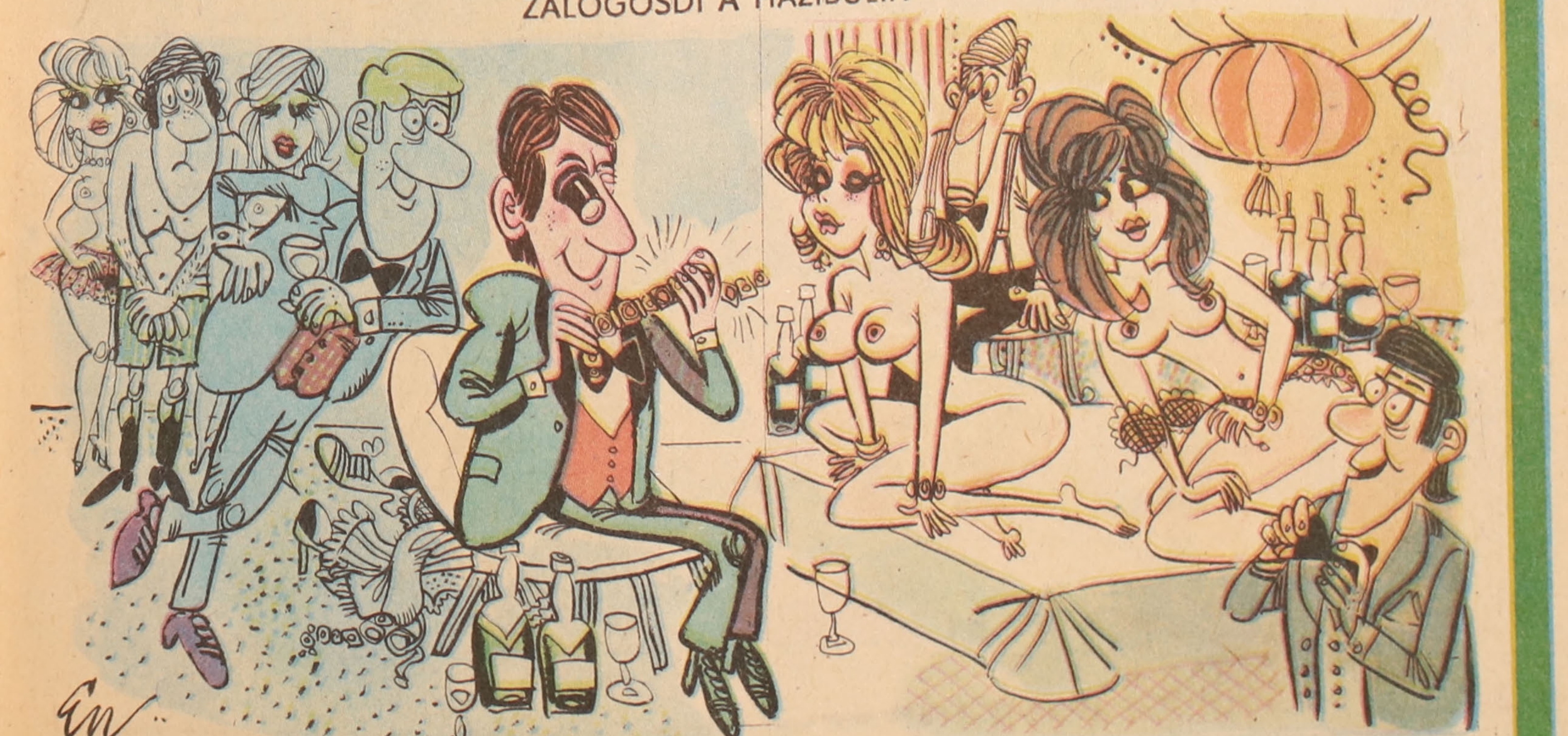

KERTHELYISEG

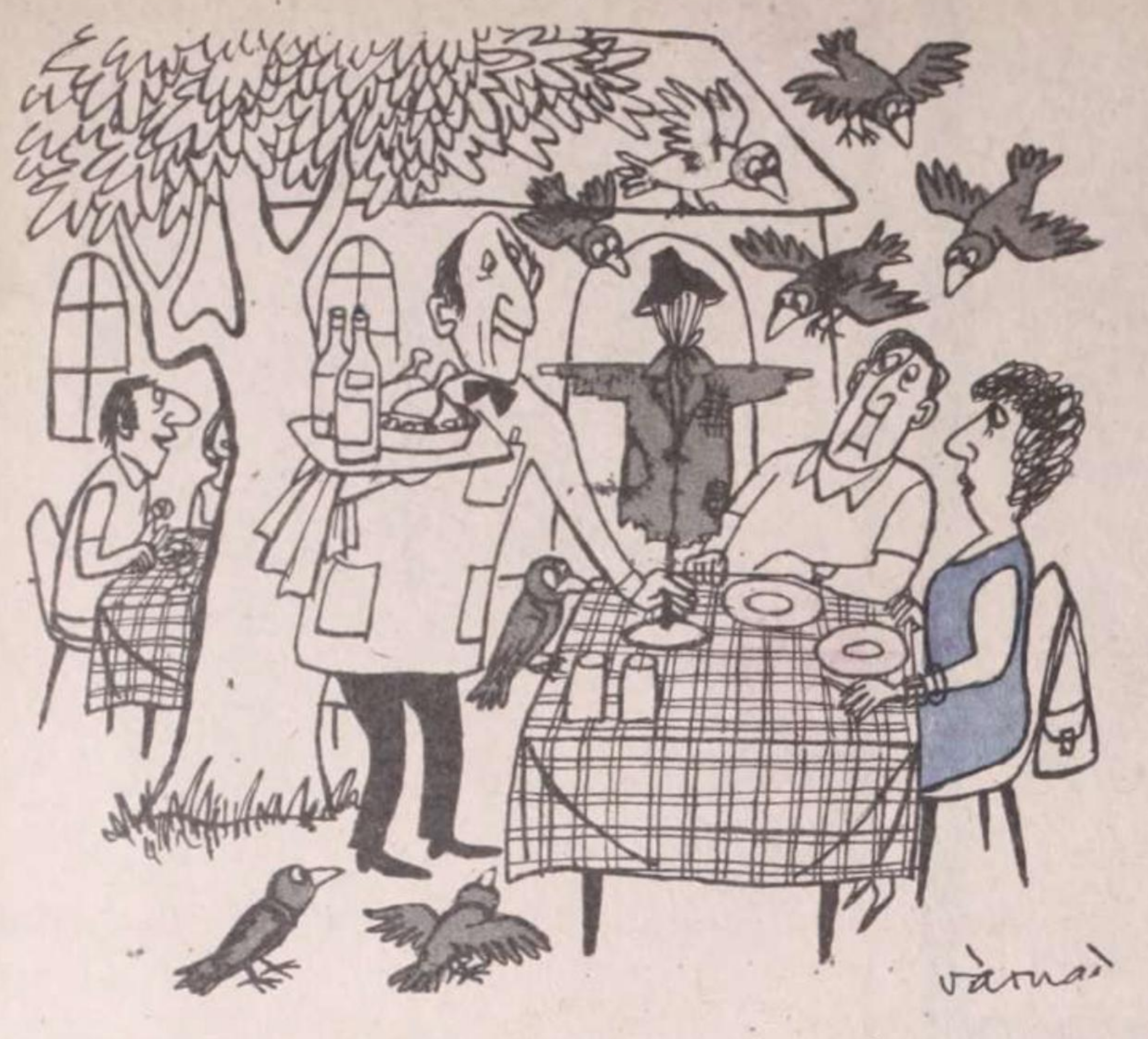

TURISTAÚT

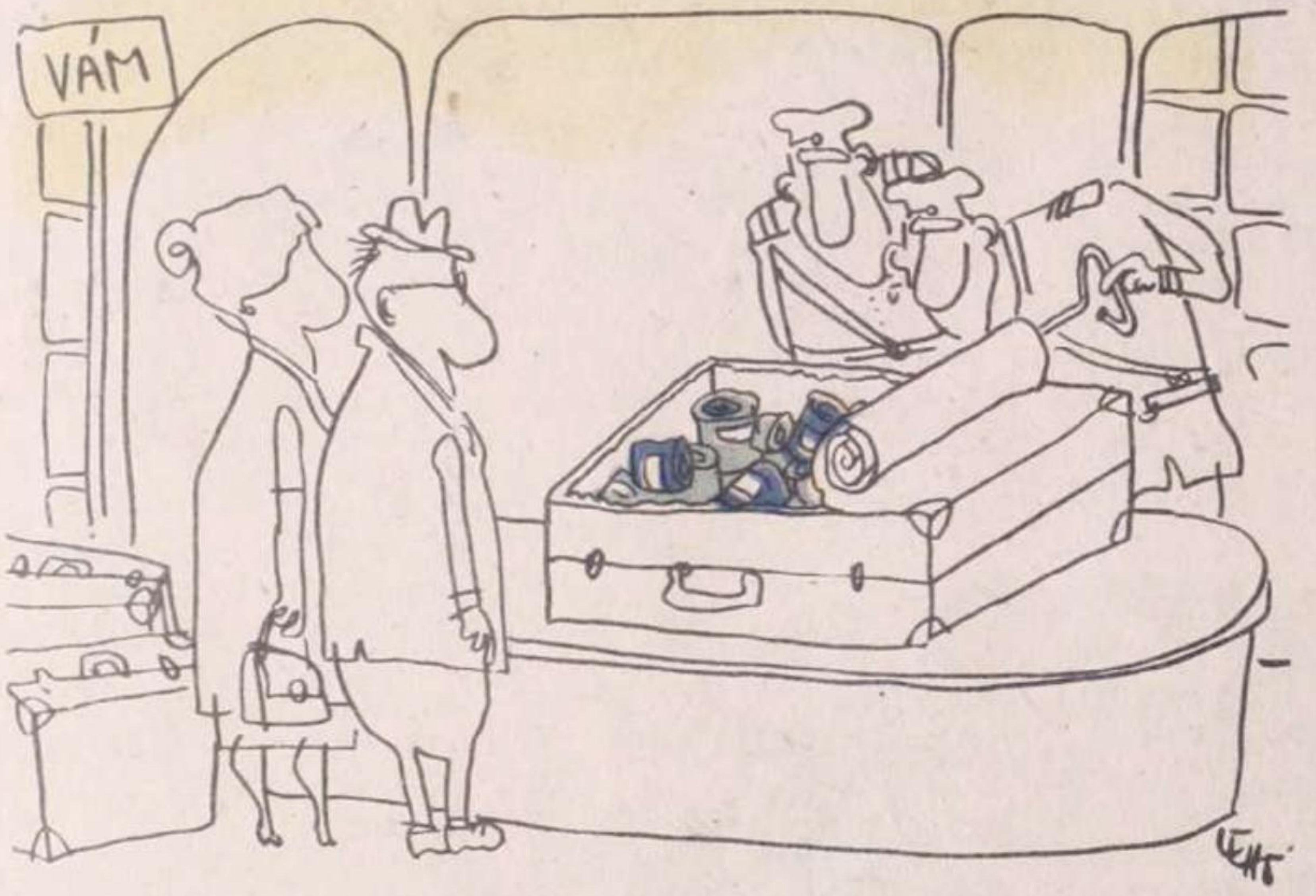

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy csinos fiatal lány a strandon véletlenül ráül egy idős férfi szemüvegére.

— Bocsánat, ne haragudjon, kérem — mentegetőzik.

— Nem tesz semmit, ez a szemüveg már úgyis sok mindent látott.

...EGYÉB, ÉSPEDIG...

Név, leánykori, anyja neve, van idő, gondolkodjék nyugodtan, ír. szám, szem. ig. szám, szem. szám, ne szólj szám, születés oka, helye, éve, milyen minőségben tartózkodik a Földön, lakcím, jogcím, telefonszáma, telefonkérelem száma, családi állapot, legény, hajadon, csak úgy tesz, házas, egynejű, többnejű, elvált, majd elválik, özvegy, tisztázatlan, egyéb, éspedig...

Tagja-e kertbarátkörnek, galerinek, szülői munkaközösségnek, az ENSZ-nek, a CSÉB-nek? Apuka hajdan mit fogyasztott: töményet, töménytelent? Jobbkezes, ballábas, személyleírás, személyét leírták: egyszer, többször, szeme, haja színe, különös ismertetőjele, űrhajós volt-e, igen, nem.

Járt-e már a Bermuda háromszögben, kívánta-e valaha felebarátja feleségét: módjával, mindig, soha, miért ily hazudós, mondja? Hogy bírja a magaslati levegőt, a tengeri betegséget, hogy bírja ezt az egészet, órabére, van-e lúdtalpbetétje, takarékbetétje, mi tartja vissza, mit tart vissza, hol van az a nyár, milyen volt szőkesége: mint a mezők, mint Amanda Lear, nem tudom már...

A törött testrész megnevezése, a baleset rövid leírása, kedvenc csapata, hónapja, költője, sajnos téved, az egy festő. Büntetve volt? Igen, még nem. Szereti Ön a rozscipót, szereti Ön Brahmsot? Milyen az esete, volt-e már esete? Korábbi ideiglenes, állandó lakása, vagyoni helyzet, jellem: szilárd, hajlékony, a körülményektől függ, mihez képest? Szakmunkás, segédmunkás, betanított egyetemi tanár, miniszterelnök, atyaisten, takarítónő? Katona volt-e, ha igen, miért nem? Legmagasabb kitüntetése: Kossuth-díj, igen, nem, majdnem, Nobel-díj, Oscar-díj, tartásdíj. Pulzus, vércsoport, oltás, újraoltás, csípőbőség, derékbőség, zavarja-e a saját mellbősége? Volt-e már valaki, lesz-e? Kocsi, lóerő, hány ütem, mit fogyaszt, úton, útfélen, városban, garázsban, féktávolsága, csúcssebessége, teherbírása? Tud-e gyorsúszni, gyorsírni, gyorsolvasni, szívesen megtanulna, igen, nem, mi a véleménye a borravalóról, kell, kéne, mit tart az akupunktúráról, miről álmodik a lány, miért nem nyertük meg a mohácsi csatát, akkor is így alakul, ha Puskás nem játszik?

A magyaron kívül még mely nyelveken nem beszél, nem olvas? Vár-e a keddre, véleménye a női futballról, a lakótelepekről, a nudizmusról? Negyvenöt előtt tagja volt-e, utána kilépett, belépett, lelépett, anyanyelve, állampolgársága, hol és mikor járt külföldön, tavaly, az utóbbi öt évben, az elmúlt száz évben, hogyan vélekedik az új Duna-parti szállodákról, olcsók, drágák, szörnyűek, szépek, javítják, rontják a városképet, most már nem mindegy? Szereti vagy csak szeretné, fogyaszt-e luxuskalóriákat, részt vett-e a harmincéves háborúban, a Futapesten? Ki nyeri a labdarúgó VB-t, Magyarország? Mi volna szívesebben, kisiparos vagy kisnyugdíjas? Mit tart Elvis Presley-ről, mit tart Ludwig van Beethovenről, mit tart a kezében? Jár-e író—olvasó találkozóra, tanulmányi átlageredménye, lenni vagy nem lenni, Malvin vagy Falkland?

Van-e kettős látása, víziója, televíziója? Lemezjátszó: hifi, nem hifi. Hangszóró: wattszám, gyári szám, típusszám, garancia lejár... Hogy érzi magát a bőrében, megtanult-e kesztyűbe dudálni, hogyan védekezik, bevált, nem vált be, még nem tudja, már késő. Pártolná-e zárt osztályon a nyitott házasságot, kinek van elsőbbsége, ismeri-e a jobbkézszabályt, a feleségét? Miért magányos, van-e világképe, szellemképe? Havi jövedelme, egy főre, tömegszervezeti tagsága: úgymint. A partnerre vonatkozó kívánságai: alkata arányos, kisportolt, nádszál, teltkarcsú, lelkiekben zömök, iskolázottsága legyen, ne legyen, leplezze, lehet-e gyermeke, mennyi, ebből vele mennyi, lakás, kocsi kell, jó ha van, nem akadály, egyéb kérése, utolsó kívánsága ágyban, párnák közt, hamvasztást kér-e, véleménye a kérdőívekről, az ég szerelmére, le ne írja...

Münz András

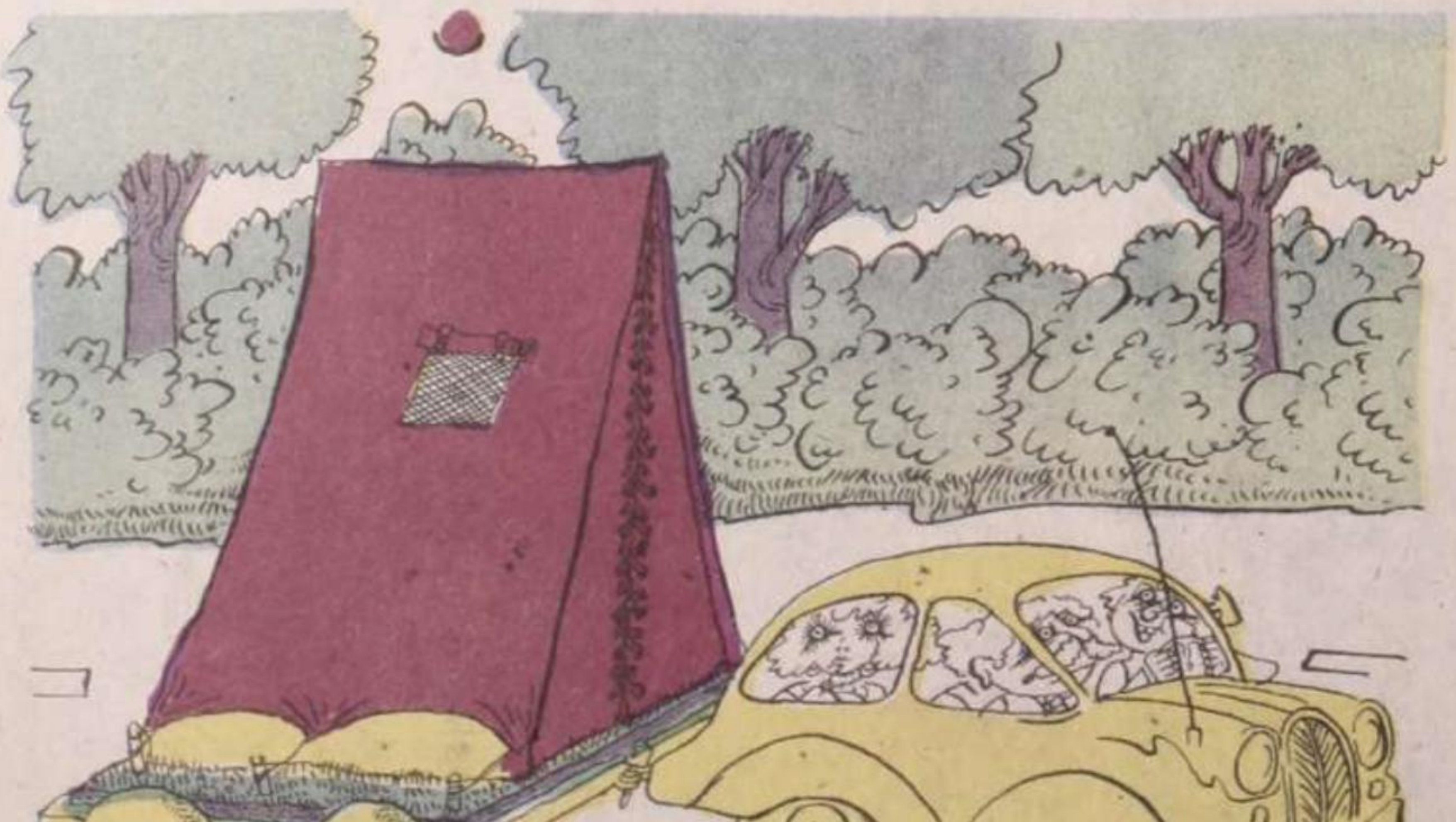

– Csak nem fogom minden alkalommal leverni a sátramat!

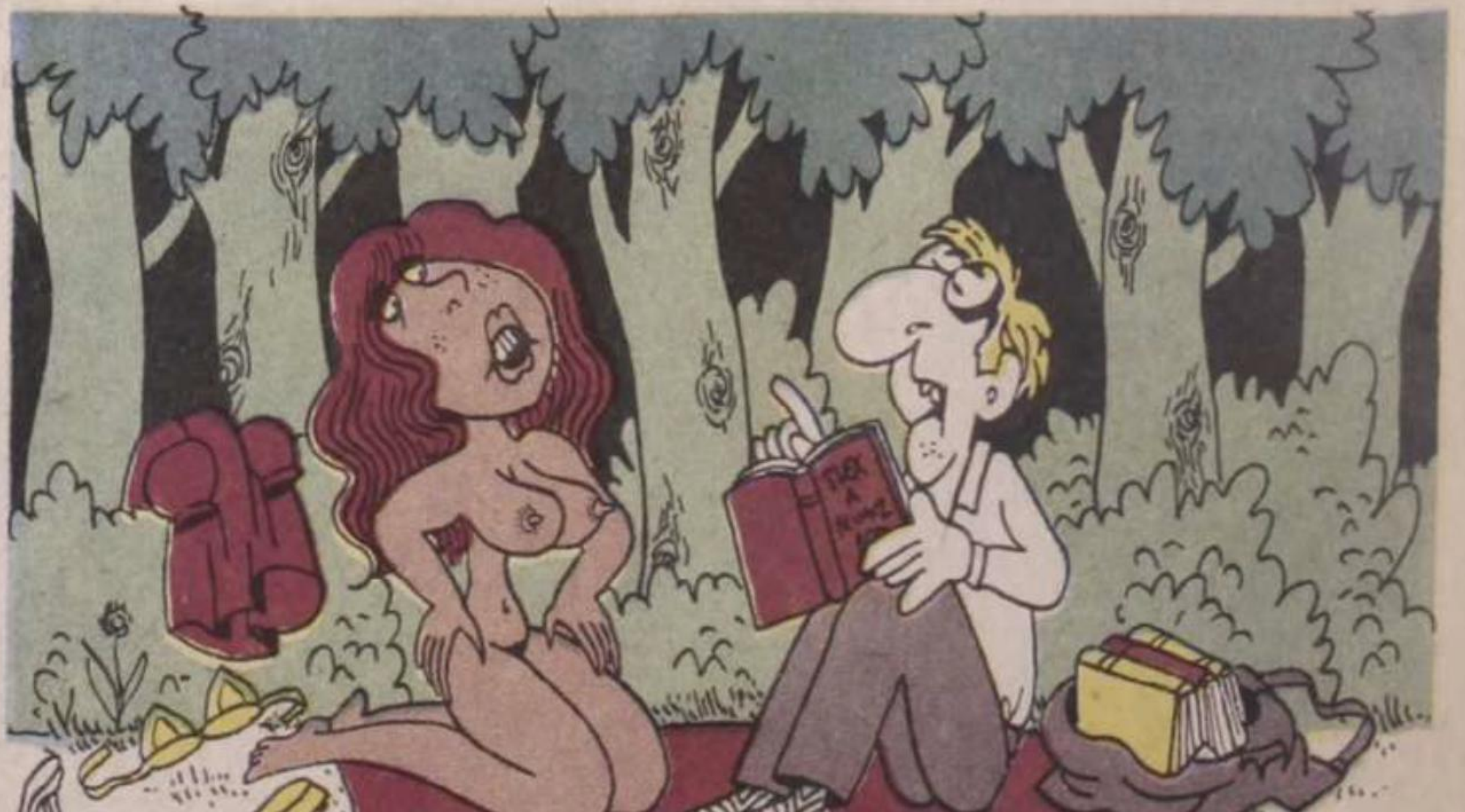

– Előbb is mondhatta volna Kálmán, hogy maga csak elméleti szexológus...

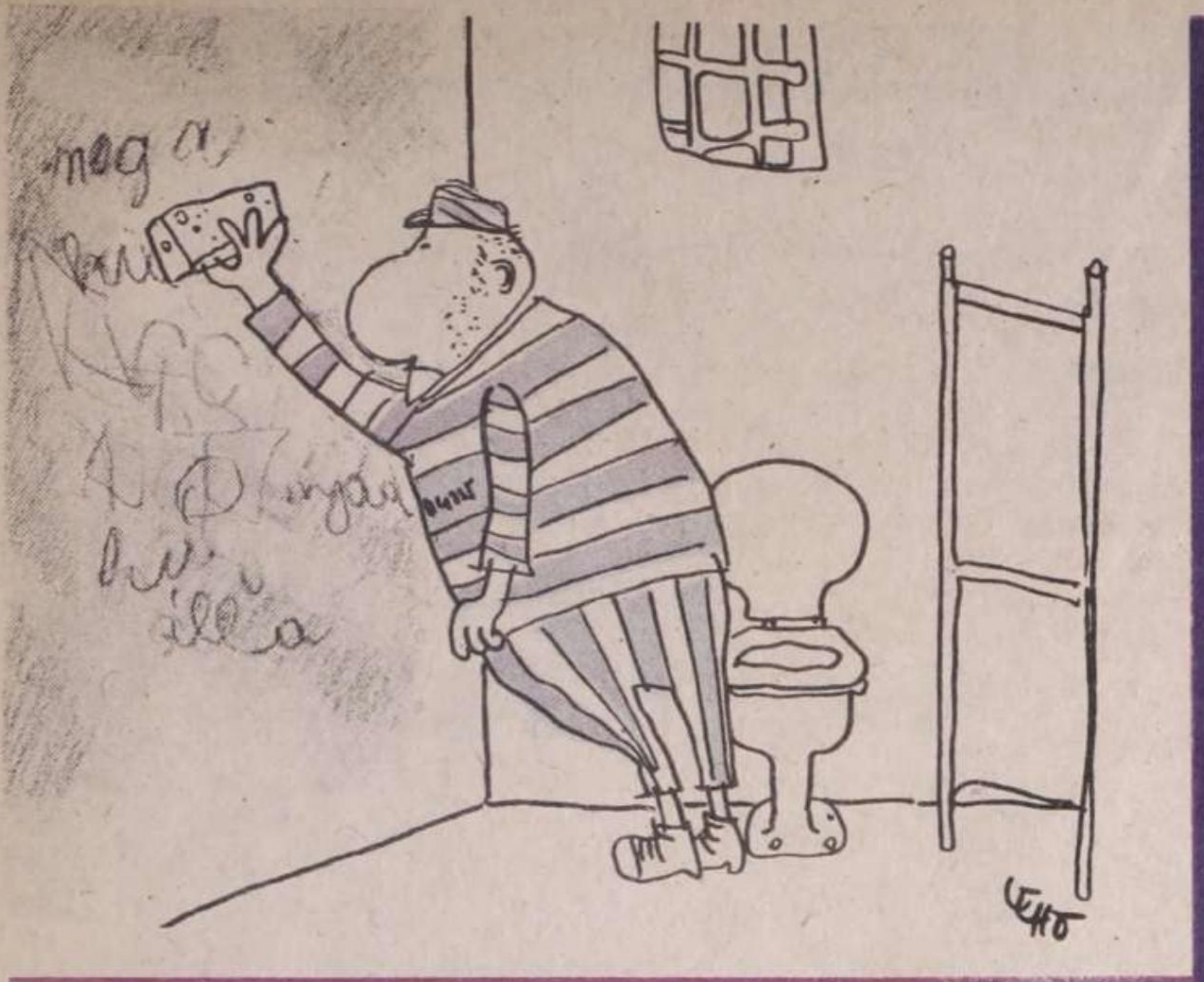

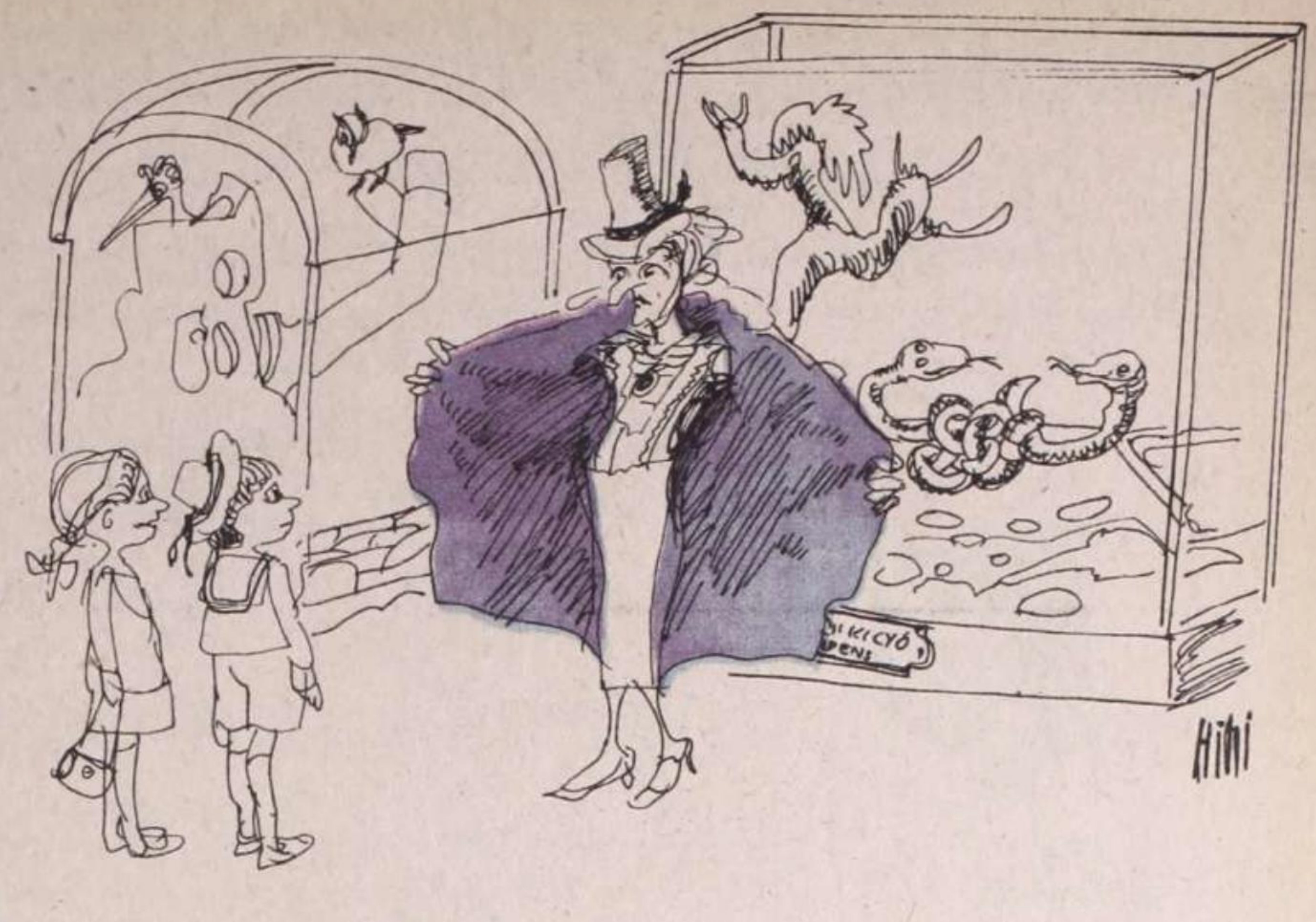

PRŰD

LEHOCZKI,
HEGEDŰS,
BALÁZS-PIRI,
FÜLÖP,
DALLOS,
BRENNER

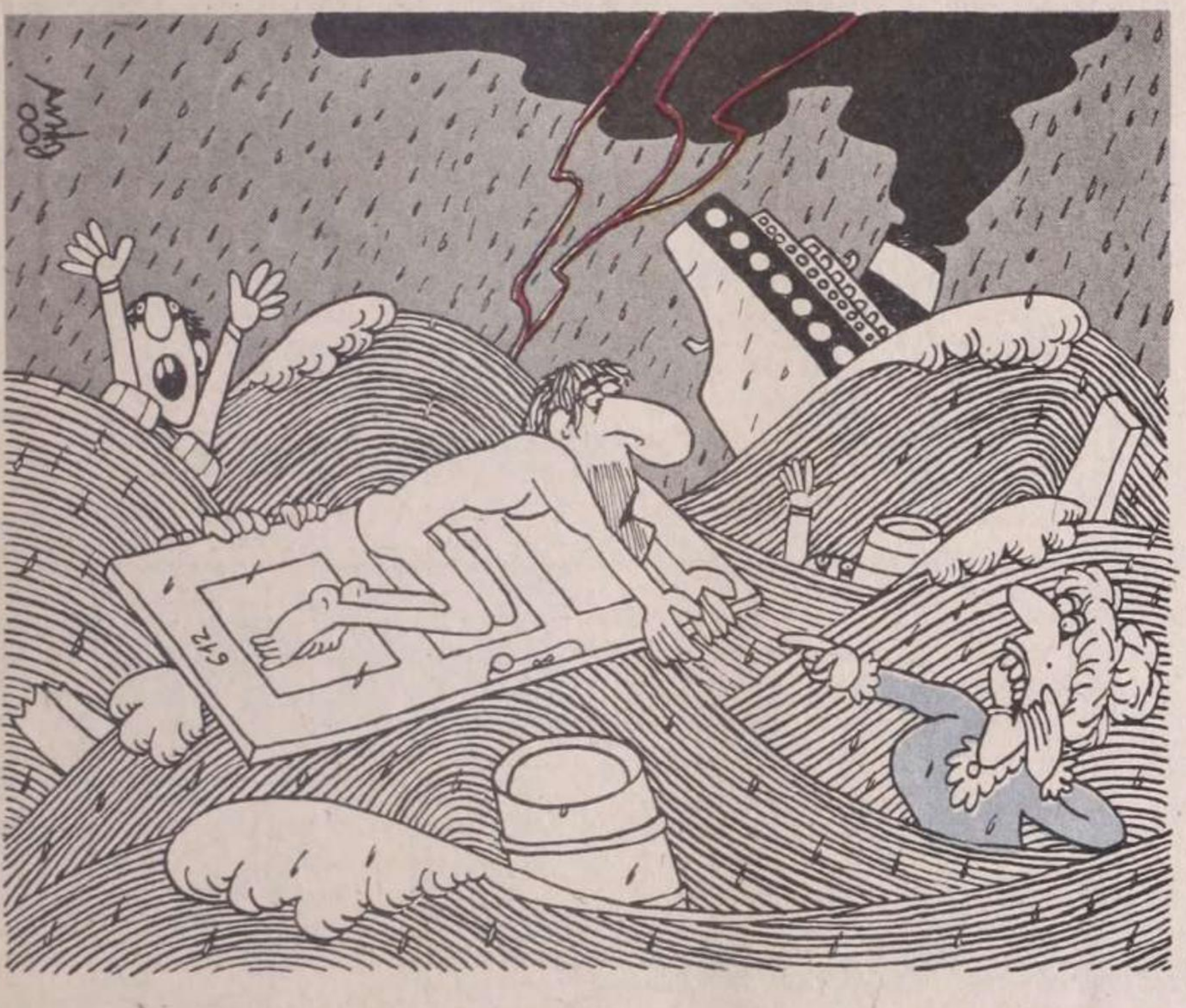

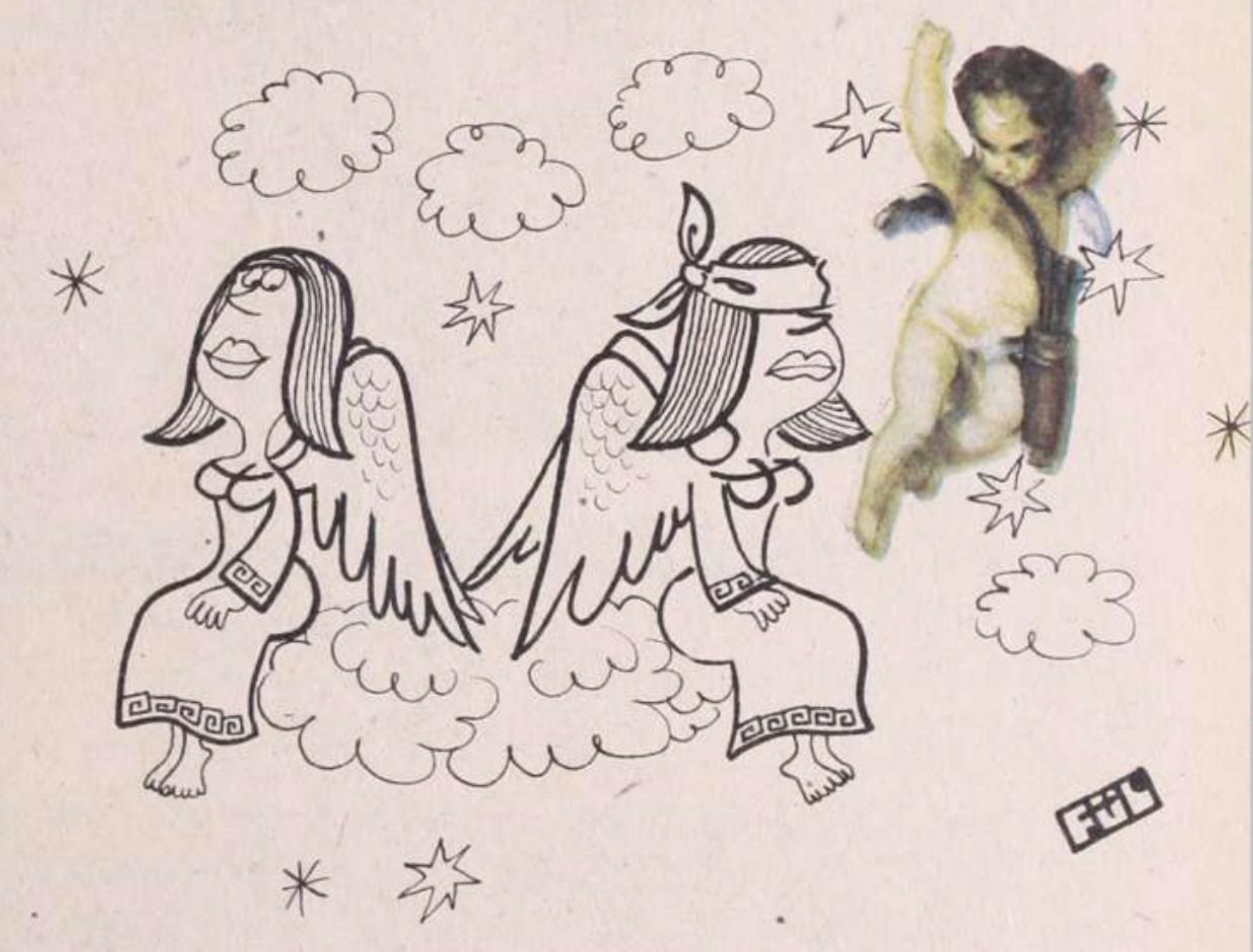

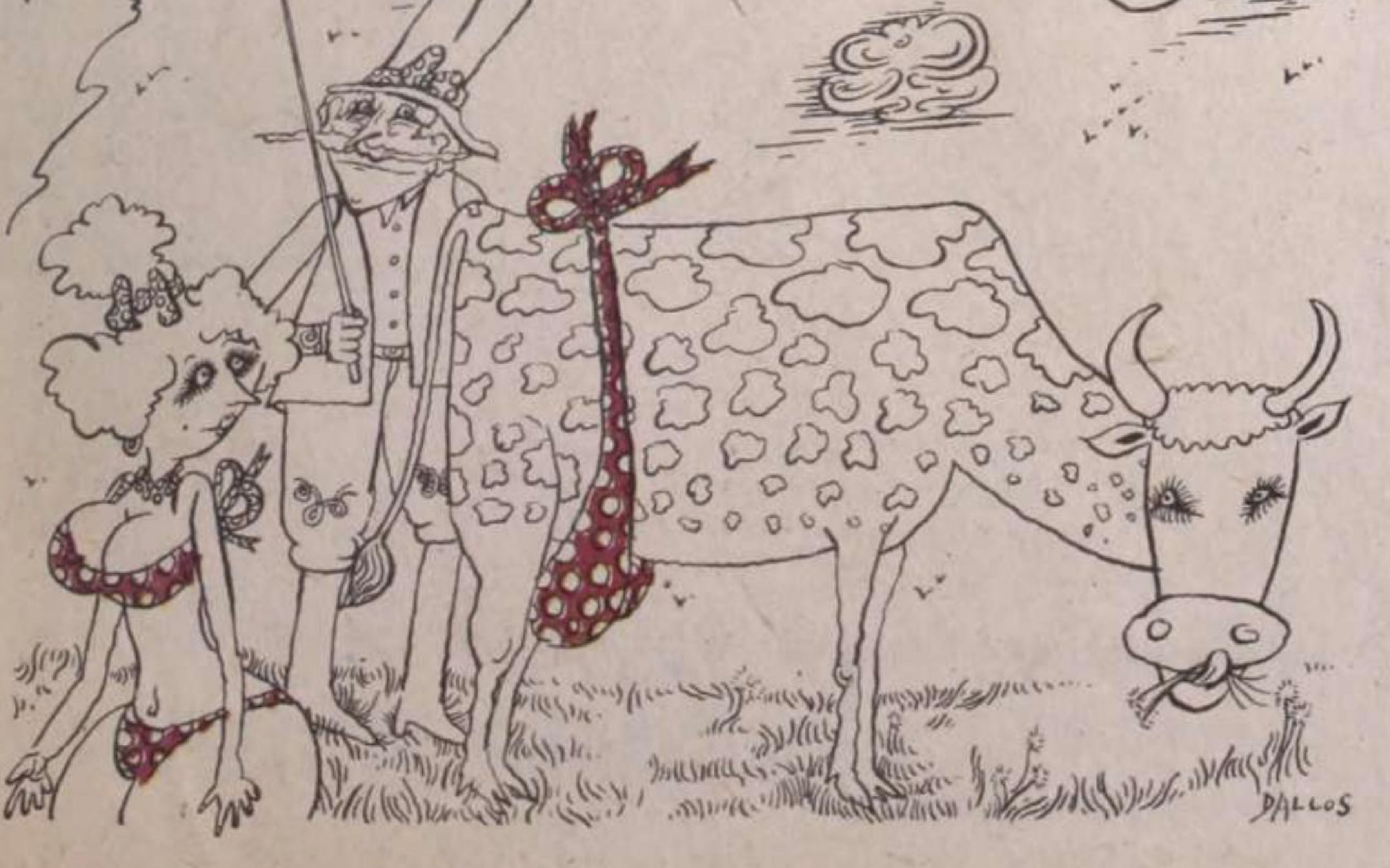

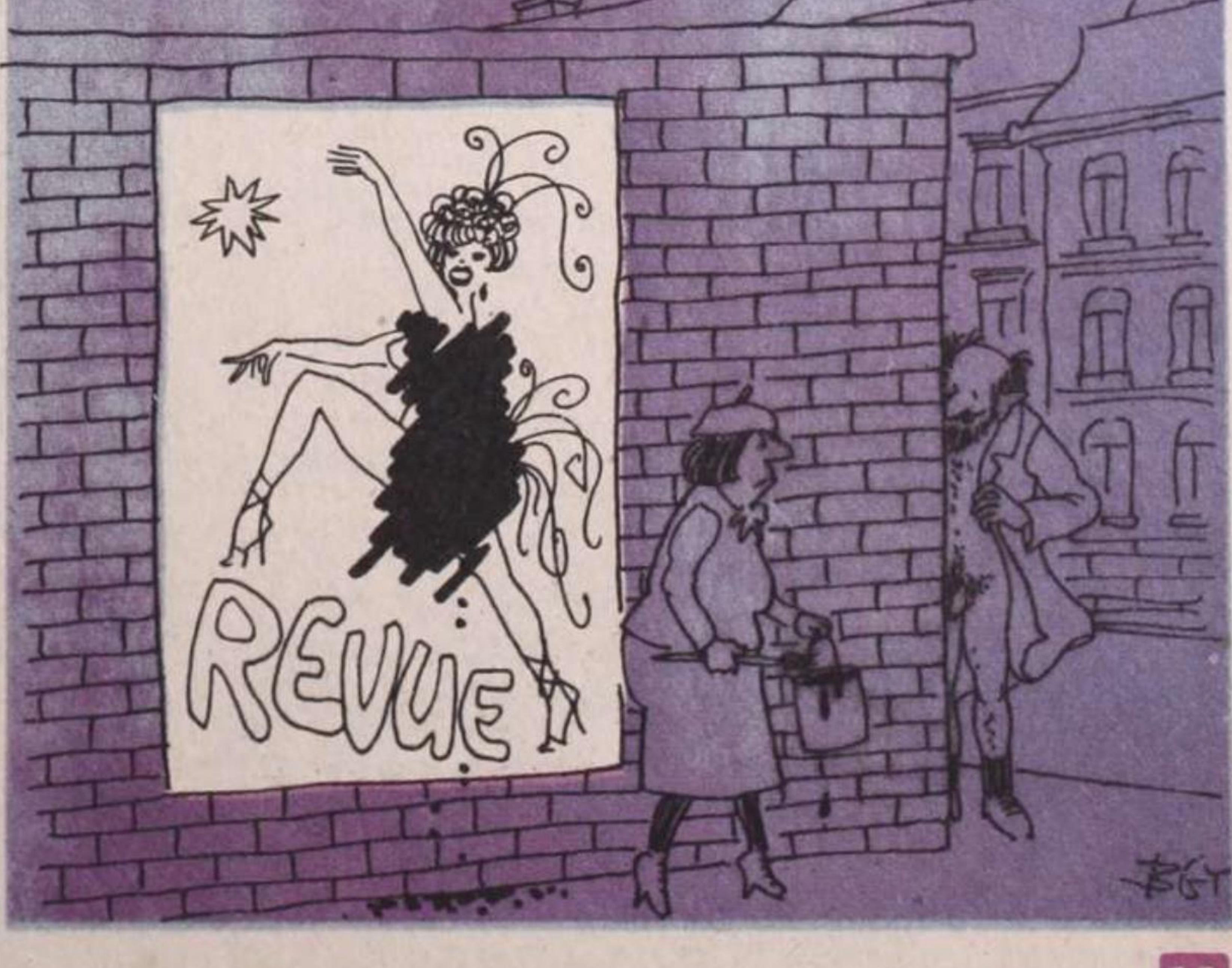

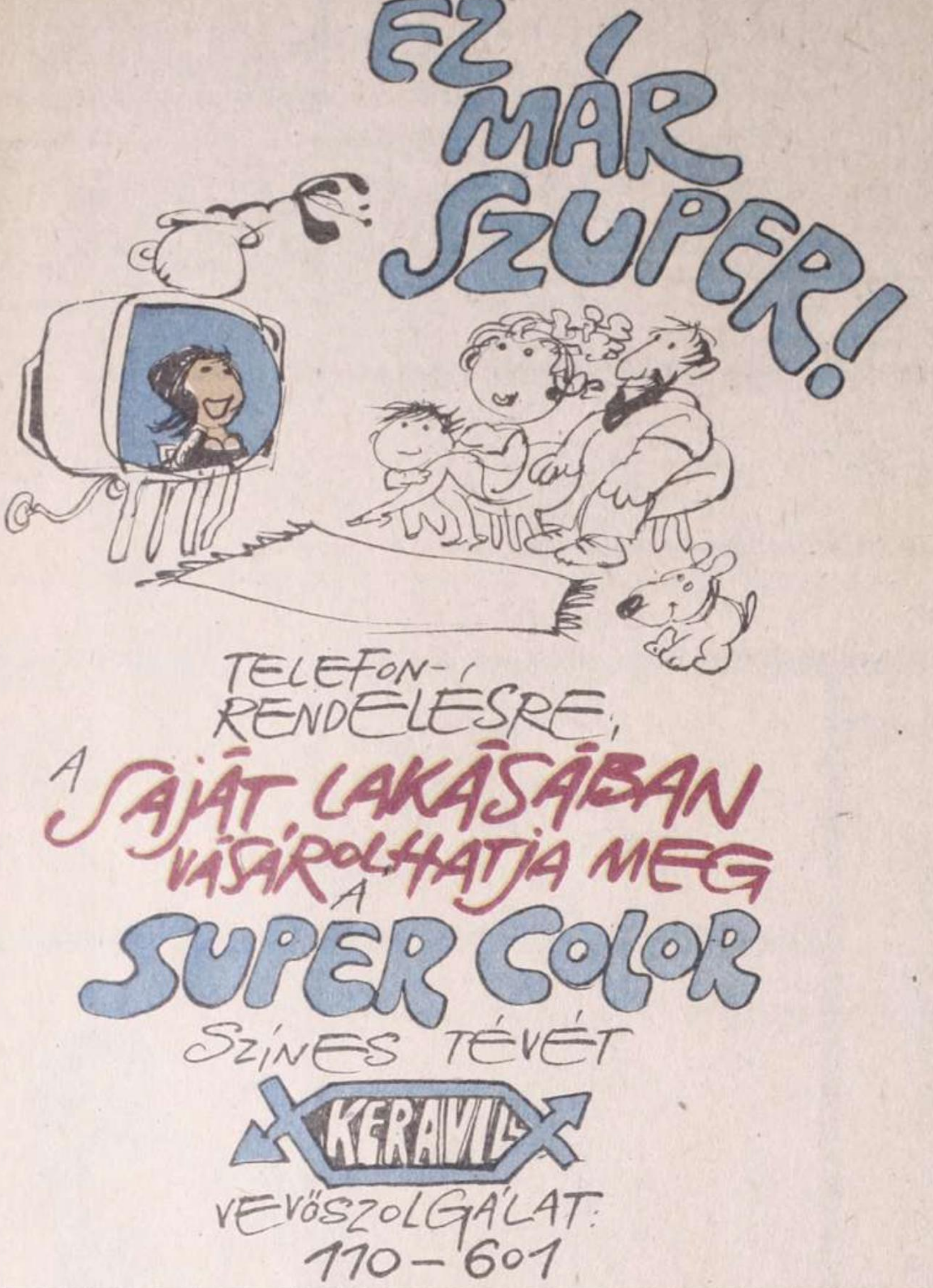
EZ MÁR SZUPER!
TELEFON-RENDELÉSRE,
A SAJÁT LAKÁSÁBAN VÁSÁROLHATJA MEG
A SUPER COLOR SZÍNES TÉVÉT
KERAVILL
VEVŐSZOLGÁLAT: 110-601

ÖRÖM AZ ÉBREDÉS
GLING! GLANG!

HA RUHLA KVARC ÉBRESZTŐÓRA VAN A HÁZNÁL!

a SZAKKÖNYVSZOLGÁLAT ajánlata

... pld. Győri Lajos—Baricz Katalin: ELSŐ FELVÉTELEIM 68,— Ft

... pld. Sevcsik Jenő—Hefelle József: FÉNYKÉPÉSZET 2. jav. kiadás 72,— Ft

... pld. Bán Lajos—Zeles Gyula: ÉPÜLETBURKOLÓ MUNKA 27,— Ft

... pld. Csepregi Horváth Kázmér: ELEKTRONIKAI MÉRÉSTECHNIKA 87,— Ft

... pld. Diószegi György: GÉPÉSZETI ISMERETEK ÉS ADATOK 1—2. kötet. 3., átdolgozott kiadás 94,— Ft

... pld. FAHÁZAK SZERELÉSE (Saját kezűleg) 35,— Ft

... pld. I. E. Jefimov—J. I. Gorbunov: MIKROELEKTRONIKA 76,— Ft

... pld. Dietmar Iochner—Wolfgang Ploss: HŐ- ÉS HANGSZIGETELÉS AZ ÉPÜLETBEN 40,— Ft

... pld. Kalotay István—Czabalay László: ÉPÜLETLAKATOS MUNKA 63,— Ft

... pld. Kovács Ervin: AZ ESZTERGÁLYOS 35,— Ft

... pld. Kovács Géza: TAPÉTÁZÁS (Saját kezűleg) 21,50 Ft

... pld. Köves Endre—Almássy Pál—Gyódi István: KÖSZÖRÜLÉS 27,— Ft

... pld. Németh Tibor: GÉPIPARI SZERELÉS 74,— Ft

... pld. Opitzer Károly: VÍZ-, CSATORNA-, GÁZSZERELÉS 94,— Ft

... pld. Pálfalvi Jenő: SZÍNES TV-KÉSZÜLÉKEK DEKÓDOLÓI 50,— Ft

... pld. Tömössy M. Jenő—Frank György: AUTÓVILLAMOSSÁG. 4., jav. kiadás 85,— Ft

A könyvek megrendelhetők a kivágott és kitöltött hirdetési szelvényen vagy postai levelezőlapon.
Részletfizetési kedvezményeink: 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi törlesztés. Részletfizetésnél 3%-os kezelési költséget számítunk fel.

Címünk:

MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT SZAKKÖNYVSZOLGÁLAT
Budapest 5. Postafiók: 370. 1370

MEGRENDELÉS

Alulírott megrendelem postai szállításra a felsorolt műveket:
* részletfizetéssel
** készpénzfizetéssel
(a nem kívánt feltétel törlendő).

Kelt: ....

....

A megrendelő aláírása

A megrendelő neve: ....

....

Címe (irányítószámmal): ....

....

Részletfizetés esetén a következő rovatokat is szíveskedjék kitölteni:

Szül. hely, év: ....

Szem. ig. száma: ....

Munkahely: ....

....

MŰVELT NÉP KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT

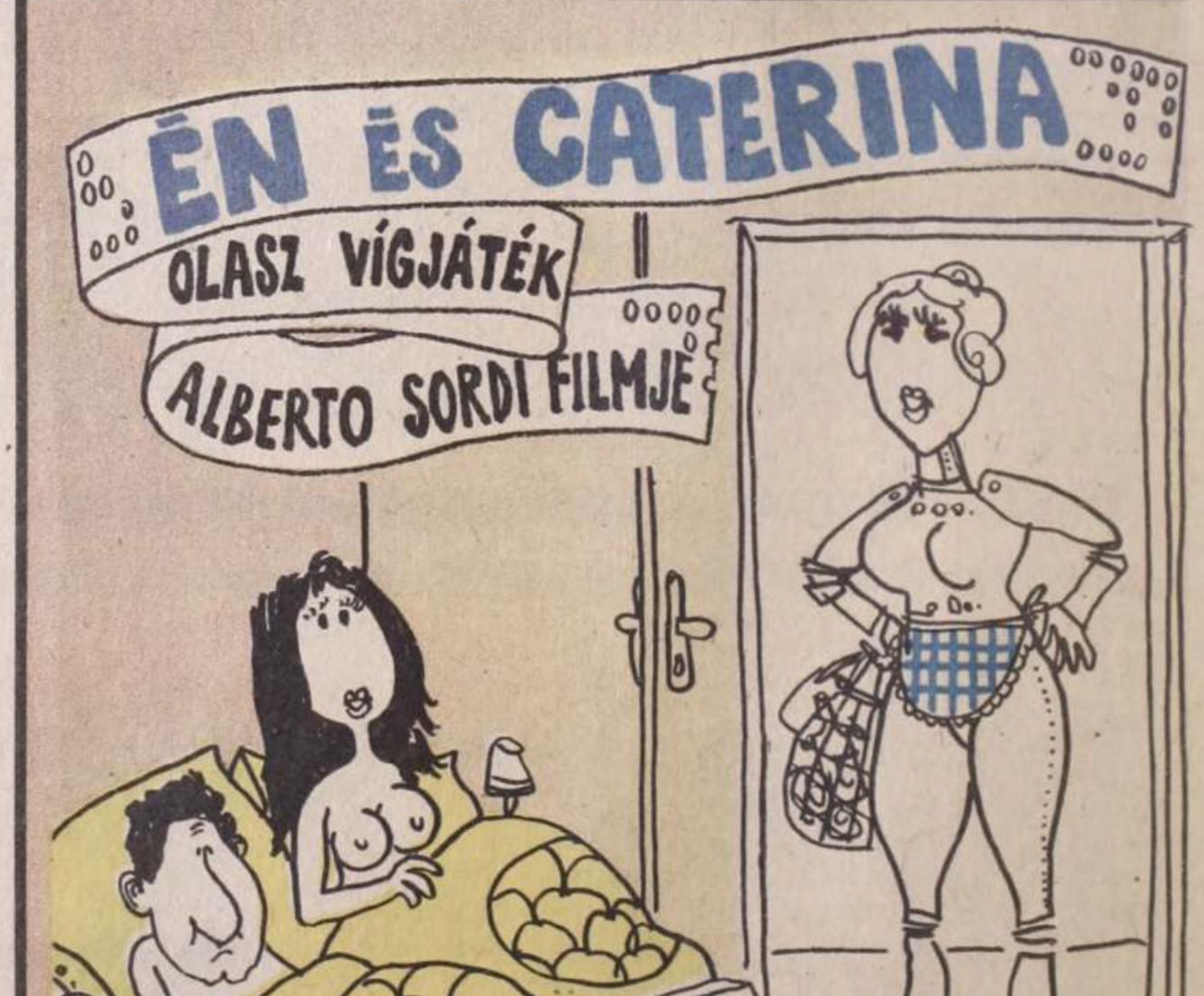
ÉN ÉS CATERINA
OLASZ VÍGJÁTÉK
ALBERTO SORDI FILMJE
Vörösmarty kertmozi
A ROBOTNŐ ÉS A CSINIBABA VETÉLKEDŐJE

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

BÁR LENNE MÉG EGY ÖCSINK!

A rekkenő meleg, úgy látszik, olvasóink levélírói kedvét is kikezdte. Vagy Hajnal Csaba is a kifakult sztárok sorsára jutott?

Hajnal úr! Úgy látom, a szabadságon töltött napok jót tettek megfigyelőképességének. Javaslom, vonuljon vissza életfogytiglan tartó szabadságra, vegye föl a hindu vallást és életét szentelje a szemlélődésnek. Élete már így sem volt hiábavaló, hiszen rokonlelkekre, követőkre talált.

Molnár István
Debrecen, Kölcsey F. 10.
4025

Úgy látszik, a Rubik-kocka után újabb játék viszi hírünket a világba, a Hajnal-dosszié. Hajnal Csaba szabadságra megy — rögtön értesülünk róla —, ha visszajön, arról is. Már hazaérkezésének első perceiben is azzal foglalkozik: mi az, amivel megint az érdeklődés középpontjába kerül? Bármennyire is erőlködött, új témája kissé elkésett, mert korszakalkotó felfedezését, miszerint a fiatalok és az idősek között van nemzedéki ellentét, már több ezer éve kitalálták.

Ezért javaslom a Ludas Matyinak, hozzon létre egy havonta megjelenő mellékletet, Hajnal Matyi címmel, vegye állományba Hajnal Csabát, de rögtön küldje is szabadságra, hogy pihent aggyal kitalálhassa világot megváltó gondolatait. Ebből a mellékletből előbb-utóbb akkora példányszám kell, hogy a magyar nyomdai kapacitás is kevés lesz hozzá.

Herczegfalvi György
Budakalász, Szentendrei u. 1.
Gyártelep 2011

Felháborodva olvastam Hajnal Csaba legutóbbi levelét. A magyar szurkolótábor nevében kikérjük magunknak a Puskás Öcsi elleni orvtámadást. Bár lenne még egy Öcsink, fiatalabb kiadásban, de szerintem még így, túlsúlyosan is beleférne a mostani magyar válogatottba és a Nyilasit meg a Tőrőcsiket még így, ötven fölött, közel a hatvanhoz, lemosná a pályáról.

Jenővári Kálmán
(78 éves szurkoló)
Budapest, Víziorgona u. 27.
1038

KÉT APRÓSÁG

①

Piros 56-os autóbusz röpíti a kirándulókat a Moszkva térről Hűvösvölgybe. Megállók nem szakítják meg útvonalát, öröm rajta utazni a hétvégén.

Ám a nagy robogás másként fest a szürke hétköznapokon. A Videoton Fejlesztési Intézet, a Pannónia Filmstúdió, a János kórház, a SZOT-iskola dolgozói tapasztalhatták, hogy munkába menet és munkából jövet zsúfolt 56-os autóbuszon utazhatnak. A piros 56-os üresen száguld mellettük. Hogy nem pirul el szégyenében?

Tisztelt BKV! A rugalmasságot kérnénk számon. Ha látja a pilóta, hogy sokan várakoznak a megállóban, fékezzen és vegye fel az utasokat. Vagy a dolgozók 110 forintos bérlete a pirosra nem érvényes?

②

Köhögés, rekedtség ellen gyakran vásárolok egy-két csomag negrót.

Újabban azt tapasztalom, hogy kedvencem ragacsossá vált, zacskójából alig tudtam kihámozni. Korábban a negrót szemenként csomagolták papírba. Újabban nylonba ömlesztik. Takarékosság mindenekfelett? Köztudott, hogy csomagolástechnikánk aligha súrolja a világszínvonalat. Ha a Győri Keksz- és Ostyagyár újításnak szánta a negró lemeztelenítését — rosszul tette. Takarékoskodjanak, de másként!

(f. i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

Moszkva, Berlin, Helsinki üzleteiben

Szabolcsi cipőben járnak

És az utcán mezítláb?

(A Kelet-Magyarország c. lapban lelte Gál Mária, nyíregyházi olvasónk)

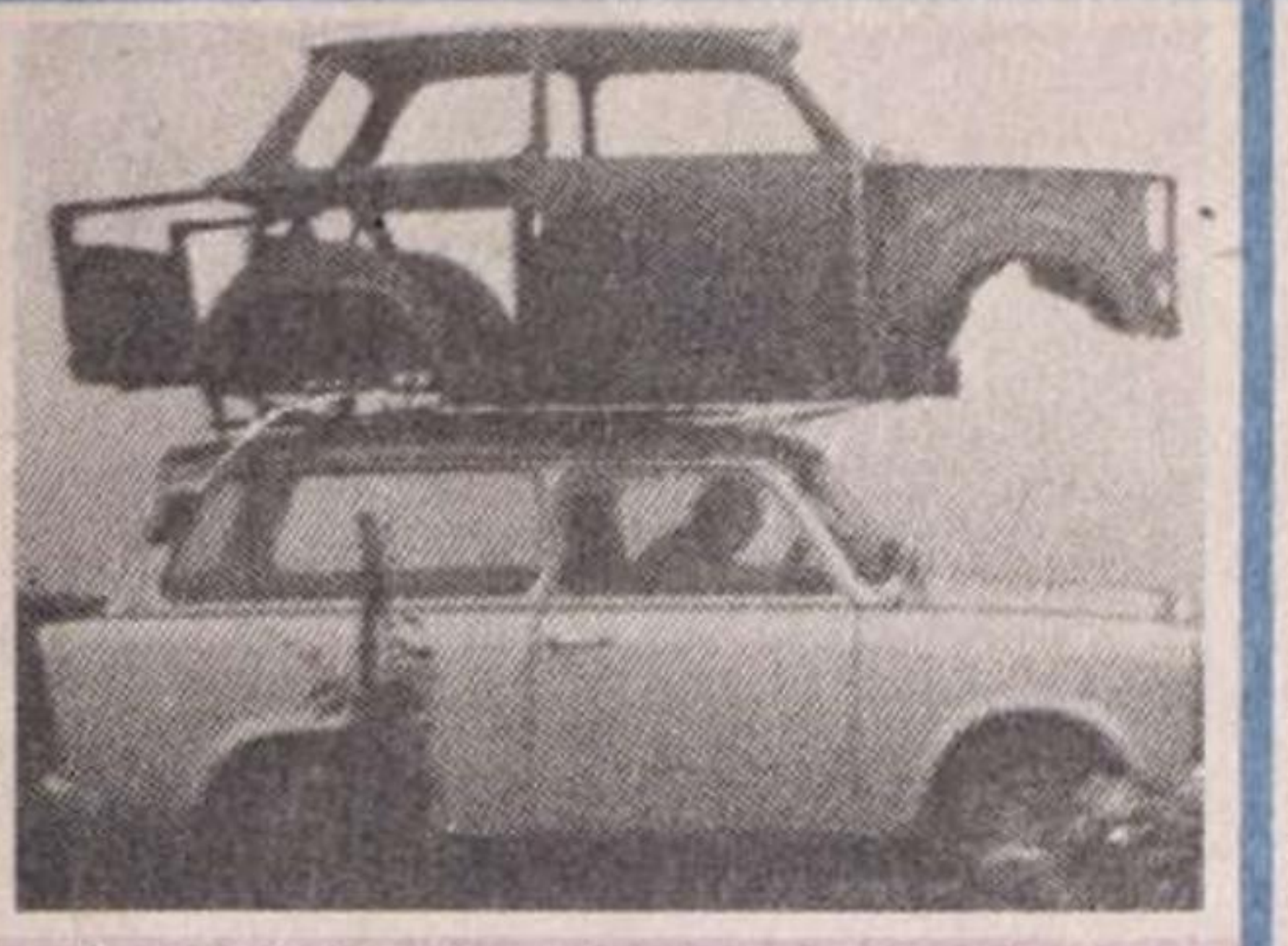

Trabantok násza?

(Pécsett fotózta Sajnovics János)

este fél hétig telt ház volt a házasságkötő teremben, huszonnégyen fogadtak egymásnak örök hűséget, ebből tizenkettő volt a nő...

Érik még az embert meglepetések!

(A Heves megyei Népújságban fedezte fel Dr. Gyulay Lászlóné, egri olvasónk)

noktól. A veszélytelen áthaladást csak jelzőlámpa felszerelésével lehetne elhárítani

Helyes! Jelzőlámpával a veszélyes áthaladásért!

(A Népszavából ollózta Cziráki László)

Kerekasztal-beszélgetés Salgótarjánban

Termékeny eszmecsere volt. A kerekasztal négyszögesítését máris megoldották.

(A Nógrád c. lapból ollózta Mező Sándor, salgótarjáni olvasónk)

Libanonban továbbra is helyzet van, s a legujabb hirek arról számolnak be, hogy az izraeli bankok mozgó fiókokat létesitettek a Libanont

Ki hitte volna?

(Az Ötlet 82 című lapból nyirta Sranczik József, balassagyarmati olvasónk)

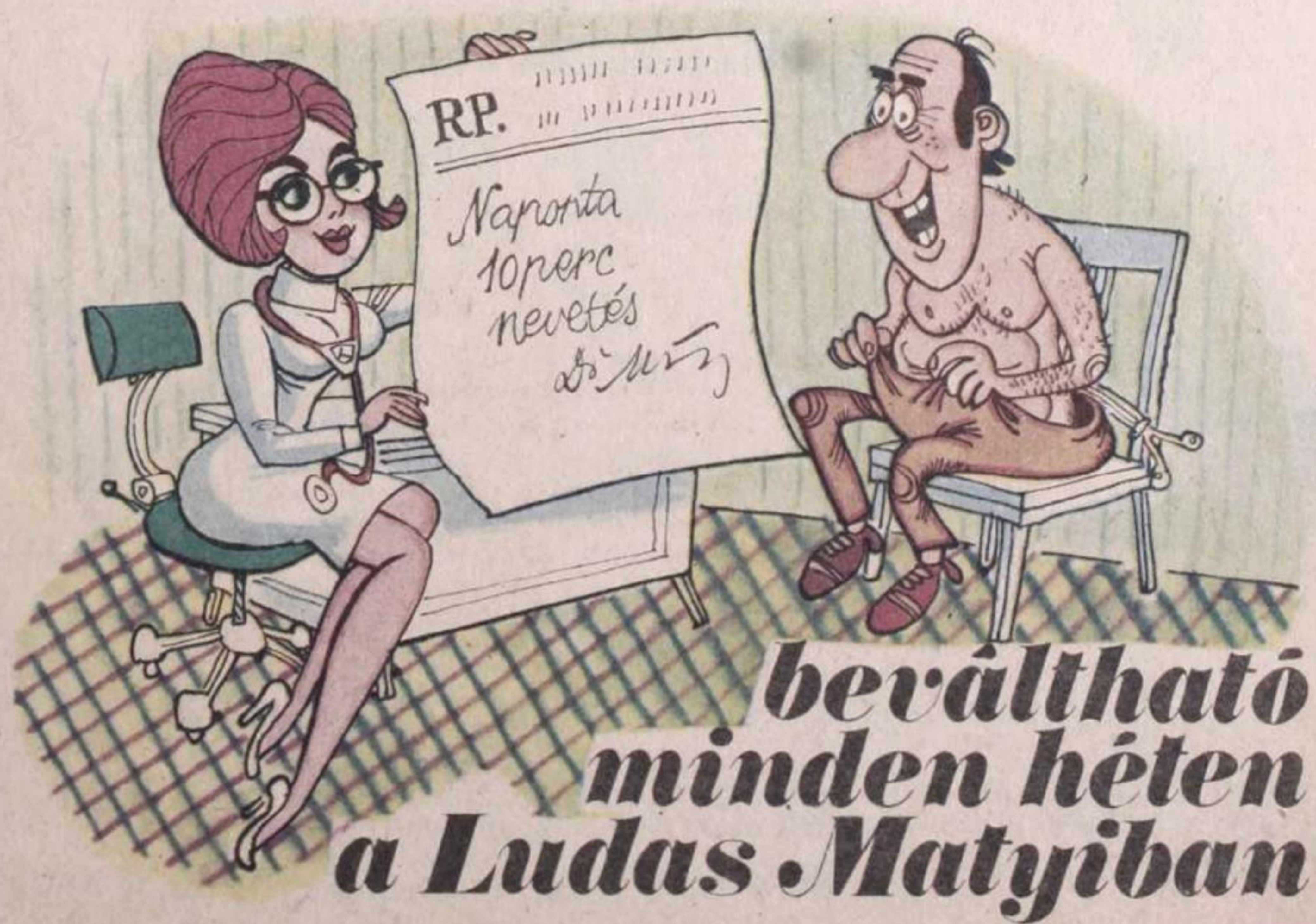

beváltható minden héten a Ludas Matyiban

KARIKATÚRA-SULI

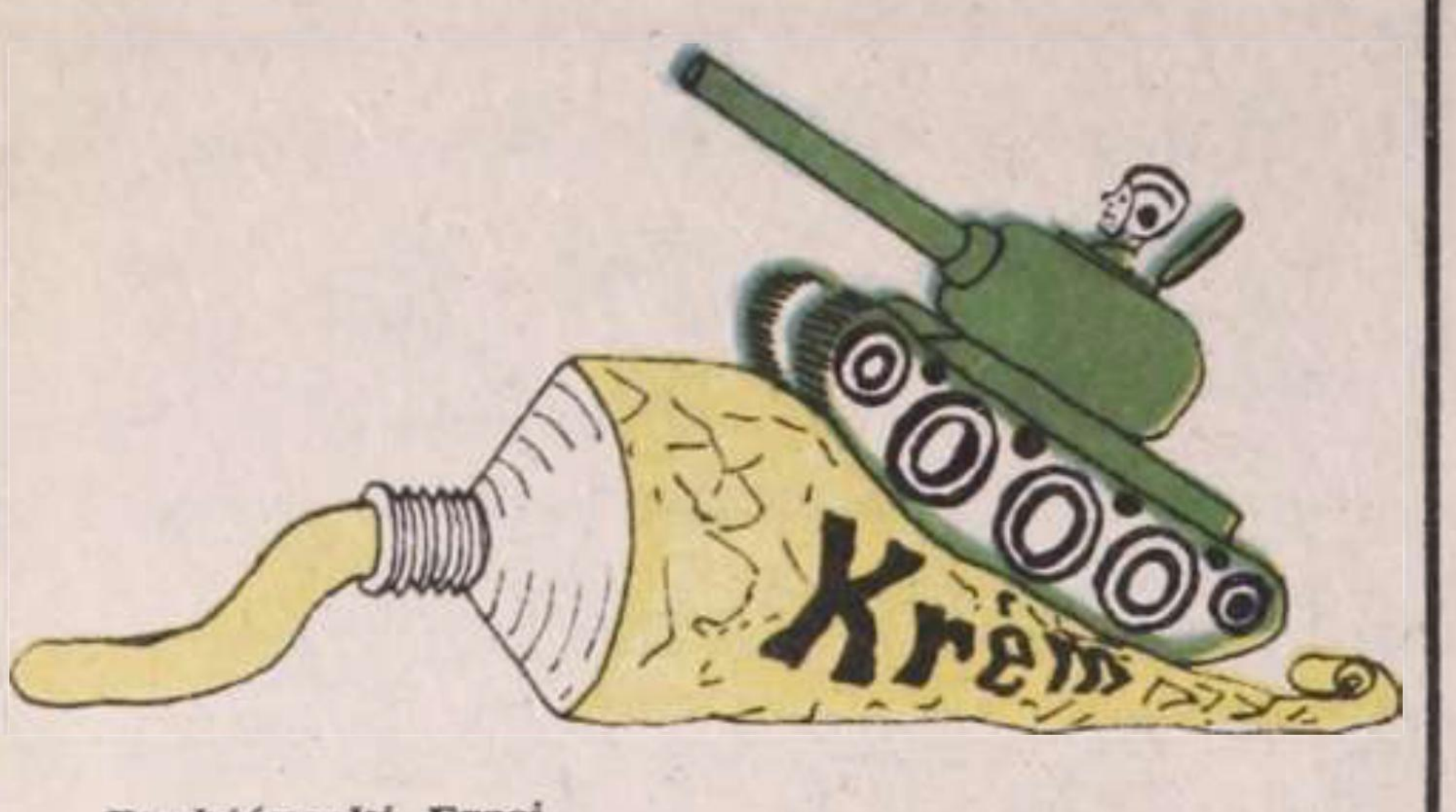

Prubjánszki Erzsi,
Homrogd, Általános Iskola

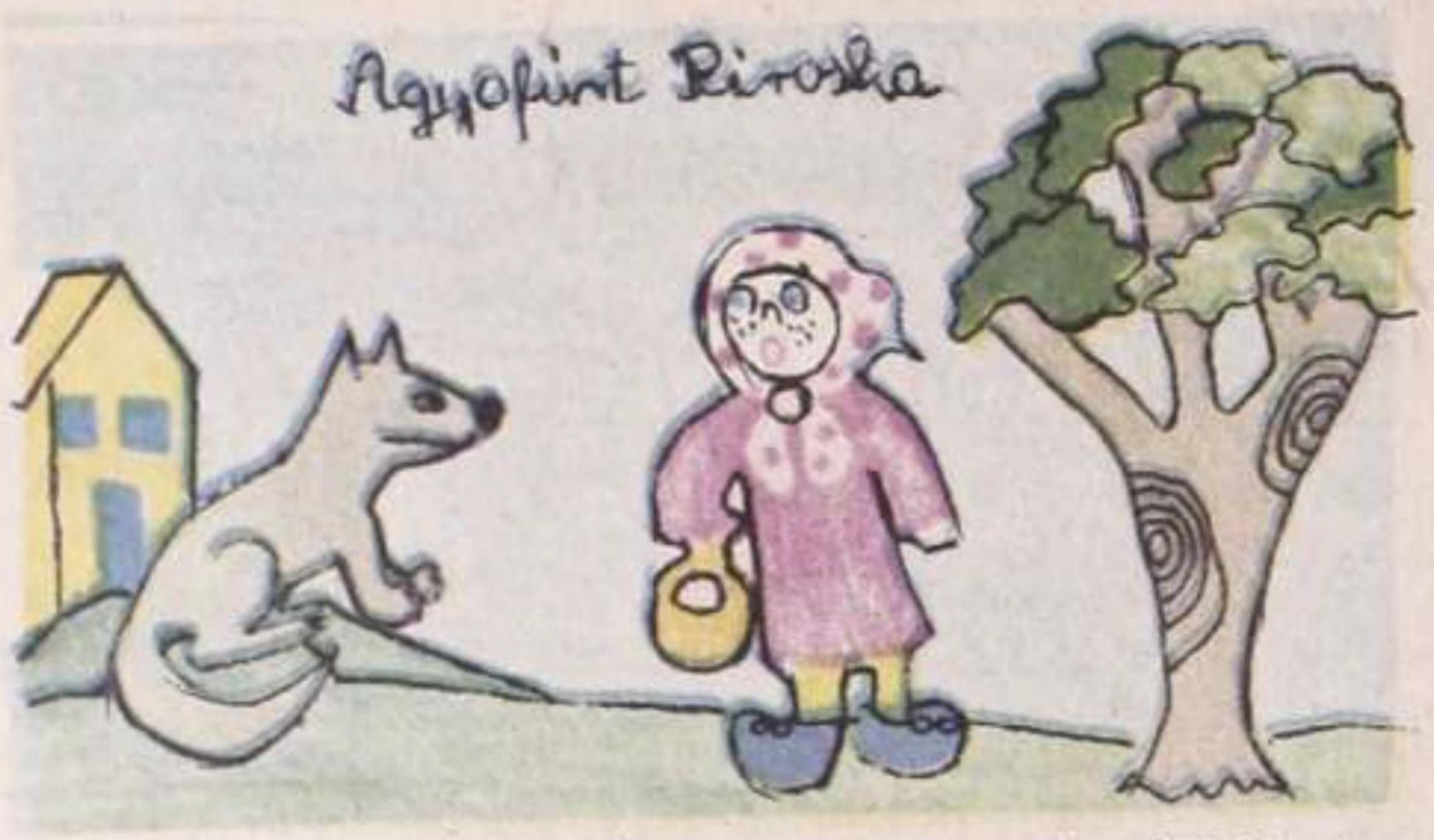

— **Egyezzünk meg! Én odaadom a kosárkát, te megeszed a matektanárt!**

Bodnár Judit, 11 éves,
Taktaszada, Szabadegyházi u. 8.

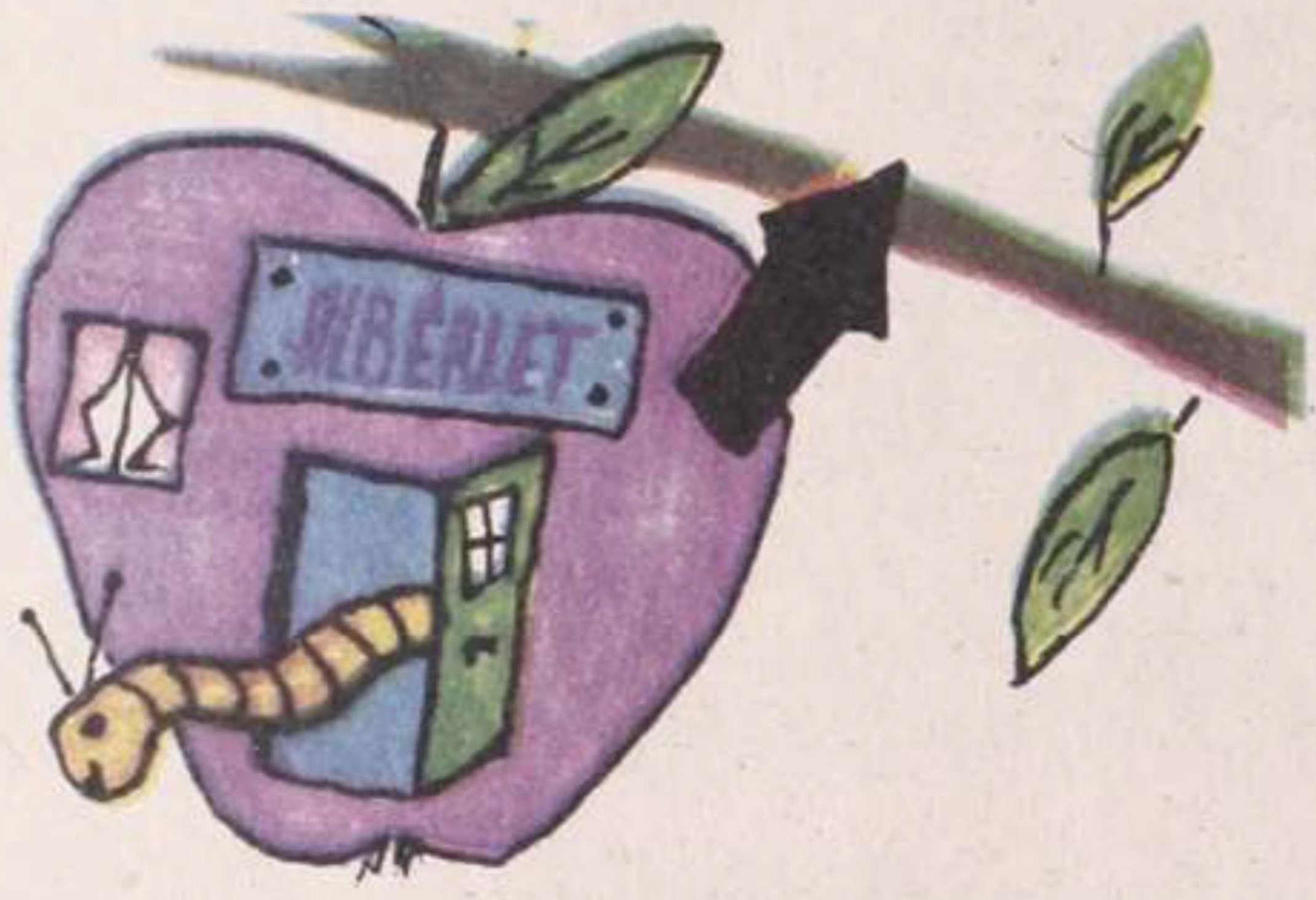

Sallay László, 12 éves
Sárosd, Szabadegyházi u. 8.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A gyerek érdeklődik:

— Mondd, apa, igaz, hogy a gólyák télire meleg vidékre költöznek?

— Igaz, kisfiam.

— Akkor hogyan születtem én januárban?

TRIBÜN

John Lowenstein, a Baltimore Oriols játékosa végtelenül okos dolgot mondott.

— Ahhoz, hogy egy csapat győzelmi sorozata ne szakadjon meg, minél több mérkőzést kell nyernie és ugyanakkor minél kevesebbet veszítenie.

* * *

Mókás hírecske a North Devon Journal Herald című lap sportrovatában.

„Michael Morris, a városka temetkezési vállalkozója jövő héttől új életre próbálja kelteni a Bideford Rugby Club-ot.”

* * *

Nagymenő megjelenik új sportkocsijával a szervizben.

— Nem értem — panaszolja —, valahányszor kétszáz kilométeres átlag fölött megyek, valami kopog a motorban.

— Alighanem az őrangyala — bólogat a szerelő.

* * *

VB-vicc — utólag.

A szurkoló felesége óriási botrányt csap.

— Ez így nem megy tovább — kiabálja. — Kibírhatatlan. A válogatottal fekszel le, a válogatottal ébredsz... Csak próbálnék én ilyesmit csinálni...

* * *

Maynard Printing érdekes kérdést szögez a sportoló mellének a Reader's Digest hasábjain:

— Észrevetted-e már, hogy ha a pályán olyan emberrel találkozol, aki a kegyetlenül kemény felkészülés híve — az szinte kivétel nélkül... az edző?

* * *

Barbara Potter, az amerikai tenisz új ifjú csillaga velőtrázó definícióval állt elő.

— A győzelem olyan, mint egy autókarambol. Amíg át nem estél rajta, el sem tudod képzelni, hogy milyen.

(p. p.)

MESÉK AZ ERDŐBŐL

AZ ERDEI TISZTÁSON

összegyűlt az Erdő Parlamentje, s a legfontosabbnak a tisztaságról megalkotandó törvény látszott. Meg is szavazták egyhangúlag, de a végrehajtáshoz a hörcsög szerint, – aki az erdei vagyon őre – nincs elegendő fedezet, mert nem vásárolja a síkság az eddig annyira keresett vad-termékeket. Egyelőre tehát, – azokat, akik a törvényt nem tisztelik: keményen megbüntetik! Az erdő pénztárának – ez is jelent jelenleg valamit!

LÉGGÖMBBEL

rendeztek foci-bajnokságot a sünök! Az erdei mérkőzésnek az a főszabálya, hogy a léggömb-focit, egyetlen sünöcske el ne találja, mert kipukkan, s a mérkőzésnek akkor – vége lenne nyomban! Erre ügyelve gurulnak gömbölyödve, félelmetes tüskéiket meresztve. Zengve-zúgva szurkol az erdő, tombol az izgalomtól, – egyedül a bíró nyugodt, hiszen neki csak két felfújt semmire kell ügyelnie, – nehogy azok a guruló kis micsodák, kiszúrjanak vele!

AZ ERDEI PIACKUTATÓ INTÉZET

tanácsára minden fát, – amelyiken kakukk fészkel – kivágnak! Szédületes haszna lesz az erdő kakukkos-óra exportjának! Van ugyan még egy apró akadálya: meg kell tanítani mindegyik kakukkot arra is, hogy a vevő fülébe – a pontos időt is hangosan kiáltsa!

Borbély Tibor

VERSENYTÁRGYALÁS

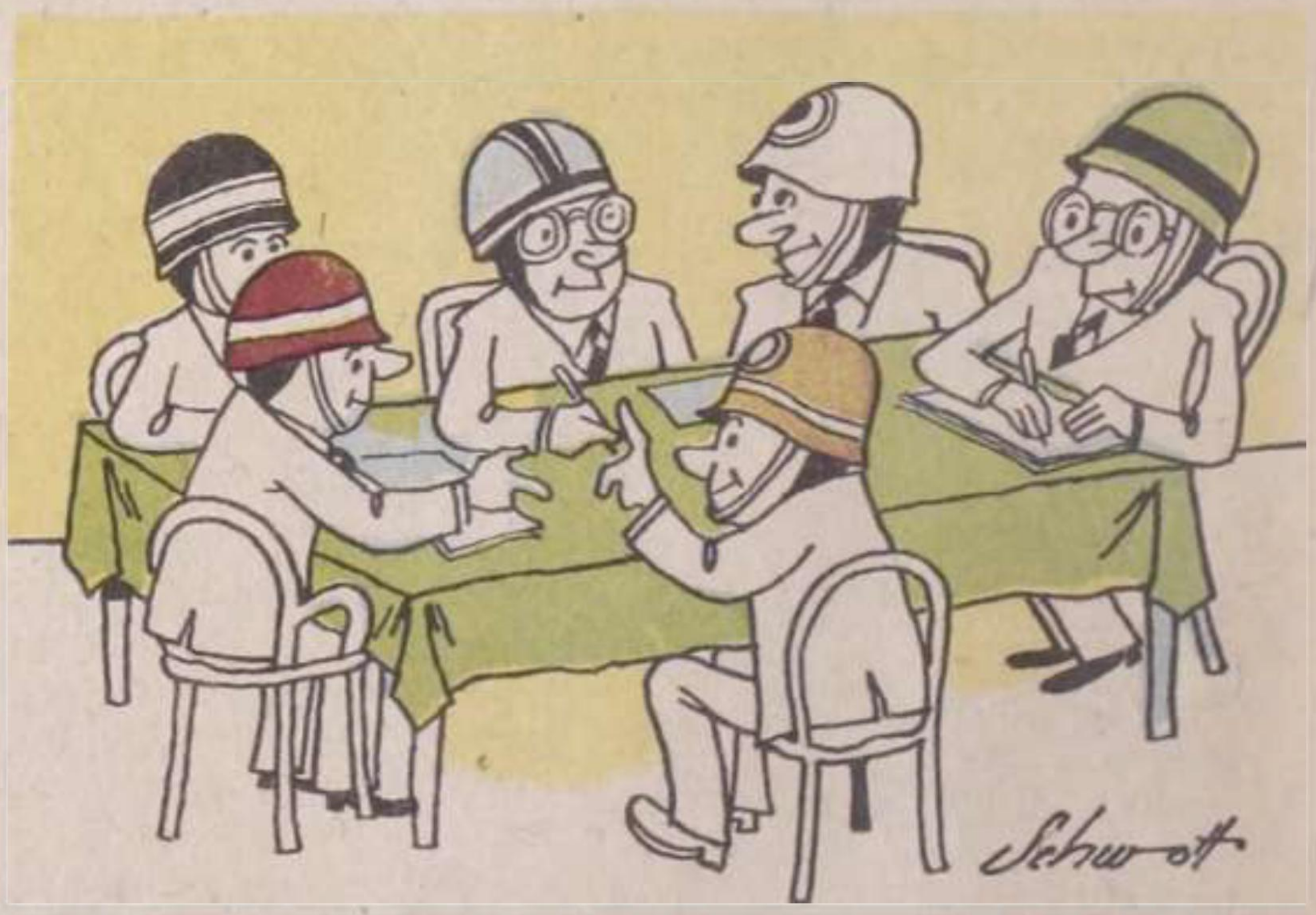

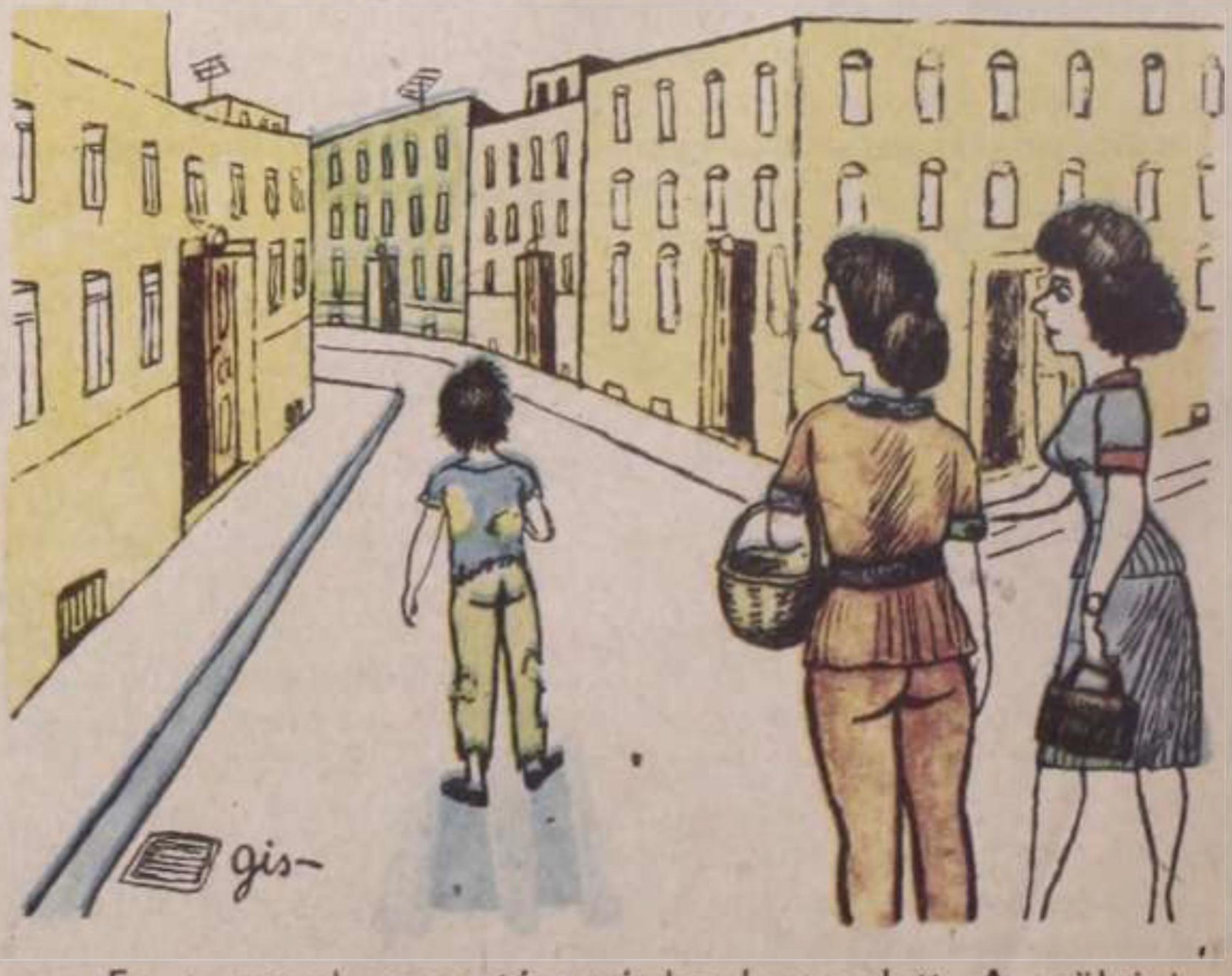

– Ez a gyerek rossz társaságba keveredett. A szülei társaságába.

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19...... évi .... hónap .... napjától

a **LUDAS MATYI** című hetilapot, előfizetési díj:

1 hónapra	**13,– Ft**
¼ évre	**39,– Ft**
½ évre	**78,– Ft**
1 évre	**156,– Ft**

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19.. hó .... nap.

....
a megrendelő aláírása

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT, Budapest 70. Postafiók 1. 1959

IMPORT HUMOR

JIŘI SLÍVA
(PRÁGA) RAJZAI

FUTÓVERSENY

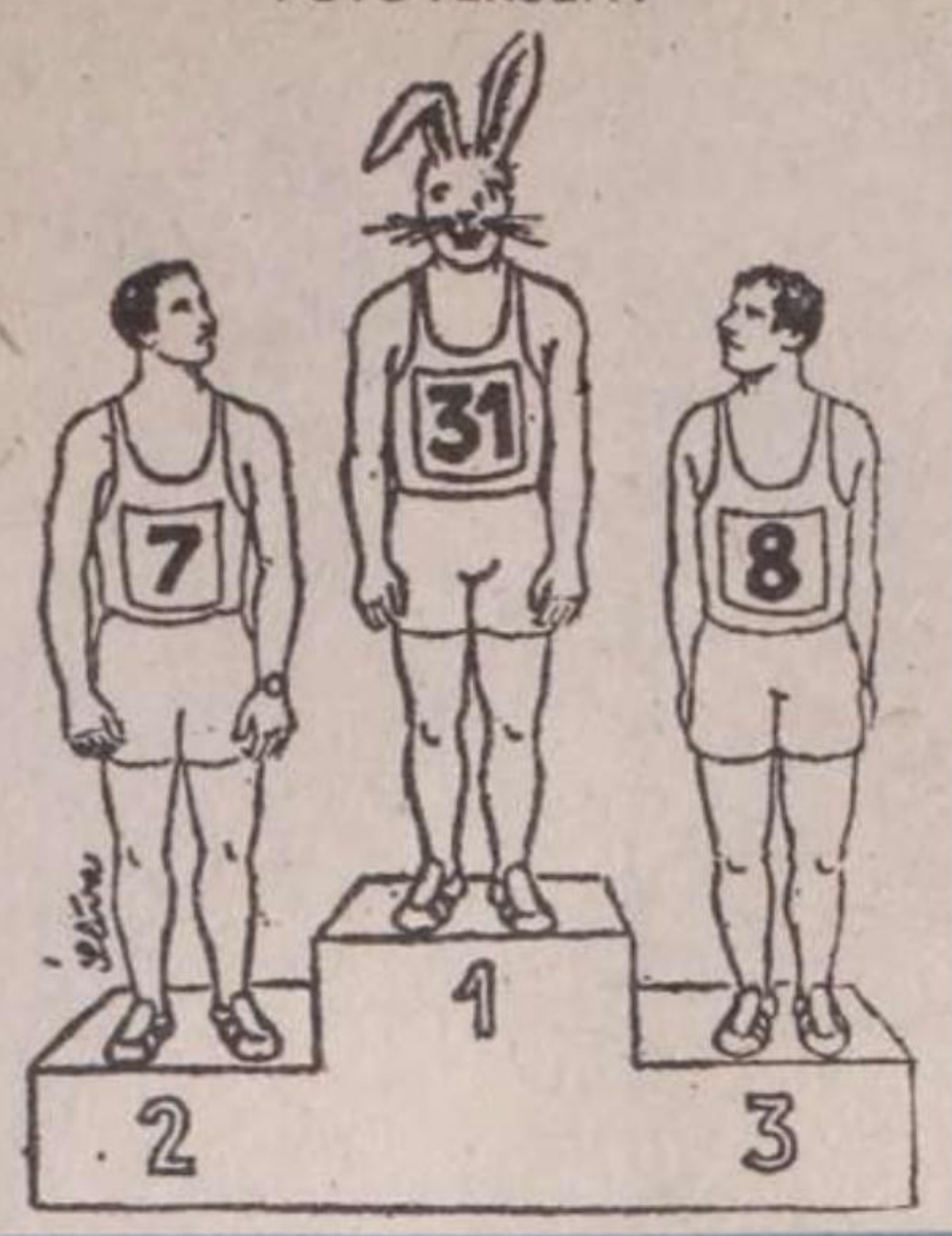

VALAHOL ANGLIÁBAN

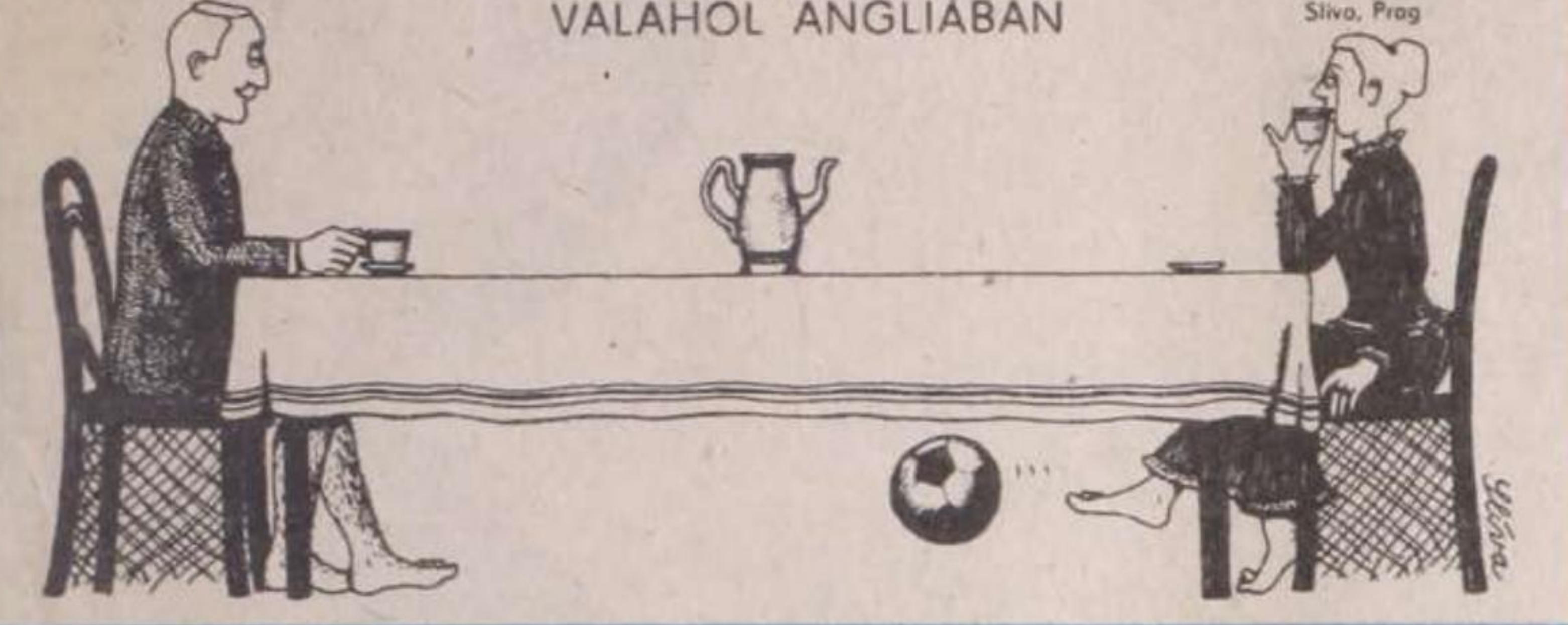

IDOMÍTÁS

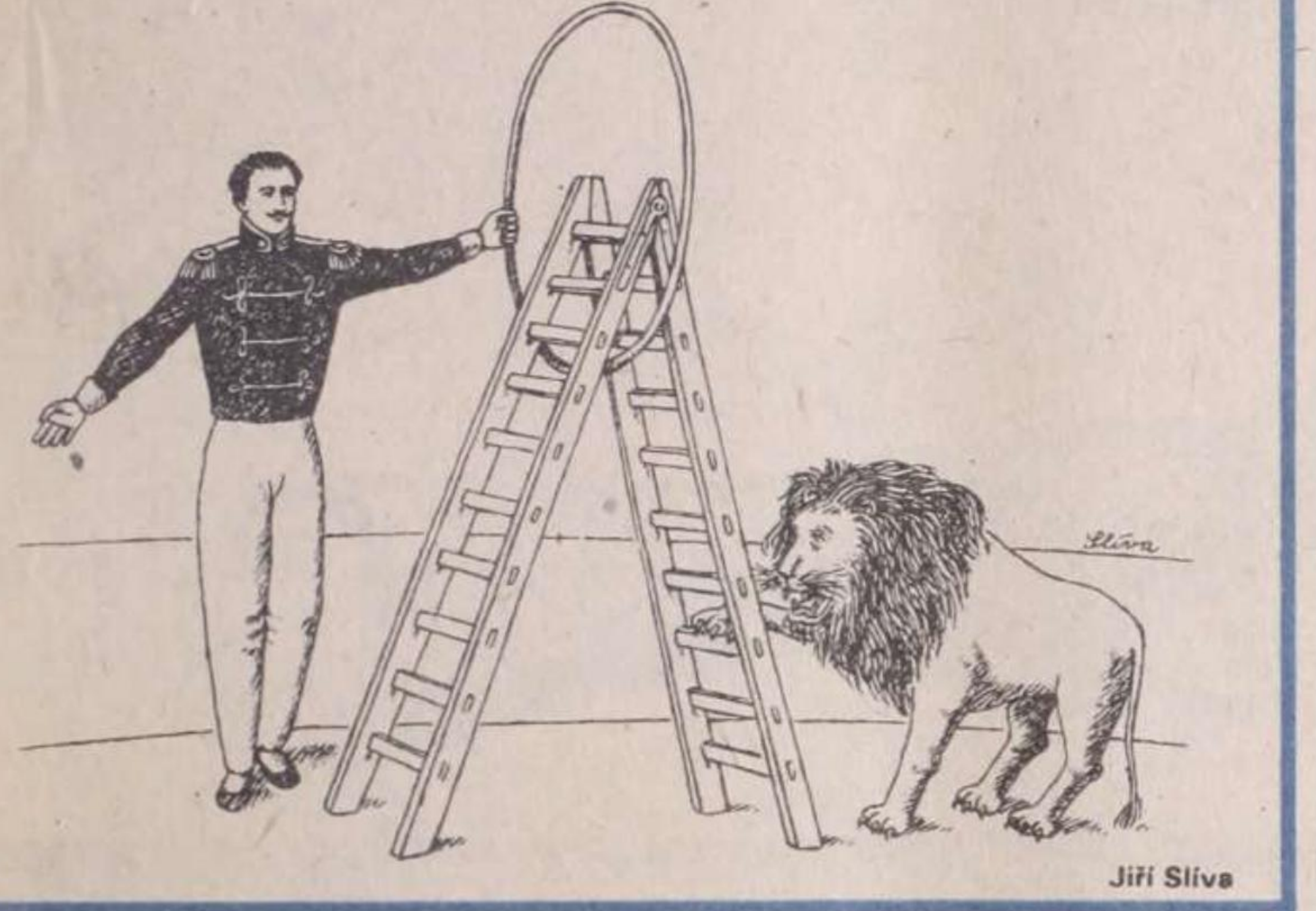

KIVÉGZŐ OSZTAG

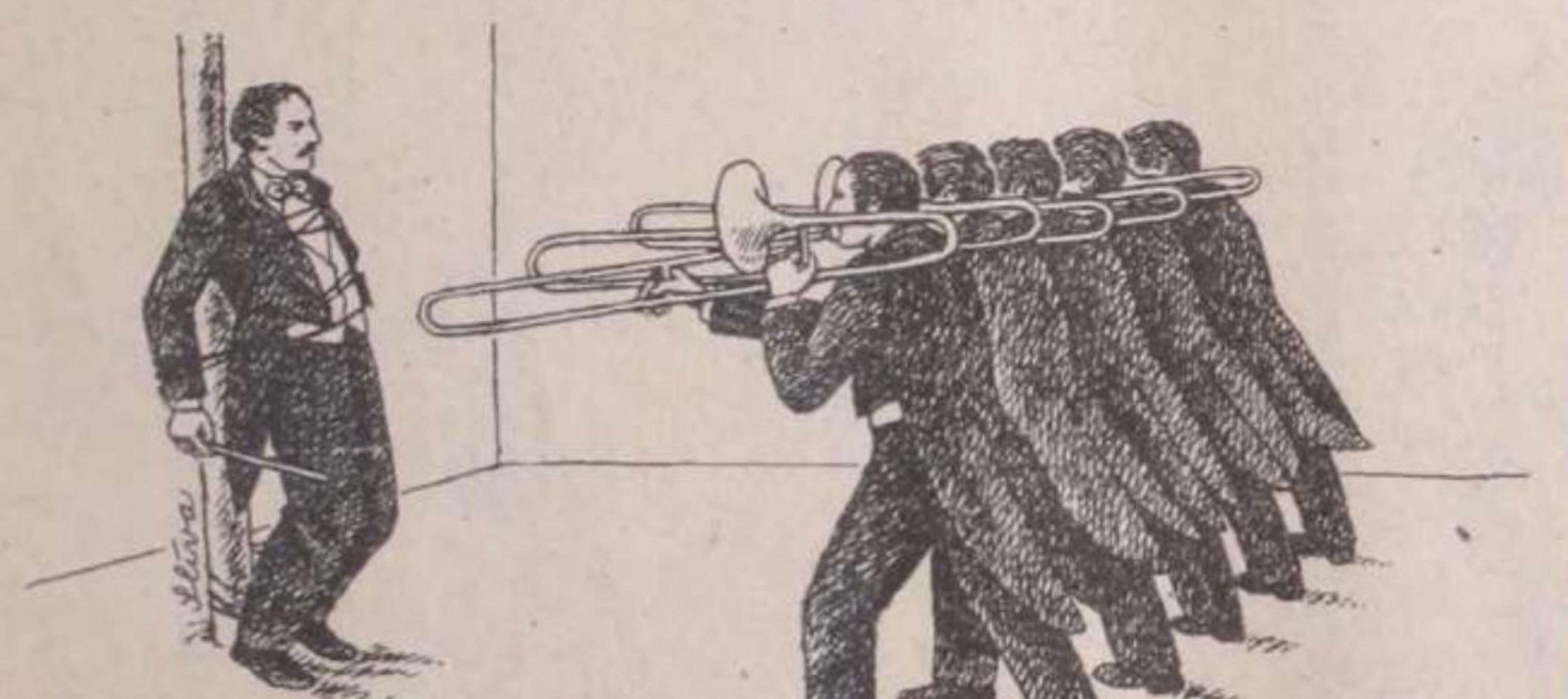

ÉTTEREMBEN

Kapornai ebédelni tér be egy étterembe. — Kaphatnék esetleg egy fél adag rostélyost? — kérdi a pincértől. — Vízszintes 13 — függőleges 13 — hangzik a válasz. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 9-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki

VÍZSZINTES

1. Ínyencek csemegéje
6. Csipkelődve tréfálkozó
9. Az alumínium vegyjele
10. Arany János egy ismert költeménye kezdődik ezzel a két szóval
16. Ókori görög város, híres jóshely
17. Vissza; a friss kifli
18. A legnagyobb fűtőértékű kőszén
20. Felöntött a garatra
24. Egy nyugati gazdasági közösség betűjele
25. Rossz diáknak jár
27. Híres svájci üdülőhely
28. Futómadár
30. Az ismeretlen személy monogramja
31. Kettős mássalhangzó
32. Népies megszólítása a családfőnek
34. Ezt olykor a vámőrség teszi
37. Nép
38. Rövidítés számok előtt
39. Finom bor
40. Mocsaras helyen élő kis madár
41. Nóta, melynek szerzője ismeretlen
43. Helység Borsodban (égy régen elhunyt író-költő vezetékneve is)
44. J. R.
45. Központi sportiskola
46. Gárdonyi Géza parasztfigurája
49. Nagyon súlyos betegség
52. Becézett Anna
55. Hatalmaskodó főúr, mint például Csák Máté volt
57. Étkezéshez készülődik
59. Ismét
61. Gyógyszer

FÜGGŐLEGES

1. Védi a hont
2. Egészséges étel (vagy ital?)
3. II. Béla felesége volt
4. Turf-műszó (és igekötő)
5. Apa
6. Női név
7. V. A. I.
8. A mások befolyásától független ember
11. Szabásminta
12. Női név
14. Iparváros az NSzK-ban
15. Minden este látható a tévében
19. Ázsiai ország
21. Páncélos harckocsi
22. Meglehetősen ritka férfinév
23. Katonai vezényszó
26. Kerek szám
29. A Szovjetunió egyik tagállama
33. Sajtol
35. A fényerősség egysége
36. . . gott
42. Jelentéktelen, kisszerű
46. G. S. C.
47. Vadpecsenye (áfonyával tálalják)
48. Aranysárga színű kénes vasérc
50. Kromoszóma-részecske (névelővel)
51. Férfi megszólítása
53. Az USA egyik (nyugati) állama
54. A szelén jele
56. Íjat feszít
58. Szellemi alkotó
60. Részvénytársaság

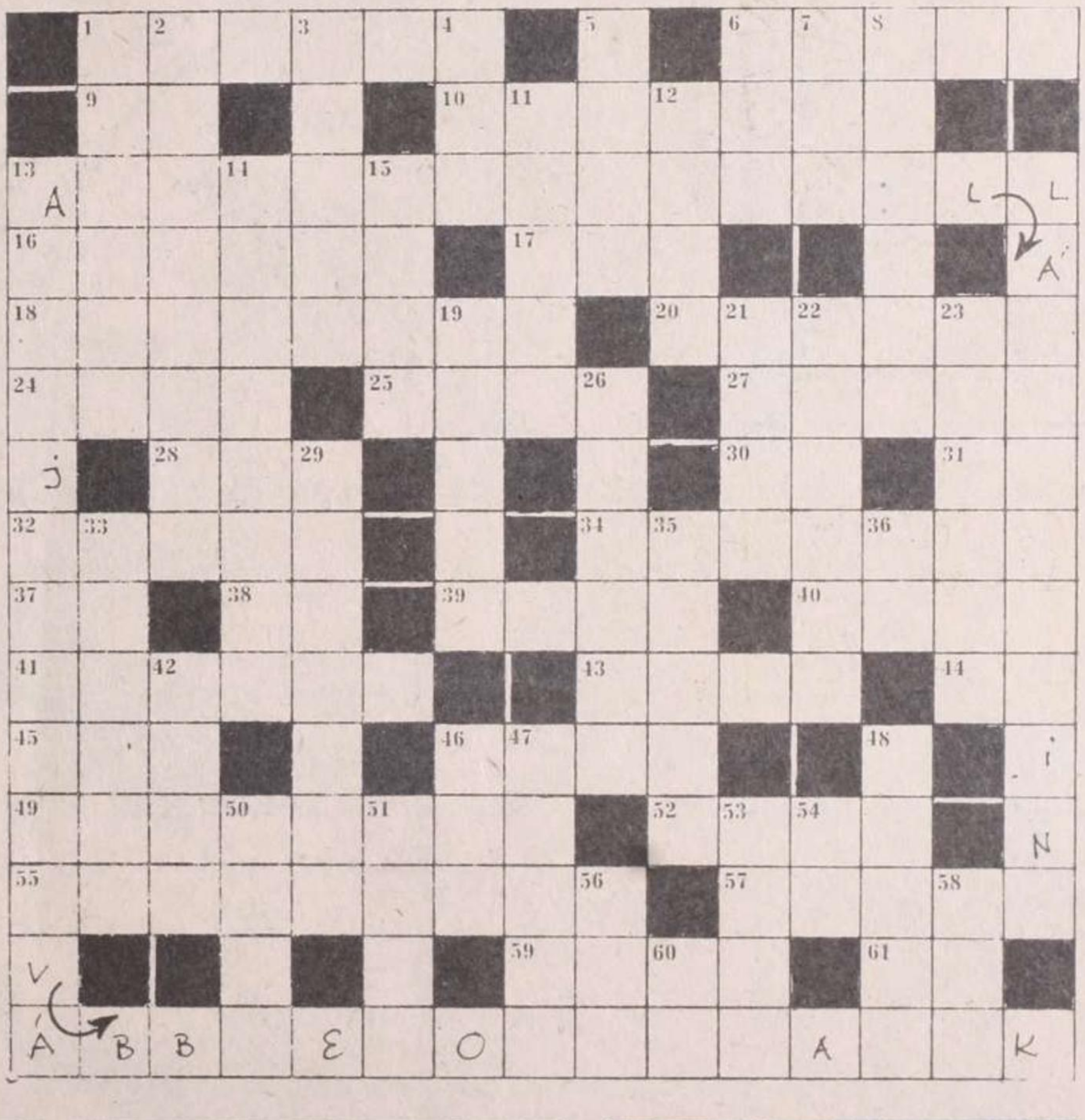

Ludas Matyi
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP. Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
82.2308/2-31
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

A BIZTOSÍTÉK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Velem ez nem történhet meg, nálam előre kell fizetni.

200—200 forintot nyert:

Kovács Józsefné, Pécs, Kiss Ernő u. 31. 7626

Horváth Károly, Budapest, Attila u. 64. 1191

Egyed Éva, Budapest, Frankovics M. u. 41. 1158

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Hurrá, utazunk! (Rajzos revünk a 8—9. oldalon)

Peterdi Pál: Botrány a felhők felett

Szilágyi György: Vonalvizsgálat

Krenner István: Hűsítő jégkockák

11. oldal: Antikarrier

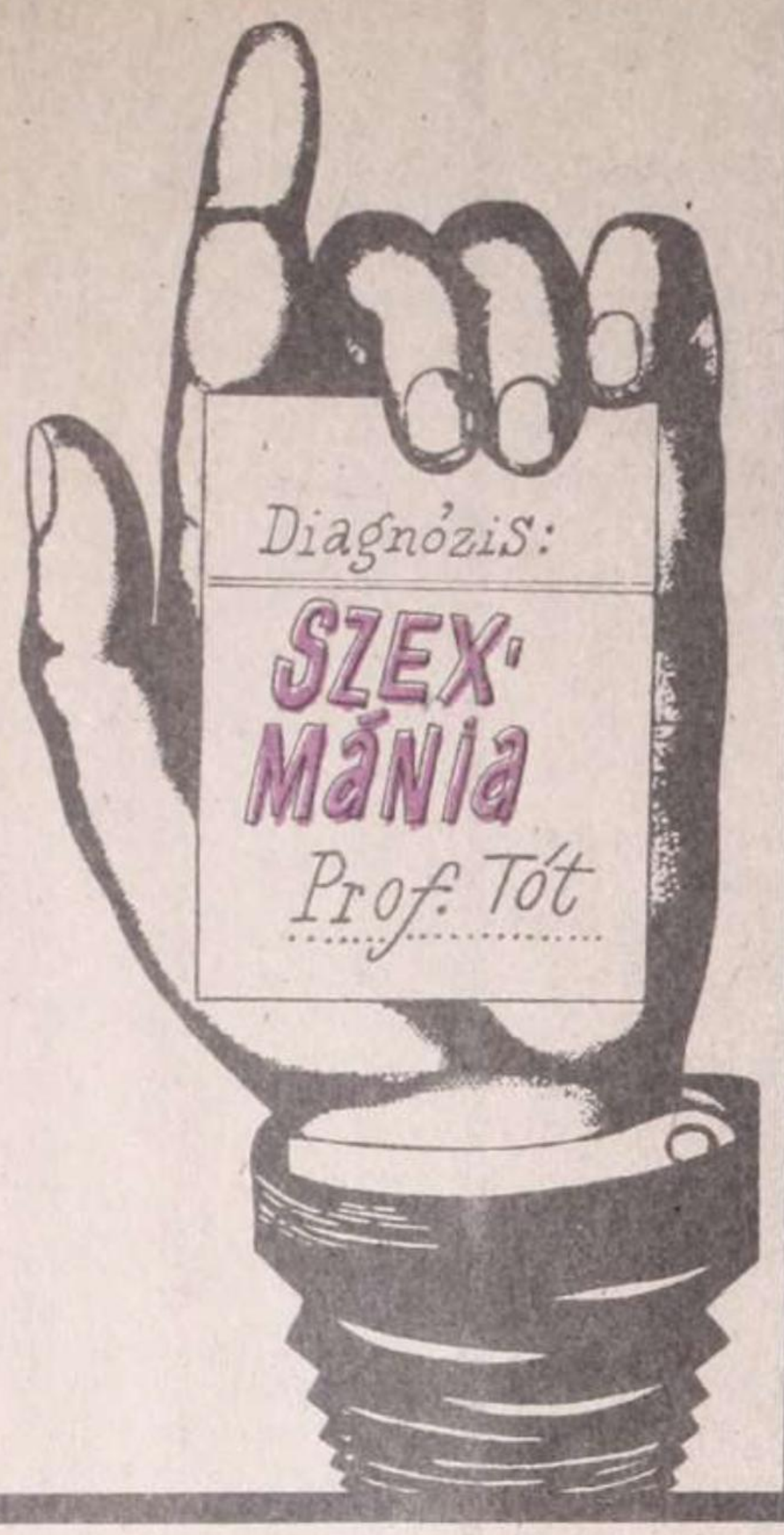
Diagnózis:
SZEX-MÁNIA
Prof. Tót

SZISZIFUSZ

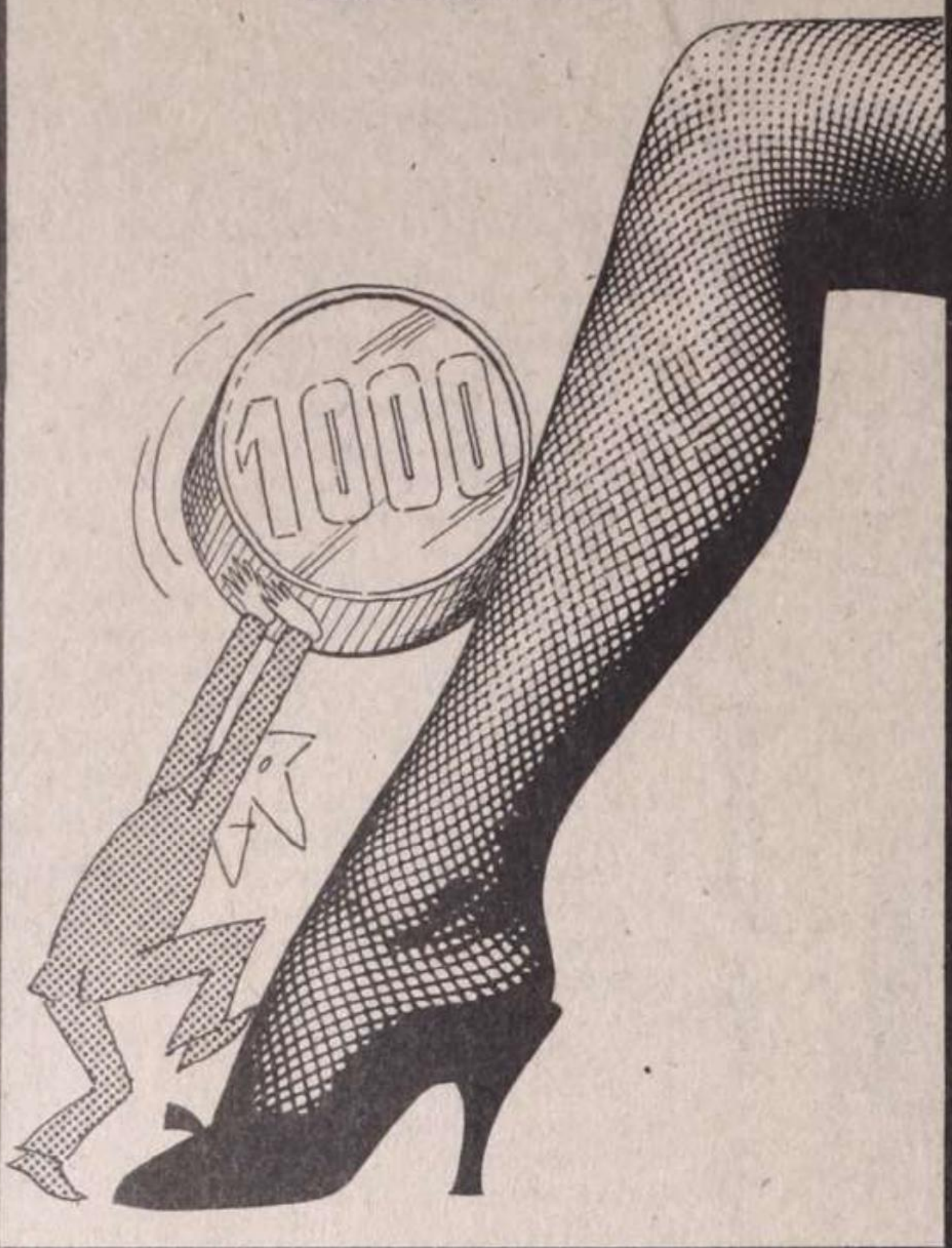

CSÚZDA

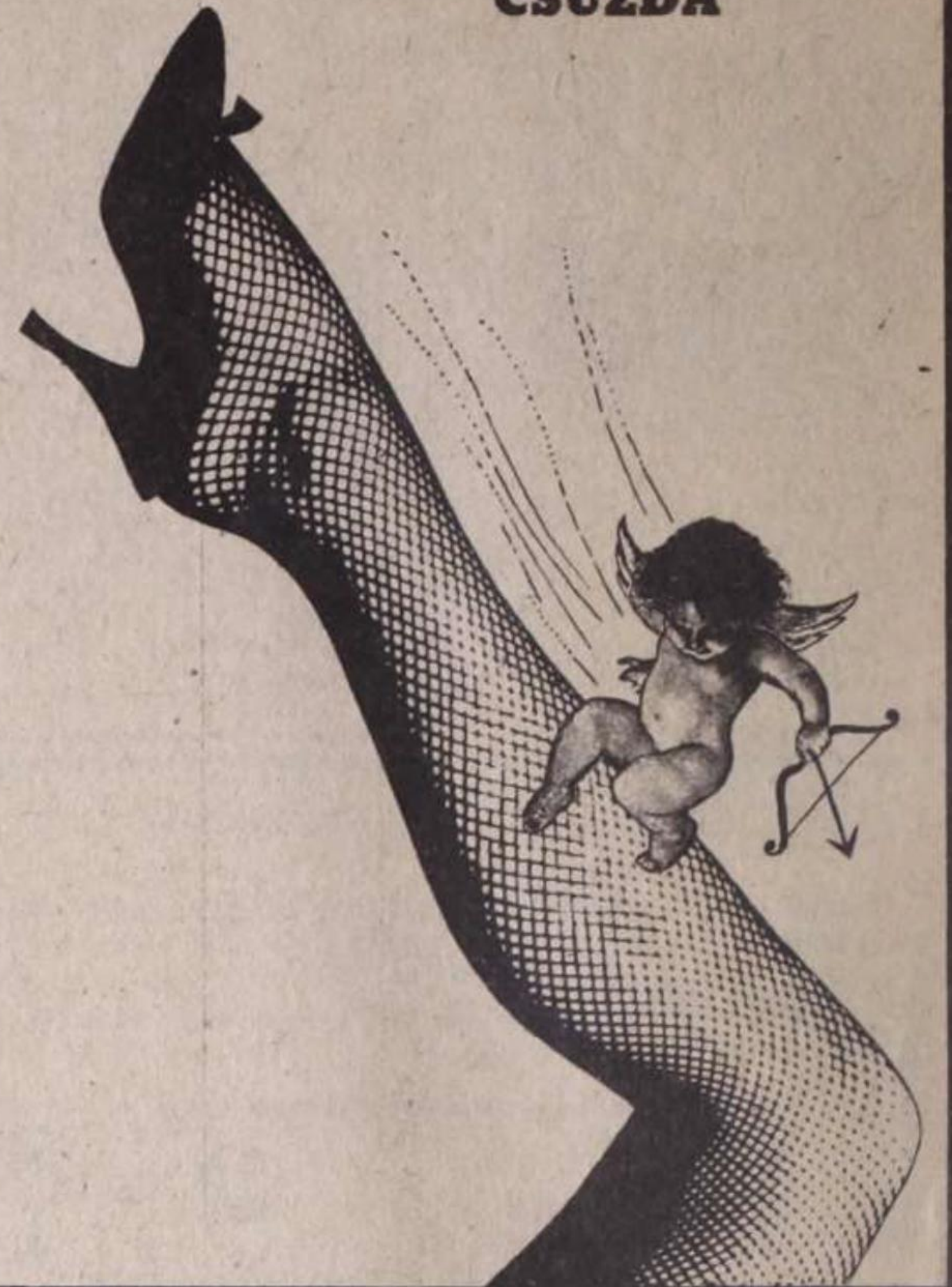

PÁSZTORÓRA

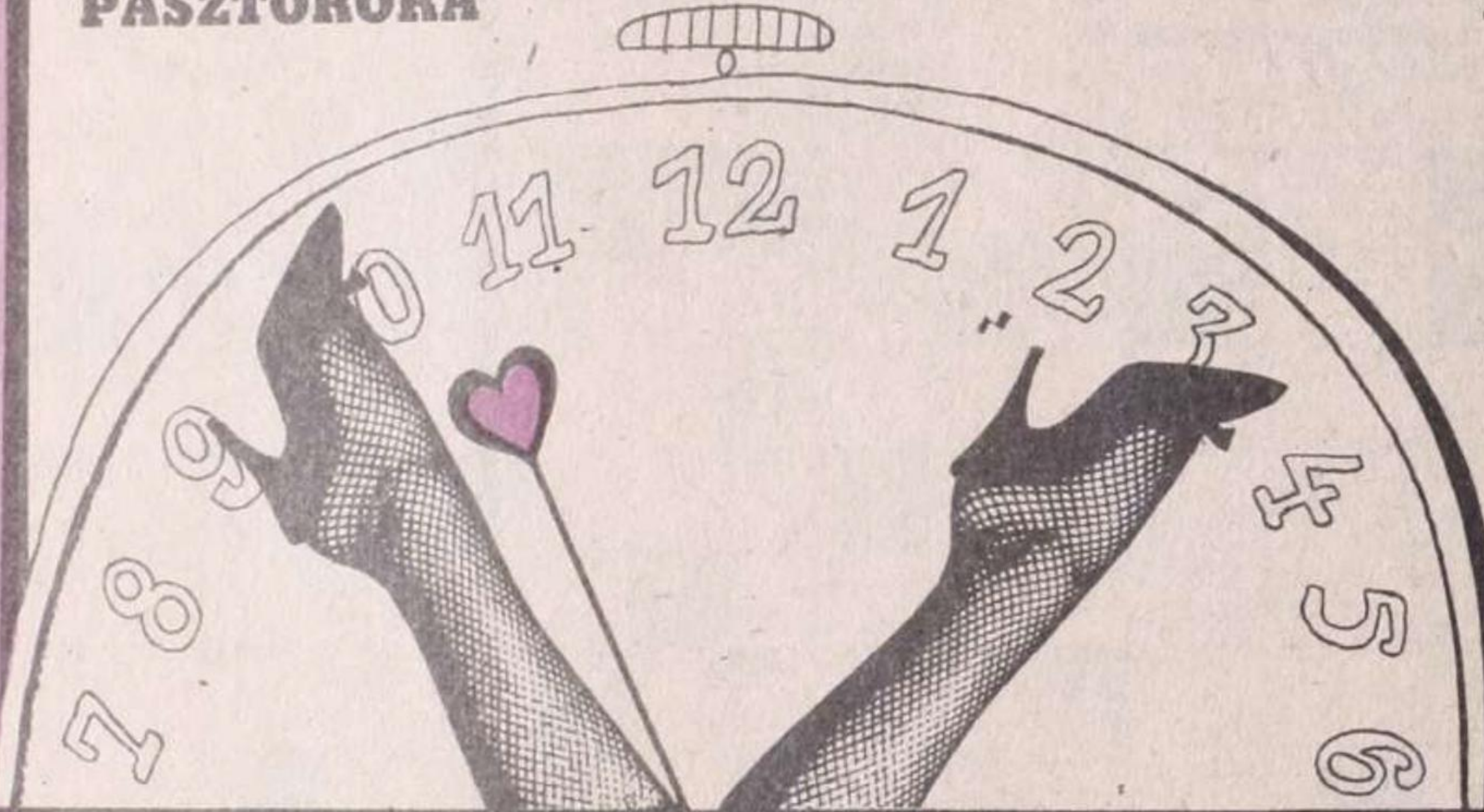
11 12 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

A CSŐLAKÓ

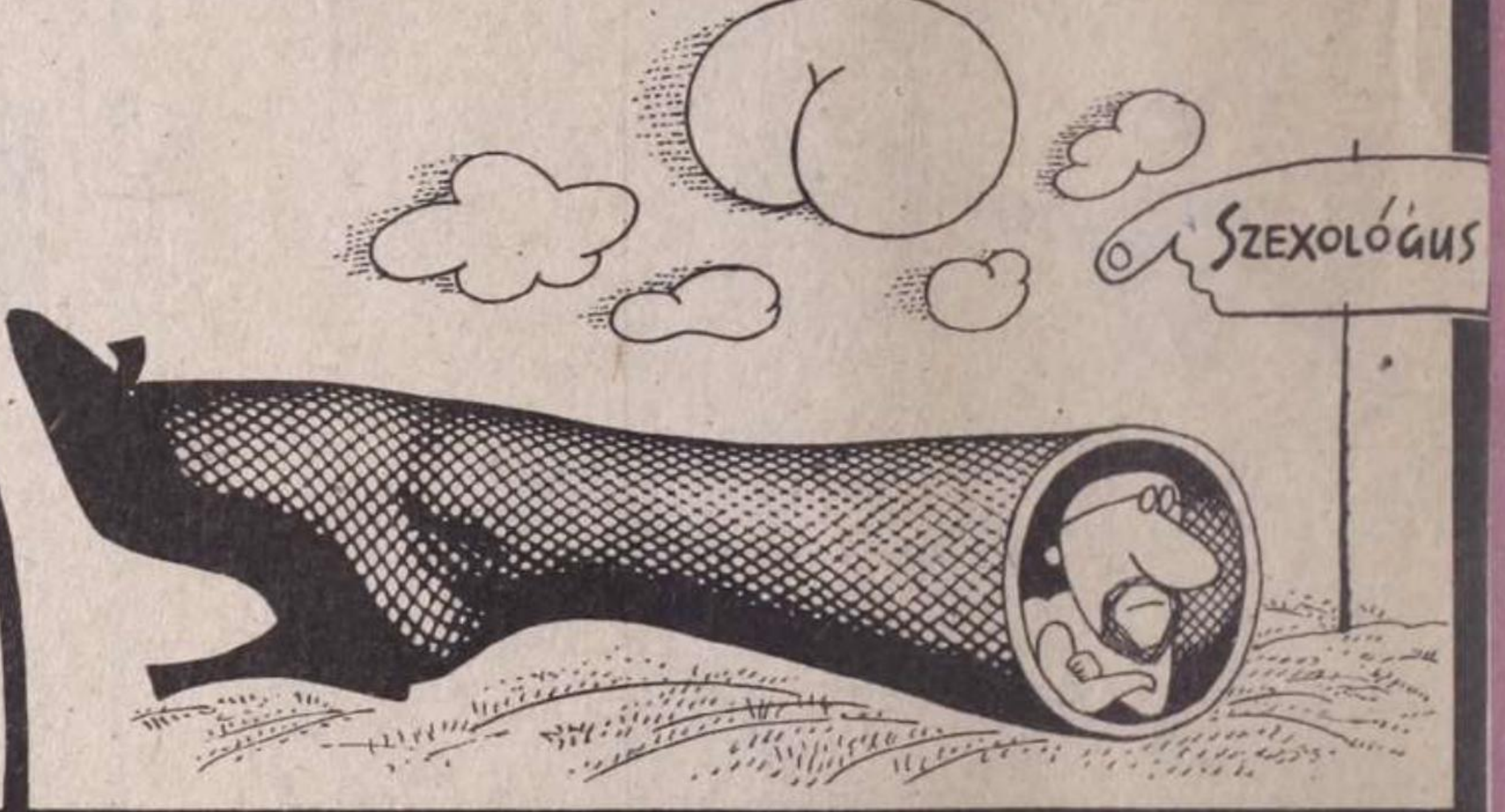
Szexológus

TALÁNYOS NŐ

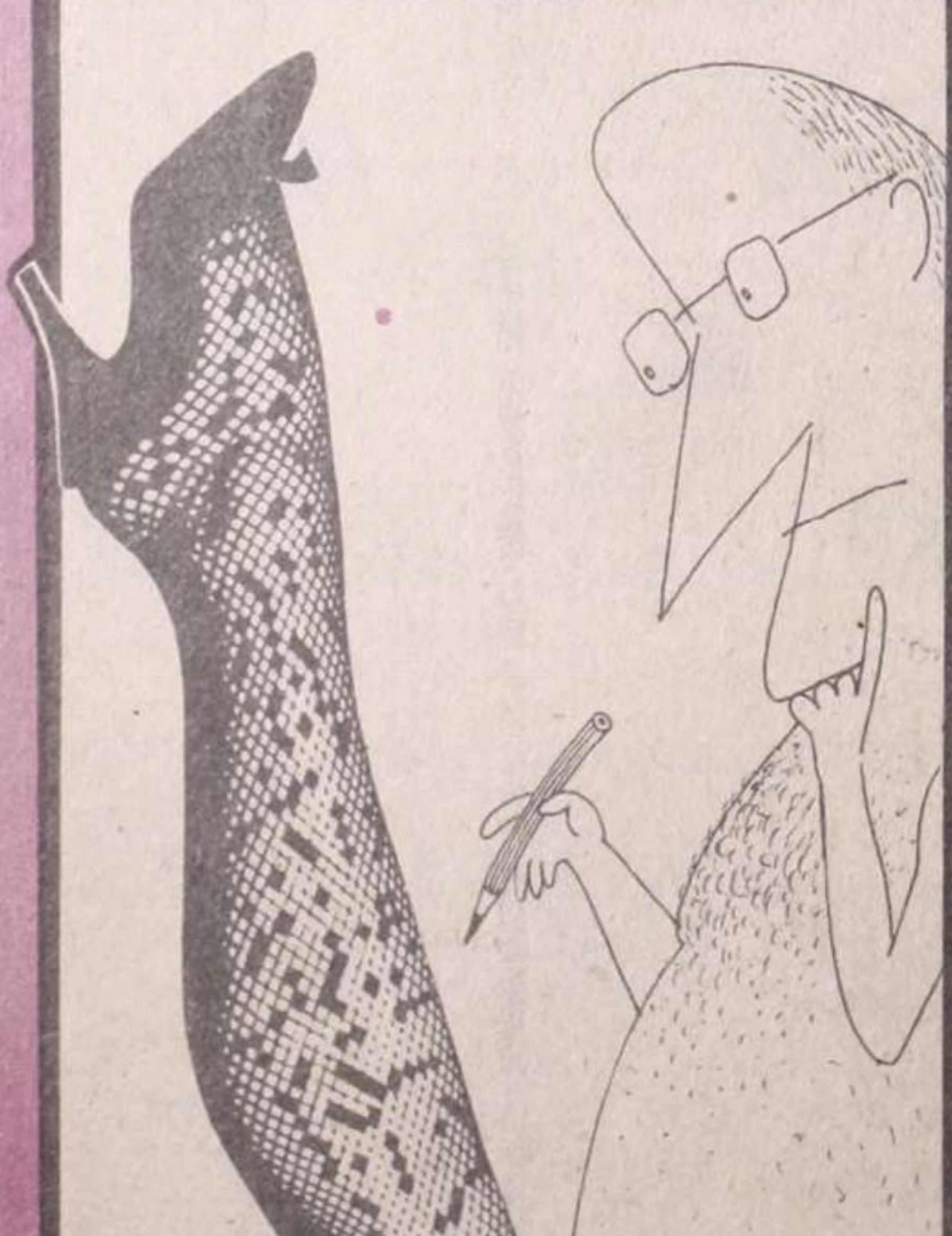

HORROR

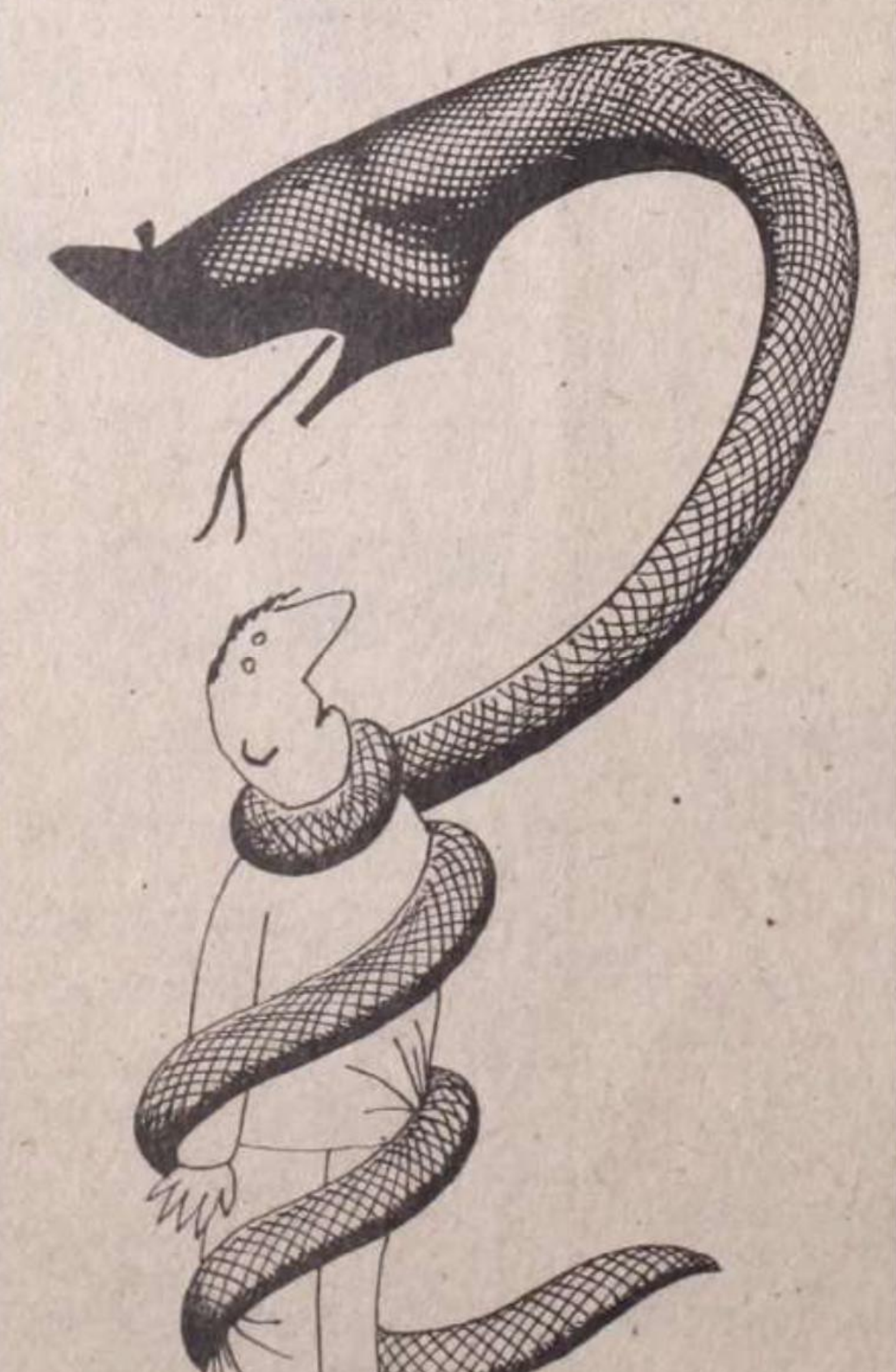

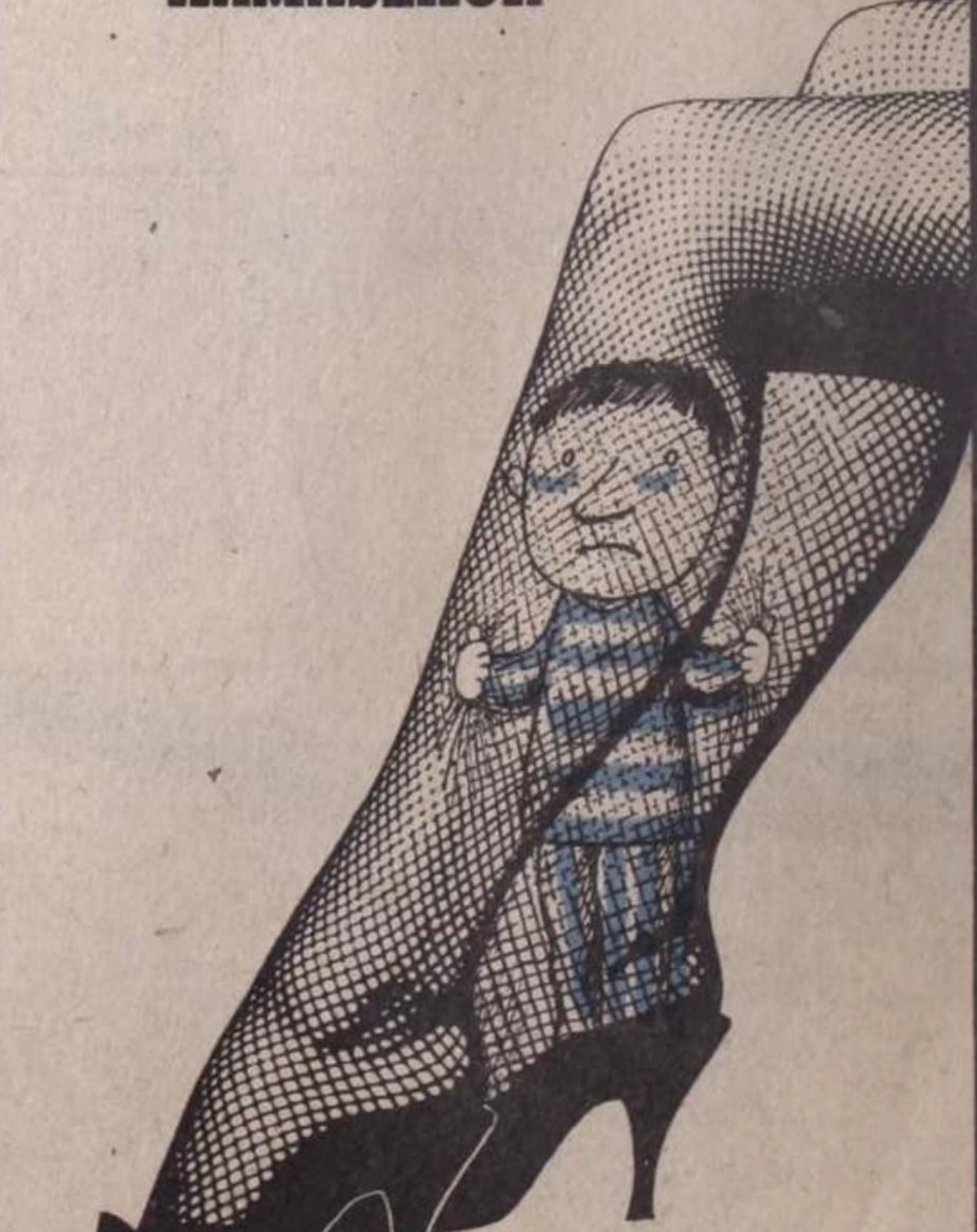KAMASZKOR